

Giới thiệu Ngôn Linh Sư Giới Giải Trí

Thể loại: Showbiz, Cổ xuyên kim, Xuyên không, Nguyên sang, Ngôn tình, Hiện đại, Tình cảm, Dị năng, Ngọt sủng, Phong thủy, Giới giải trí, Bói toán, Sáng văn, Nữ cường, HE, 1 vs 1.

Tình trạng: Hoàn convert, 153 chương

Editor: Team Cà Ri Bơ

Nữ chính là nữ diễn viên đang nổi tiếng trong giới giải trí cũng làm cho cô tính cách hơi cao ngạo một chút.

Cô chọn rất kén chọn kịch bản tỷ như:

【 Lần đầu tiên nhận được kịch bản. 】

【 Tô An Ninh 】: "Bộ phim này sẽ không hot, tôi không nhận!"

【 Lần thứ hai nhận được kịch bản. 】

【 Tô An Ninh 】: "Bộ phim này sẽ hot, tôi nhận!"

【 Mọi người cười nhạo, kết quả, bộ phim thứ hai thật sự hot, hot đến rối tinh rối mù.... 】

【Ps1: 1vs1, ngọt sủng, nữ chính "Mary Sue", không thích dùng nhây, truyện tra, đừng có phun!!!】

【Ps2: Lịch sử phần đầu của nhân vật nhỏ, nữ chính trưởng thành ở giới giả trí!】

【Ps3: Ngôn linh sư nói gì chuẩn đó, không phải tiên đoán trước cũng không biết đúng hay sai, dựa vào linh lực của nữ chủ thay đổi vận số, biệt danh "miệng quạ đen"]

Nội dung truyện: Cổ xuyên kim, xuyên không.

Từ khóa tìm kiếm: Nhân vật chính: Tô An Ninh, Thiệu Tử Hằng| Phối hợp diễn: | khác: Tô An Tân.

Bạn đang đọc truyện *Ngôn Linh Sư Giới Giải Trí* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Biên tập kim bài đánh giá

Tô An Ninh nguyên bản là ngôn linh sư, trước khi gần chết dùng bí thuật xuyên qua, nhập vào thân thể nguyên chủ vừa mới chết, sau khi tỉnh lại mới phát hiện bản thân tới một thế giới xa lạ, dựa vào ký ức của nguyên chủ, tìm hiểu về thế giới này, cũng gánh vác trách nhiệm của nguyên chủ, lại phát hiện muốn khôi phục năng lực của bản thân thì phải dựa vào fans, Tô An Ninh liền nghĩ cách để tiến vào giới giải trí, lấy phong cách kỳ ba chiếm một vị trí trong giới giải trí.

Cốt truyện mới mẻ, giọng văn tinh tế, phong cách thoải mái, tình tiết mới mẻ, bản lĩnh bói toán cùng ngôn linh giúp con đường trong giới giải trí của nữ chủ một đường thuận lợi, truyện thích hợp để giải trí, đọc để thư giãn đầu óc.

Bạn đang đọc truyện *Ngôn Linh Sư Giới Giải Trí* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1-2: Chị gái trở thành ngọc

Editor + Beta-er: Cà ri

Trong lúc mơ màng, Tô An Ninh nghe thấy một tiếng động mạnh mẽ vang lên bên tai, giãy giụa mở mắt, ngay sau đó, một trận đau đớn quét qua cả người, một tiếng rên rỉ không tự giác từ trong miệng Tô An Ninh bật ra.

Không suy nghĩ nhiều, Tô An Ninh trực tiếp vận khí, bắt đầu vận chuyển linh lực trong cơ thể chạy khắp kinh mạch, phục hồi vết thương từ trong ra ngoài, lần này bị hãm hại rơi xuống vách núi đen, là do cô bất cẩn! Nếu không phải trong giây phút cuối cùng dùng bí thuật cứu mạng, chỉ sợ hiện tại cô đã không còn sống!

Khê thờ nhẹ một hơi, đã sử dụng bí thuật, lại phục hồi vết thương cho cơ thể này, linh lực trong cơ thể cô đã ít lại càng ít, cô vẫn nên nhanh chóng nghĩ ra biện pháp khôi phục linh lực mới được, bằng không đợi đám người kia đến tìm, thì cô không có cách nào đối phó với bọn họ rồi.

Đôi mắt quét một vòng xung quanh, trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc, đồ trang trí nơi này thật kỳ quái?

"Chị, chị tỉnh rồi! Chị cảm giác thế nào?" Một cậu bé nhanh chóng chạy tới, hưng phấn nhìn chằm chằm Tô An Ninh.

"..." Nghe người trước mắt gọi mình là chị, Tô An Ninh cảm thấy choáng váng, đúng vậy, cô dùng bí pháp vì bản thân mình đổi một cơ thể mới.

"Không sao." Tô An Ninh đứng dậy, nghiêm túc xem xét hoàn cảnh chung quanh, đi ra khỏi cửa, Tô An Ninh đến bên ngoài phòng khách, khi nhìn vào cách trang trí hoàn toàn khác với nhận thức, cả người Tô An Ninh cứng đờ, sau đó bắt đầu vận chuyển linh lực trong cơ thể tính toán.

Một lát sau, trong mắt Tô An Ninh lóe lên một cảm giác phức tạp, thời gian không gian nơi này cùng với nơi đó của cô chênh lệch rất xa, muốn trở về cũng không phải không được, chỉ là linh lực còn sót lại trong cơ thể cô bây giờ, muốn vượt qua thời gian căn bản là không có khả năng!

Bây giờ cô cần phải nhanh chóng tìm ra phương pháp bổ sung linh lực của mình, nhắm mắt, im lặng cảm nhận linh lực trong không khí, nửa ngày trời một chút động tĩnh cũng không có...

Hai mắt Tô An Ninh mở to, chẳng lẽ thế giới này không có linh lực? Không... nhất định có, nếu không có linh lực, thì linh hồn của cô làm sao tới được thế giới này, nhưng mà trong không khí không cảm nhận được linh lực, vậy khởi nguồn linh lực ở chỗ nào?

Khê thờ dài một hơi, cảm xúc Tô An Ninh bình tĩnh lại, dù sao bây giờ kẻ thù của cô cũng không ở chỗ này, cô có thể nghỉ ngơi thật tốt lấy lại sức, còn chuyện linh lực có thể chậm rãi nghĩ cách.

Sau khi suy nghĩ kỹ càng, Tô An Ninh quay đầu nhìn về phía cậu bé vừa chạy tới: "Tên của em là gì?"

Cậu bé lập tức khấn trương nhìn Tô An Ninh nói: "Em tên là Tô An Tân, chị, chị quên em rồi sao?"

Thấy Tô An Ninh dùng ánh mắt xa lạ nhìn mình, oa một tiếng, khóc to: "Chú bác sĩ nói chị về sau có thể để lại di chứng, chị, chị trở nên ngốc rồi, làm sao bây giờ?"

Nhìn cậu bé khóc lóc, trong mắt Tô An Ninh có chút bức bối, mở miệng giáo huấn: "Đừng khóc, thật ảm ỉ!"

Cậu bé nghe Tô An Ninh nói xong lập tức ngừng khóc lóc, thút thít nhìn Tô An Ninh: "Chị, giờ chị còn nhớ em không?"

"Tô An Tân." Tô An Ninh gọi.

"Dạ, dạ..." Tô An Tân lập tức gật gật cái đầu nhỏ.

Tô An Ninh thấy vậy đang muốn hỏi thêm chút chuyện, ngoài cửa bị đập thật mạnh, nghe thấy tiếng Tô An Tân lập tức trốn ra đằng sau Tô An Ninh, tiếng nói run rẩy: "Bác gái lại tới nữa."

"Đến làm cái gì?" Tô An Ninh cau chặt mày, đừng nói lại một chuyện phiền toái nữa.

"Bọn họ muốn cướp phòng ở mà ba mẹ để lại cho chúng ta, đuổi chúng ta đi!" Tô An Tân nhỏ giọng nói.

Tô An Ninh nhìn Tô An Tân một cái, đi tới chuẩn bị mở cửa, lại không nghĩ tới bị Tô An Tân ôm đuôi thật chặt: "Chị, đừng mở cửa, mở cửa rồi bọn họ lại muốn đánh hai chị em chúng ta."

"Ý của em là lúc trước bọn họ đánh chị bị thương?" Tô An Ninh chỉ vào đầu mình nói, lúc nàng vận chuyển linh khí, thì phát hiện tổn thương trên đầu khá nghiêm trọng.

Tô An Tân gật đầu, giống như nghĩ tới chuyện gì, trong ánh mắt hiện lên vẻ sợ hãi.

Tô An Ninh nghe thấy vậy, gỡ tay Tô An Tân ra, đi tới mở cửa.

Cửa vừa mở ra, đầu tiên người phụ nữ trung niên hơi sững sốt, sao đó lập tức nghênh ngang đi vào nhà, quay đầu nhìn Tô An Ninh nói: "Con nhỏ chết tiệt, đến tận bây giờ mới chịu mở cửa."

"Có chuyện gì?" Tô An Ninh lạnh nhạt dò hỏi.

Người phụ nữ trung niên khinh miệt xì một tiếng, nhìn Tô An Ninh hung tợn nói: "Con nhỏ thôi, nhanh đem giấy chứng nhận bất động sản ra đây cùng tao đi sang tên, bằng không tao cho mày ăn khổ chịu không được, một con nhóc như mày cũng không nuôi nổi em trai, đem phòng ở đưa cho bọn tao, bọn tao sẽ giúp mà đưa An Tân đến trường, còn chuẩn bị đồ cưới cho mày..."

Tô An Ninh nghe xong, cười nhạt.

Nhìn thấy thần sắc Tô An Ninh, người phụ nữ trung niên thẹn quá hóa giận: "Mày cười cái gì?"

"Tướng mạo chanh chua, đối người khác nghiệt, tiền tới tay bà rồi, bà còn đối tốt với tui tôi sao? Gò má gầy yếu, xương cốt lòi lên, không có tướng thịt đầy đủ, tiền đến trong tay bà cũng không giữ được, tiền bán phòng ở trong tay bà không được bao lâu liền mất hết, vậy thì đưa làm gì đây?" Tô An Ninh chăm chú nhìn mặt người phụ nữ trung niên, sâu kín nói.

Mặc dù cô là ngôn linh sư, nhưng cũng học thêm một chút ngoại lệ, chính vì muốn hù dọa người một chút, đến thời điểm cho dù người ta có xui xẻo, cũng sẽ không trách tới trên đầu cô.

"Mày nói bậy bạ gì đó?" Người phụ nữ trung niên này chính là bác gái Kế Thiện của Tô An Ninh, nhìn Tô An Ninh bằng vẻ mặt ghét bỏ, chẳng lẽ nó bị đập đầu đến ngu ngốc luôn rồi, thế nào lại giống thần côn đây?

"Chẳng lẽ không đúng sao? Nếu như bà mà có tiền còn tới mua tính phòng ở nhà chúng tôi sao, hơn nữa, bà nên trở về nhà xem tôi nói có đúng sự thật không, bởi vì rất nhanh trong nhà bà sẽ mất một khoản tiền lớn." Tô An Ninh nguyên rủa mà không cảm thấy áp lực, người trước mắt này có thể ức hiếp một đôi chị em không còn ba mẹ thì tâm địa cũng chẳng tốt hơn chút nào.

Nghe vậy, ánh mắt Kế Thiện đột nhiên thay đổi, nhìn Tô An Ninh chằm chằm, có vẻ như đang đánh giá tính xác thực trong những lời nói của cô, con nhỏ thối này diễn thành cái dạng gì rồi? Làm sao lại nói bậy nói bạ thế này.

Đúng lúc này, di động của Kế Thiện đột nhiên vang lên.

"Alo..."

"..."

"Cái gì, tốt, tôi lập tức về ngay đây!" Kế Thiện nói xong, nhanh chóng cúp điện thoại, sau đó đầu cũng không quay lại rồi đi.

Nhìn bóng dáng Kế Thiện rời đi, Tô An Ninh chậm rãi thu hồi ánh mắt, nhìn thoáng qua Tô An Tân phía sau, trong mắt hiện lên một tia rồi rầm.

Nguyên chủ đã chết, cho nên cô mới có thể nhập vào thân thể này, nhưng vạn vật đều có tuần hoàn, cô có thể chiếm được thân thể này làm chỗ đặt chân, vậy cũng nhất định phải gánh vác trách nhiệm của nguyên chủ, đứa trẻ này...

"Chị..." Cảm xúc của đứa bé miễn cảm, Tô An Tân thấp thòm nhìn Tô An Ninh, nó có thể cảm giác được chị gái mình có gì đó không giống trước đây.

"Lấy ngôn linh sư chỉ danh tuyên thệ, tôi, Tô An Ninh, sẽ bảo vệ em thật tốt! Đến ngày trưởng thành, chính là lúc chia tay!" Tô An Ninh nhìn Tô An Tân, yên lặng nói lời tuyên thệ, hai tay ở không trung làm một cái kết ấn, tiếp theo ấn một cái trên đầu Tô An Tân.

Tô An Tân nhìn động tác của Tô An Ninh, đầu tiên là sững sốt, sau đó lại òa một tiếng lại khóc to, chị thật bị đánh thành ngốc luôn rồi!

Tô An Ninh nhìn bộ dạng khóc non nỉ của Tô An Tân, mày nhíu lại, trong lòng thầm nghĩ: Hắn khóc cái gì?

Chưa kịp nghĩ kỹ, bụng Tô An Ninh "cô cô" kêu lên, tầm mắt kiếm một vòng trong phòng, lại nhìn về phía Tô An Tân hỏi: "Chỗ nào có đồ ăn?"

"Chị có mua đồ gì đó để trong tủ lạnh." Tô An Tân nghe được lời này, dừng khóc, lại do dự nhìn thoáng qua Tô An Ninh.

"Tủ lạnh? Chỗ nào?" Tô An Ninh hỏi.

Tô An Tân nhìn thoáng qua Tô An Ninh, lại muốn khóc, chị thậm chí ngay cả tủ lạnh là cái gì cũng không biết!

Lại nhớ đến ánh mắt nghiêm nghị vừa rồi của Tô An Ninh, Tô An Tân nghẹn ngào đem nước mắt thu lại! Nó là con trai, ba ba nói, muốn nó chăm sóc cho chị gái.

Lấy tay lau khô nước mắt, ngón tay nhỏ thẳng tắp chỉ về phía tủ lạnh.

Tô An Ninh nhìn chằm chằm Tô An Tân hốc mắt ướt át nửa ngày, mới theo hướng ngón tay nhỏ chỉ đi tới tủ lạnh.

Tuy nhiên, cô cũng đang âm thầm ở trong lòng suy nghĩ, em trai tiện nghi của cô quá yếu, có nên rèn luyện hay không, nếu nó mạnh mẽ hơn một chút, tự lực cánh sinh sẽ sớm hơn?

Nghĩ vậy, bản thân Tô An Ninh đã mở tủ lạnh ra, cảm giác hơi lạnh phả vào mặt, đẩy mắt lên một tia suy nghĩ sâu xa, những thứ này ngược lại thật thuận tiện.

Nhìn nguyên liệu nấu ăn bên trong, Tô An Ninh cầm ra mấy thứ cùng một ít thịt, quay đầu nhìn về phía Tô An Tân nói: "Nhóm lửa, có biết không?"

Tô An Tân lập tức gạt đầu, lọ cọ chạy tới chỗ bếp gas, lập tức vặn lửa.

Tô An Ninh đứng một bên nhìn, đem động tác của Tô An Tân lặng lẽ ghi nhớ.

Sau khi đem bếp tắt, Tô An Ninh bắt đầu nhanh chóng rửa sạch nguyên liệu nấu ăn, một lát sau, hai bát mì trong suốt được ra lò.

Tô An Tân ăn mì ngon trong miệng, vô thức ngược nhìn khuôn mặt thanh tú, xinh đẹp của chị gái, chị thật trở thành ngọc rồi sao?"

Cái đầu nho nhỏ của Tô An Tân căn bản là không thể hiểu được đến cùng đã xảy ra chuyện gì?

Đối với sự đánh giá của Tô An Tân, Tô An Ninh một chút cũng không để ý, chuyện cô quan tâm nhiều hơn là thể giới mà cô đang ở.

Ánh mắt nhìn bốn phía xung quanh, mọi thứ ở đây đều quá xa lạ đối với cô, nếu muốn sống sót ở đây, cô cũng phải hiểu biết thật tốt về thế giới này.

Ánh mắt Tô An Ninh trở nên sâu thẳm, phương pháp nhanh nhất chính là thăm dò kí ức của nguyên chủ...

Bạn đang đọc truyện *Ngôn Linh Sư Giỏi Giải Trí* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Chị em rời đi

Editor + Beta-er: Cà ri

Trong khi Tô An Ninh còn đang thăm dò trí ức của nguyên chủ, Kế Thiến lại vội vã chạy về nhà, nhớ lời chồng mình nói trong điện thoại, con trai gây chuyện bị người đánh một trận, trong lòng Kế Thiến lo lắng bất an.

Dọc trên đường đi đều tự an ủi chính mình, lại không ngờ tới vừa vào sân nhà mình, liền thấy chồng mình Tô Minh Thành đứng bên cạnh ba người đàn ông cao lớn, còn con trai bà mặt mũi bầm dập bị họ túm trong tay.

"An Lâm..." Kế Thiến đau lòng nhìn con trai, đang muốn đi đến xem tình huống lại bị ngăn cản.

"Mẹ!" Tô An Lâm thấy Kế Thiến thì giống đang nhìn thấy cứu tinh vậy, lập tức lớn tiếng kêu, hắn cũng không biết mình trúng cái vận xui gì nữa, chỉ tới phố cổ kiếm chút đồ tốt, không ngờ trong lúc xem hàng cái đồ sứ đang cầm chắc trong tay đột nhiên rơi xuống, vỡ tan, ông chủ cửa tiệm lại một mực chắc chắn đó là bảo vật gia truyền nhà ông ta, bắt hắn bồi thường 50 vạn, nhưng hắn làm gì có từng ấy tiền đây? Cuối cùng bị đánh tới không chịu được nữa đành phải nói địa chỉ nhà cho họ.

"Con trai nhà các người làm vỡ đồ cổ gia truyền nhà chúng tôi, nếu không bồi thường 50 vạn thì đứa con trai này của các người đừng mong được sống nữa." Người đàn ông nhìn Kế Thiến nói thẳng.

50 vạn?

Ba chữ này giống như sét đánh giữa bầu trời, đánh thẳng đến trong đầu Kế Thiến.

Nhà họ lấy đâu ra 50 vạn?

Nhìn Kế Thiến đứng ngốc tại chỗ? Về mặt người đàn ông không đổi, lại nghĩ thầm trong lòng, chẳng lẽ 50 vạn quá nhiều? Vậy thì để hắn suy xét giảm giá một chút cho họ, nhưng mà, bây giờ thì không nhả ra được, kiếm một kẻ coi tiền như rác, kiếm thêm một khoản, nếu không hắn uống gió tây bắc mất!

"50 vạn, cái đồ cổ gì mà quý như vậy?" Sau một lát Kế Thiến bùng tỉnh sợ hãi lớn tiếng hỏi.

Người đàn ông nhìn Tô Minh Thành im lặng đứng một bên, buông cái túi to đàn cầm trong tay, sau đó mở ra, lấy một mảnh vỡ nhỏ của đồ sứ đưa ra: "Đây là bảo vật gia truyền nhà tôi, đồ sứ An Khang năm thứ năm, giá thị trường trên 50 vạn..." Người đàn ông hào phóng giới thiệu đồ sứ với Tô Minh Thành.

"Nếu ông lừa đảo thì làm sao?" Kế Thiến phản ứng lại bắt đầu truy hỏi, một cái bình hoa vỡ mà giá tận 50 vạn.

"Lừa đảo? Bà đến phố cổ hỏi một chút, lão Hồ tôi khi nào thì lừa người đây?" Người đàn ông bật cười nói ra tên mình.

Tô Minh Thành đứng một bên nghe vậy, ánh mắt đột nhiên biến đổi, Lão Hồ phố cổ?

Người đàn ông nhìn về mặt Tô Minh Thành, thì biết người trước mắt này biết đến tên của hắn ta, cười càng thêm nguy hiểm nói: "50 vạn, trả tiền thì chuyện này xí xóa hết, nếu không thì đứa con trai này của mấy người cũng đừng muốn nữa."

Tầm mắt quét một vòng xung quanh nhà Tô Minh Thành: "Nếu không có tiền, thì có thể đem căn nhà này gấn nợ!"

Nghe lời người đàn ông nói, trong lòng Tô Minh Thành run lên, lão Hồ phở cổ sau lưng có chỗ dựa, ở phố cổ vẫn luôn hoành hành ngang ngược, rất nhiều người ăn một trong tay của hắn ta, nếu không cho chút tiền thì đừng mong sống yên ổn với hắn ta.

Nhìn con trai bị đánh tới mặt mũi bầm dập, trong đầu Tô Minh Thành nghĩ tới một cách.

Ngay sau đó bóng dáng Tô An Ninh trực tiếp hiện trong đầu ông ta, Tô Minh Thành giả bộ thờ dài: "Vị đại ca này, trong nhà của tôi đừng nói 50 vạn, ngày cả 10 vạn đều không có a!"

"Không phải còn có căn nhà này sao?" Người đàn ông lười biếng nói.

"Căn nhà này đã rách nát, hoàn cảnh cũng không tốt, cho dù bán cũng không được giá cao."

"Nói như vậy, ý của ông là không muốn bồi thường." Người đàn ông nói rồi hướng về phía hai người đằng sau ý bảo.

Hai tay sai đằng sau lập tức nhắc cả người Tô An Lâm lên.

Thấy vậy Tô Minh Thành lập tức nói: "Căn nhà của tôi không bán được, nhưng phòng ở của em trai tôi thì bán được."

"Nga?" Người đàn ông nhướng mày, dùng tay ra hiệu cho hai người phía sau, chờ Tô Minh Thành nói tiếp.

"Một nhà em trai tôi ra ngoài không may gặp truyen ngoài ý muốn đã chết, chỉ để lại 2 đứa nhỏ, phòng ở của bọn họ theo lý mà nói chúng tôi cũng có thể kế thừa, phòng ở của bọn họ ở tiểu khu mới khai phá, giá trị hơn 100 vạn, nếu bán được, bồi thường cho ông 50 vạn thì cũng không thanh vấn đề." Tô Minh Thành vừa nói, trong lòng lại có chủ ý, có người này hỗ trợ, phòng ở rất nhanh là có thể tới tay.

Người đàn ông nhìn trong mắt Tô Minh Thành lóe sáng, trong lòng cười lạnh, muốn lợi dụng hắn sao? Không sao, dù sao chỉ cần có tiền là được!

Ra hiệu cho hai tên tùy tùng đằng sau, cả người Tô An Lâm bị ném về phía trước: "Đi thôi, mang tôi đi nhìn thử, phòng ở giá trị hơn 100 vạn của ông ở chỗ nào?"

Trong lòng Tô Minh Thành thờ phào nhẹ nhõm, gật gật đầu mang theo 3 người đàn ông đi tới nhà Tô An Ninh.

Bên kia, trong nhà Tô An Ninh.

"Chị, thu dọn đồ đạc đi đâu?"

"Rời khỏi chỗ này." Tô An Ninh lạnh nhạt trả lời, căn cứ theo tính toán của cô, phương hướng linh lực mà cô muốn có là ở một nơi phía bắc, cô cần phải tới chỗ đó, nếu linh lực trong cơ thể biến mất không còn, muốn tra xét linh lực ở chỗ nào thì rất phiền toái!

Mặt khác cô tính toán được sắp có phiền toái tới cửa, cho nên, cô phải thừa dịp trước khi phiền toái tới thì rời khỏi.

"Em còn có thể đi học không?" Tô An Tân nhìn Tô An Linh hỏi, nhớ tới lời bác gái nói lúc trước, đi theo chị gái thì không thể tiếp tục đến trường, trong lòng nó có chút thấp thòm.

"Đến lúc đó sẽ giúp em tìm trường học mới." Tô An Ninh nhớ tới phòng ở bán được hơn 100 vạn nói.

Vừa nãy cô dùng linh lực xem lại một chút ký ức của nguyên chủ, cũng hiểu được chuyện mà nguyên chủ đã tính toán, trước kia lúc ba mẹ nguyên thân mua phòng ở, giấy chứng nhận bất động sản đứng tên cô, mà sau khi họ chết, nguyên chủ vẫn luôn giấu giếm bí mật này, âm thầm liên lạc với luật sư hỗ trợ bán phòng ở, một bên cùng Tô Minh Thành với Kế Thiên chu toàn, một bên lại âm thầm chuẩn bị rời đi, đại khái tính toán số tiền này tương lai cũng đủ cho hai chị em bọn họ sinh sống một đoạn thời gian.

Hơn nữa đợi tiền bán phòng tới tay, giấy chứng nhận chuyển nhượng của em trai cũng chuẩn bị xong, liền rời đi. Lại không nghĩ tới nguyên chủ thế nhưng bởi vì bị Kế Thiên đẩy đập đầu mà chết.

"Vâng." Tô An Tân nghe nói mình còn có thể đi học trong lòng vui vẻ, sau đó lại nhìn căn phòng trống không nghĩ tới ba ba ma ma của mình, nước mắt lại chảy xuống: "Chị, ba ba ma ma họ..."

"Họ đã chuyển thế đầu thai, em yên tâm!" Tô An Ninh không ngần ngại lên nói.

Nhìn về mặt Tô An Ninh bình tĩnh, Tô An Tân đem nước mắt thu lại, bắt đầu thu dọn đồ dùng hàng ngày của chính mình.

Sau lại cùng chủ phòng mới giao nhà, Tô An Ninh kéo vali hành lý cùng Tô An Tân, hai người ra khỏi tiểu khu.

Ngồi trên xe taxi, Tô An Ninh cùng đám người Tô Minh Thành đối mặt đụng phải!

"Chị?" Tô An Tân lập tức căng thẳng nắm chặt tay áo Tô An Ninh.

"Không có chuyện gì." Khi Tô An Ninh nói xong, xe vừa vận chạy lướt qua đám người Tô Minh Thành. Tô An Ninh quay đầu lại, nhìn bọn họ đi tới

phòng ở mà mình vừa mới bán, ánh mắt lạnh lùng, có cô là ngôn linh sư "miệng quạ đen" này, về sau cái gia đình này đừng mong rể chịu mà sống, đây cũng coi như vì Tô An Ninh trước đây báo thù đi!

Quay đầu lại, ánh mắt chạm phải về mặt sợ hãi của Tô An Tân đang ngồi bên cạnh mình, khoe miệng Tô An Ninh hơi mím.

Xe taxi rất nhanh đã chạy tới nhà ga, Tô An Tân theo sát mà đi bên cạnh Tô An Ninh, trong mắt có sự ỷ lại, nó không biết chị muốn dẫn nó đi đâu, chị bây giờ chính là người thân duy nhất mà nó có thể dựa vào.

Tô An Ninh dẫn theo Tô An Tân mua vé xe chuyển nhanh nhất tới đế đô, đế đô là trung tâm văn hóa chính trị Hoa hạ quốc, hướng bắc, cũng chính là phương hướng linh lực mà cô muốn, rất rộng lớn, nếu gia đình Tô Minh Thành muốn tìm bọn họ, thì cũng là biến người mệnh mông...

Mà cho dù bọn họ có tìm được, cô cũng không sợ, điều quan trọng nhất đối với cô bây giờ chính là tìm kiếm linh lực.

Ngồi ở đại sảnh nhà ga một lúc, Tô An Ninh cùng Tô An Tân lên xe.

Hai người lên xe không lâu, hai vợ chồng Tô Minh Thành cùng Kế Thiển vội vã chạy tới nhà ga, tìm kiếm một lúc mới biết được, chuyển xe mà hai chị em Tô An Ninh cùng Tô An Tân đã chạy đi rồi.

"Ông xã, nên làm thế nào bây giờ? 50 vạn a!" Kế Thiển nghĩ tới con trai bị bắt của mình, trong lòng ứa ra lửa, bà không nghĩ tới con nhỏ thối Tô An Ninh kia thế mà lại âm thầm bán phòng ở trốn mất tăm! Thật đáng giận! Bây giờ, bọn họ phải tán gia bại sản mới có thể cứu con trai về!

"Con nhỏ thối kia đã lên kế hoạch hết rồi! Bọn nó tới đế đô, đế đô lớn như vậy, chúng ta tìm thế nào? Đáng giận là lúc đó không biết giấy chứng nhận bất động sản đứng tên Tô An Ninh!" Tô Minh Thành tức giận nói, nếu biết sớm, hẳn sẽ coi chừng thật kỹ hai chị em nhà này.

Bất quá, hẳn cũng không nghĩ tới Tô An Ninh có lá gan lớn như vậy, dám một mình mang theo Tô An Tân một đứa nhỏ 8 tuổi đến đế đô lang bạt.....

"Vây..... Làm sao bây giờ?" Trong lòng Kế Thiển tức giận, bà cũng không còn biện pháp nào nữa, bà bây giờ cũng chỉ có thể cầu mong con trai nhà mình có thể trở về.

"Nhà không thể động tới, chỉ có thể lấy tiền tiết kiệm trong ngân hàng lấy ra, thuận tiền cùng bọn ép giá." Tô Minh Thành nói, bọn họ chỉ có một đứa con trai này, tiền không còn có thể kiếm lại, con trai không còn, khác gì lấy mạng bọn họ a!

"Trời giết chết con nhỏ thối kia đi." Kế Thiển tức giận mắng, lại nghĩ đến từng câu mà Tô An Ninh nói trước kia.

Mặt bà khắc bạc, không giữ được tiền.

Nghĩ đến tiền kiếm được trước kia, hình như chỉ cần đến trên tay bà liền không giữ lại được, hai năm này tình huống tốt hơn cũng bởi vì tiền được Tô Minh Thành quản, bây giờ tiền vừa chuyển sang tên bà, không nghĩ tới chưa được mấy ngày lại mất hết.....

Ngay sau đó, Kế Thiển nhanh chóng đem cái ý tưởng này ném ra khỏi đầu, bà không tin bản thân mình lậu tài, nhất định là con nhỏ thối Tô An Ninh mèo mù vớ phải chuột chết. Nếu một ngày nào đó bọn họ tìm được Tô An Ninh, nhất định bắt cô đem tiền nhỏ ra hết!

Bạn đang đọc truyện *Ngôn Linh Sư Giỏi Giải Trí* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 3: Tính mệnh kiếm tiền

Editor + Beta-er: Cà ri

Mấy tiếng sau hai chị em Tô An Ninh và Tô An Tân đã đặt chân tới Đế Đô.

Đến thành phố lớn phồn hoa, hai mắt Tô An Tân tỏa sáng lấp lóe nhìn những tòa nhà cao tầng.

Tuy rằng Tô An Ninh đã sớm biết thế giới này cùng thế giới trước của cô không giống nhau, nhưng thấy vô số đồ vật mới lạ đã làm đổi mới nhận thức của cô về thế giới này.

Đến khách sạn đã liên hệ đặt phòng từ trước, Tô An Ninh cùng Tô An Tân vượt qua buổi tối đầu tiên ở Đế Đô.

Sáng sớm ngày thứ hai, để Tô An Tân một mình ngủ ở khách sạn, Tô An Ninh tới cửa hàng kinh doanh mua điện thoại mới cùng đăng kí một thẻ sim, bắt đầu liên lạc với chủ nhà muốn cho thuê trên trang web.

Đối với trang web tập trung tin tức này, Tô An Ninh cảm thấy rất cần thiết, tốt hơn so với cô trước kia, khi ra ngoài lang bạt ban đêm tìm không tới quán trọ, phải lấy trời làm màn, đất làm chiếu thì tốt hơn rất nhiều.

Cả ngày trời, Tô An Ninh xem vô số nhà ở, tiểu khu, sau khi tổng hợp lại tất cả điều kiện hoàn cảnh lại, cuối cùng cũng chọn được một nhà ở trung cư hơn bảy mươi mét vuông, mọi thứ bên trong đầy đủ, tuy địa lý có chút xa, nhưng tốt xấu gì cũng ngay cạnh bến xe bus có phương tiện đi lại, xác định giá cuối cùng là năm ngàn một tháng, trả trước nửa năm.

Sau khi giao tiền đặt cọc xong Tô An Ninh tới khác sạn đón Tô An Tân đến nhà mới, Tô An Tân cả ngày uể oải rồi cuộc thoải mái lên.

"Không có bác gái, rồi cuộc chị không cần bị đánh nữa, thật tốt!" Tô An Ninh đang thu dọn đồ đột nhiên nghe được những lời này, nhìn hai mắt Tô An Tân sáng lấp lánh, trong lòng hơi gọi sóng. Sờ sờ đầu Tô An Tân, nhưng không nói gì.

Cảm giác chị gái thân mật đối với nó, trên mặt Tô An Tân không khỏi nở nụ cười sáng lạn, từ khi chị gái tỉnh dậy cho tới giờ chưa từng đối với nó như vậy, hơn nữa chị cũng không biến thành ngốc đâu!

Trước đây Tô An Tân đã từng thấy qua người ngốc, người ngốc đó không giống chị chút nào, tuy chị có trở nên hung dữ chút, nhưng chị không có chuyện gì thật tốt! Nghĩ vậy, động tác cả người Tô An Tân trở nên nhẹ nhàng.

Làm vệ sinh xong, sắp xếp lại hành lý thật tốt, Tô An Ninh dẫn Tô An Tân đến siêu thị trong tiểu khu mua thêm một ít nguyên liệu bổ sung tủ lạnh xong, sau đó Tô An Ninh liền ngồi trước bàn trong phòng mình, bắt đầu nghĩ đến kế hoạch tương lai.

Tuy rằng trong tay cô có hơn 100 vạn tiền bán phòng ở, nhưng cô biết đây là tiền nguyên chủ để lại cho Tô An Tân, bây giờ cô dùng chút tiền này xem như là mượn trước, nhiệm vụ trước hết bây giờ cô phải tìm cách bổ sung linh lực, ngoài ra còn phải nhanh chóng tìm biện pháp kiếm sống.

Chỉ là, cô có được kí ức của nguyên chủ, nhưng mà những việc mà trước đây nguyên chủ có thể làm, cô không hiểu.

Như vậy xem ra cô chỉ có thể dùng bản lĩnh của mình tới kiếm tiền?

Cô sẽ làm cái gì đây?

Trong lòng Tô An Ninh yên lặng nghĩ: Ngôn Linh Sư miệng quạ đen? "đoán mệnh" phối hợp với miệng quạ đen? Còn một ít võ công kỹ năng cần thiết xông xáo giang hồ.... mấy cái này có thể kiếm được tiền không?

Tô An Ninh xoa ấn huyệt thái dương cảm thấy thật đau đầu. Tuy rằng bây giờ ở thế giới này không có kẻ thù uy hiếp, nhưng cô cũng trở thành người "không giống gì khác"?

Đứng dậy đi tới phòng Tô An Tân, nhìn Tô An Tân đang ngủ, Tô An Ninh liền ra khỏi phòng, cô nên hiểu thêm một ít chuyện xung quanh mình rồi lại tính tiếp? Nếu không được, cũng chỉ có thể dùng bằng cấp của nguyên chủ tìm công việc, đến lúc đó phải làm cái gì chậm rãi mò mẫm đi.

Sau khi tìm hiểu bảy tám phần hoàn cảnh xung quanh tiểu khu xong, Tô An Ninh vừa ra khỏi tiểu khu đã thấy bến xe bus, dựa vào kí ức trong đầu tìm kiếm một vòng xung quanh bến, thời điểm nhìn thấy hai chữ phố cổ, trong đầu Tô An Ninh hiện lên những hình ảnh quen thuộc, tâm niệm lên xe bus đi tới phố cổ.

Sau khi xe bus tới bến, Tô An Ninh xuống xe, khi nhìn thấy những kiến trúc quen thuộc đáy mắt kéo lên một chút hoài niệm, cho dù sống ở nơi này nhiều phương tiện rất thuận lợi, nhưng cũng không thể so được với quê hương trong trí nhớ của cô, cô có chút nhớ nhà, tuy rằng trong nhà chỉ có một người là cô.

Hô! Trong lòng ngực thở ra một ngụm khí đục.

Đã tới thì an tâm ở lại. Trong lòng Tô An Ninh nhớ kỹ những lời này, bắt đầu đi dạo phố cổ.

Bên tai không ngừng truyền đến đủ loại tiếng ồn ào hét to.

"Cô gái có muốn tới xem món đồ cổ này không, đây là bảo vật gia truyền nhà tôi đó."

"Cô gái, tới chỗ tôi này...."

Tô An Ninh không chớp mắt đi sâu vào bên trong, cuối cùng dừng chân trước một quầy hàng đoán mệnh tận trong góc.

Đoán mệnh cũng có thể kiếm tiền sao?

"Cô gái, muốn tính một quẻ sao?" Ông lão đoán mệnh vuốt vuốt nhúm râu trắng của mình, ra vẻ cao thâm.

"Bao nhiêu tiền?"

"Tùy cô vui vẻ thôi, nếu đoán đúng cho tôi nhiều một chút, tính không đúng không cho cũng được, gặp được nhau đã là có duyên rồi." Ông lão cao thâm khó đoán nói.

Tô An Ninh nhìn lướt qua ông lão, tới trước mặt hắn ngồi xuống nói: "Tính đi!"

Thấy tình huống này, ông lão nói gì, lấy ra một tờ giấy cùng một cái bút lông để trước mặt Tô An Ninh: "Tùy tiện viết một chữ đi!"

Tô An Ninh bình tĩnh viết xuống một chữ "Thiên"

Nhìn chữ này, ông lão nhìn mặt Tô An Ninh, im lặng một lát tiếp tục nói: "Hỏi cái gì?"

"Sự nghiệp."

"Thiên vấn sự nghiệp, cô không lộ mặt rất khó, thỉnh thoảng sẽ có người tạo ra khó khăn cho cô, bất quá chỉ cần vượt qua một cửa đầu tiên, nếu có thể kiên trì tiếp tục vượt qua tất cả khó khăn, sự nghiệp chắc chắn sẽ thành công! Tôi thấy từ tướng mạo của cô cũng là mệnh đại phú đại quý, không cần lo lắng về sự nghiệp, tổng hợp lại cho thấy khả năng trong hai năm này sự nghiệp có sảy ra chút vấn đề, nhưng qua hai năm, nhất định một bước lên trời." Ông lão đoán mệnh chắc chắn nói.

Nghe xong lời ông lão đoán mệnh nói, Tô An Ninh nhướn mày: "Hai năm sau không chuẩn còn có thể tìm thấy ông sao?"

"Nếu cô không tin lời tôi nói, vậy coi nhưng tính miễn phí cho cô đi!" Ông lão thời dài, nói xong, cũng không nhìn Tô An Ninh, cầm tờ giấy cô vừa viết cất đi.

Tô An Ninh cười khẽ một tiếng, cầm tờ 100 nguyên đặt lên bàn trước mặt ông lão: "Tiền này cho ông, cho tôi một quỳ trong chốc lát."

"A?"

"Tôi cũng muốn đoán mệnh chơi."

"Loại chuyện này cũng có thể chơi sao? Hoang đường!" Ông lão tức giận nói.

"Nếu ông không muốn, tôi tới tìm người khác." Nói xong Tô An Ninh đứng dậy, chuẩn bị đem tờ 100 nguyên cầm về.

Ông lão ngay lập tức đề lại 100 nguyên, nhìn Tô An Ninh: "Chỉ một tiếng."

Tô An Ninh không có ý kiến.

Một lát sau, Tô An Ninh ngay ngắn ngồi vào chỗ của ông lão đoán mệnh lúc trước.

Tô An Ninh trực tiếp cầm bảng viết hai chữ "tùy duyên" của ông lão đoán mệnh sửa thành "tính mệnh một lần một ngàn, không chuẩn không lấy tiền".

Tám bảng vừa viết ra nhưng thật sự hấp dẫn không ít người, nhưng nhìn số tiền trên bảng, lại nhìn mặt Tô An Ninh, bắt đầu nghị luận, tính mệnh sư trẻ tuổi, còn đắt như vậy, tính có thể chuẩn sao?

Đối với ánh mắt ngoài nghị của mọi người, về mặt Tô An Ninh vẫn bình tĩnh.

Một lát sau rốt cuộc có một người ngồi xuống trước mặt cô.

"Cậu muốn tính cái gì?" Tô An Ninh nhìn người ngồi trước mặt hỏi.

"Tính tình yêu!"

Tô An Ninh nghiêm túc nhìn vào khuôn mặt của người này, rồi mở miệng nói: "Hắn là cậu vừa mới cùng bạn gái chia tay, hơn nữa mỗi người bạn gái đều sẽ nói lời chia tay với cậu."

Nghe được lời Tô An Ninh nói, chàng trai đoán mệnh trừng to hai mắt nhìn: "Làm sao cô biết?"

"Từ khuôn mặt của cậu nhìn ra, ngoài vàng trán rộng lộ ra bên ngoài, giữa hai lông mày của cậu quá cách xa, hơn nữa ở giữa trũng, mắt to, lông mày loạn, con ngươi lồi... Khía cạnh nào cũng cho thấy cậu không phải là một người chung thủy trong tình yêu, cậu thường không chịu được cám dỗ của những người phụ nữ, đào hoa nhiều, cho nên không có biện pháp hoàn hảo trong tình yêu!" Tô An Ninh nói xong ánh mắt không khỏi lộ ra vẻ khinh thường.

Hắn cũng muốn nói chuyện tình yêu tốt đẹp sau đó kết hôn sinh con, nhưng mỗi lần đều có chuyện hoặc ngoài ý muốn gì đó sảy ra, bây giờ thấy Tô An Ninh thật sự có thể chính xác nói ra, thật sự đem Tô An Ninh trở thành cứu tinh, hắn hôm nay vừa vận đi tới nơi này, vị đại sư trước mặt này căn bản không có khả năng gặp qua hắn.

"Cậu tên gọi là gì?"

"Mộc Triệu Tịch."

"Mộc Triệu là đào, ý chỉ đào hoa, tịch thông tịch, tịch giả làm trọng, ý chỉ nhiều, tên là đào hoa nhiều, cũng khó trách không cưỡng lại được dụ hoặc đào hoa, nếu muốn ngăn cản đào hoa, Vậy thì đổi tên đi." Tô An Ninh nói thẳng.

"Vậy đại sư, nên đổi tên là gì mới tốt?" chàng trai gấp gấp hỏi.

"Mộc Triệu Ngăn, ngăn ý chỉ chặn, đào hoa chặn, ngoài ra còn có ý vượt qua, có thể nở hoa kết trái, chúc cậu sớm ngày tu thành chính quả." Tô An Ninh trả lời, nếu người này thật sự đổi tên, vậy cô có tính là cứu lại không ít thiếu nữ bị ngoại tình không?

"Tôi trở về lập tức đổi tên." chàng trai kích động nói, sau đó từ trong ví tiền lấy ra mười tờ trăm nguyên giá trị lớn đặt lên bàn trước mặt Tô An Ninh: "Cảm ơn đại sư."

Nói xong, chàng trai nhanh chóng rời khỏi hiện trường.

Tô An Ninh bình tĩnh mà đem tiền cất đi, ngẩng đầu nhìn quần chúng vây xem nói: "Mọi người còn ai muốn tính sao?"

"Tôi tới thử xem." Một bác gái nhanh chóng chiếm lấy vị trí trước mặt Tô An Ninh, bà cũng không còn cách nào khác rồi, cứ coi như ngựa chết thành ngựa sống mà chữa đi!

.....

Liên tiếp mấy người tiếp theo, Tô An Ninh đều đem tình huống trước mặt mà họ gặp phải nói ra, thấy được phản ứng của những người lên thí nghiệm, vì vậy, quần chúng vây xem ngày càng nhiều, bọn họ ngay từ đầu chết lặng đến không thể tin.

Nhìn mọi người sau khi tính mệnh xong, cam tâm tình nguyện lấy ra một ngàn, trong lòng không ít người bắt đầu ngo ngoe rục rịch, trong số bọn họ cũng có một số người xác định gặp một ít phiền toái, bỏ ra một ngàn nguyên là có thể giải quyết một chút phiền toái cũng rất tốt, lại nói, không phải không chuẩn không lấy tiền sao?

Làm tốt tâm lý chuẩn bị, bọn họ bắt đầu đứng trước quầy của Tô An Ninh, xếp hàng.

Khi ông lão đoán mệnh trở về, nhìn thấy một màn trước quầy nhà mình, quả thực chính là trợn mắt há mồm!

Vì sao việc làm ăn của ông chưa bao giờ tốt như vậy? Cô gái xinh xắn này so với "cao nhân" là ông còn được nhiều người tin tưởng hơn sao?

Lúc này vừa vặn Tô An Ninh ngẩng đầu lên liền nhìn thấy ông lão đoán mệnh đứng một bên, lại nhìn thời gian, đã sắp tới một giờ.

Cô là người tôn trọng giao ước!

Tính xong một người cuối cùng, đối với một ít người phía sau xin lỗi nói: "Đã đến giờ, tính mệnh ngày hôm nay kết thúc."

"Vậy đại sư, khi nào thì cô lại đến." Người xếp hàng phía sau có chút khẩn trương hỏi.

Tô An Ninh bình tĩnh cất tiền, từ trong vòng vây của mọi người đi ra, vừa nói: "Buổi sáng ngày mai lại tới một tiếng." Nếu tính mệnh có thể kiếm tiền, vậy thì tạm thời cứ tính đi!

Nói xong, bóng dáng Tô An Ninh đã nhanh chóng biến mất.

Nhìn phương hướng Tô An Ninh rời đi, mọi người đứng tại chỗ mới phản ứng lại, trong lòng buồn bực nghĩ: Buổi sáng ngày mai lúc mấy giờ?

Mà lúc này một chàng trai trẻ lặng lẽ từ trong đám người chui ra, xem đoạn video mà mình vừa mới quay được, trong ánh mắt không khỏi lộ ra tính toán nhỏ nhen, nếu đăng video này lên mạng, không biết có bao nhiêu lượt xem a?

Bạn đang đọc truyện *Ngôn Linh Sư Giới Giải Trí* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Phát hiện linh lực

Editor + Beta-er: Cà ri

Từ phố Cổ về nhà, vừa đóng cửa lại thì một cơ thể nhỏ nhanh chóng bỏ nhào tới.

Tô An Ninh theo bản năng tránh né.

"Đụng" Một tiếng cả người Tô An Tân đụng thẳng vào cánh cửa.

"Hu, đau quá." Tô An Tân xoa xoa cái trán của mình, ủy khuất nói, tại sao chị lại né tránh chứ?

"Không có việc gì đi!" Nhìn trên trán Tô An Tân hồng một cục, Tô An Ninh cũng hơi ngượng ngùng.

Tô An Tân lắc lắc cái đầu, lại ủy khuất nói: "Chị, chị đi đâu vậy? Lúc tỉnh dậy chỉ có một mình em, em sợ!"

Ở nhà một mình, làm Tô An Tân không có cảm giác an toàn.

"Em sợ cái gì?" Tô An Ninh tự động xem nhẹ câu trước, hỏi lại Tô An Tân, chuyện này mà cũng sợ sao, có phải là do quá yếu hay không?

"Em...." Tự nhiên lúc này Tô An Tân lại cảm thấy hơi ngượng ngùng nói, mắt nhìn trộm Tô An Ninh, một bộ dáng làm sai.

Liếc mắt nhìn Tô An Tân một cái, trong lòng Tô An Ninh âm thầm tính toán, lúc trước vốn đã có ý định rèn luyện Tô An Tân, bây giờ là tháng 7 lại nghỉ hè, vừa vặn là cơ hội tốt có thể rèn luyện.

Trong lòng Tô An Ninh đang nghĩ xem nên huấn luyện Tô An Tân thế nào, lại đột nhiên cảm nhận được vài cỗ linh lực từ bên ngoài mạnh mẽ tràn vào cơ thể cô.

Cảm giác được linh lực đã lâu chưa thấy, trong lòng Tô An Ninh mừng như điên, phía bắc này thật sự có linh lực, từ khi tới thế giới này phát hiện mình không còn bao nhiêu linh lực, bây giờ thì gánh nặng trong lòng Tô An Ninh mới bỏ xuống được.

Điều tiếp theo cô cần phải chú ý là cỗ linh lực này đến từ đâu?

"Chị ơi, sao vậy?" Nhìn vẻ mặt khó hiểu của Tô An Ninh, Tô An Tân lo lắng hỏi.

"Không có gì." Nghe thấy Tô An Tân hỏi, Tô An Ninh mới hoàn hồn thả lỏng người trả lời.

Đi đến trước mặt Tô An Tân, cầm tay nó lên bắt mạch thử, xương cốt rõ ràng, kinh mạch rộng, là một hạt giống luyện võ tốt.

Luyện đàm trước luyện thân, nếu thích hợp luyện võ, vậy thì đầu tiên cô sẽ dạy võ cho nó trước đi, có võ phòng thân, về sau sẽ không dễ bị người bắt nạt, sau này cô có rời đi thì cũng an tâm.

Về mặt Tô An Ninh trở nên nghiêm túc nhìn thẳng vào Tô An Tân, từng chữ nói rõ: "Chị muốn giúp em rèn luyện thân thể, đến lúc đó chị nói cái gì thì em làm cái đó, có thể làm được không?"

"Chị sẽ ở cùng giúp em sao?" Tô An Tân hỏi.

"Ừ."

Nghe Tô An Ninh nói vậy thì nó dùng sức gật đầu, nó muốn chị gái thường xuyên ở bên cạnh nó hơn.

Nhìn Tô An Tân dễ dàng đồng ý như vậy, Tô An Ninh lại thấy ngoài ý muốn, tuy rằng có chút yếu đuối, nhưng lại rất nghe lời.

*

Buổi tối trong phong Tô An Ninh.

Tô An Ninh phát giác nhìn hơn một vạn tệ đoán mệnh kiếm được lúc chiều, cô không nghĩ tới, đoán mệnh cũng có thể kiếm tiền, lại càng không nghĩ tới là, sau khi đoán mệnh ngày hôm nay thể nhưng lại có linh lực mạnh mẽ xuất hiện?

Nhưng cô lại nghĩ không ra chính là từ khi nào thì đoán mệnh cũng có thể trợ giúp gia tăng linh lực? Chỉ là, cho đến bây giờ, trừ bỏ cái này cô cũng không nghĩ ta được gì khác.

Quên đi, dù sao ngày mai còn muốn đi, cô sẽ chú ý một chút, xem cái này có liên quan gì tới chuyện đoán mệnh hay không thì biết.

Sáng sớm ngày hôm sau, Tô An Ninh tính toán tiếp tục tới phố Cổ xem thử, chính là vừa bước chân ra cửa mới phát hiện Tô An Tân vẫn theo sát sau lưng mình.

Suýt chút nữa quên mất nó!

"Chị muốn đi ra ngoài một chuyến, em ở nhà ngắm một mình đi!" Tô An Ninh nói xong cũng có chút do dự, nhưng mang theo Tô An Tân đi đoán mệnh cũng không phải là một chuyện chính xác.

"Em muốn đi cùng chị ra ngoài, ở nhà một mình rất nhàm chán!" Tô An Tân lập tức trả lời, nó không muốn ở nhà ngắm một mình.

"Thật không tiện mang theo em ra ngoài." Một câu đơn giản của Tô An Ninh khiến Tô An Tân ngậm miệng lại.

"Vậy thì, chị nhớ về sớm nha." Tô an Tân chỉ có thể nhỏ giọng cầu xin nói.

"Hai tiếng." Nhìn vẻ mặt đáng thương tội nghiệp của Tô An Tân, Tô An Ninh bất đắc dĩ nói.

"Vâng." Nghe được thời gian chính xác, trên mặt Tô An Tân mỉm cười thoải mái.

Một lát sau, Tô An Ninh bước vào Phố Cổ với tâm trạng khác ngày hôm qua, ngay khi cô vừa bước vào lập tức liền có mấy người nhanh chóng xông tới.

"Đại sư, ngày hôm qua tôi làm theo lời cô nói, phiền toái của tôi đã được giải quyết!"

"Tôi cũng vậy, tôi đã tìm được bảo bối bị mất của mình, đúng thật là bị con trai tôi đem giấu mất!"

"Bạn gái vừa chia tay cũng quay lại với tôi, tôi đã hứa với cô ấy là từ sau sẽ không bao giờ dụ dỗ nữ sinh khác nữa."

"..."

Một đám người bảy miệng tám lời vây lấy Tô An Ninh nói, trong ánh mắt nhìn Tô An Ninh với vẻ bội phục.

"Ừ." Tô An Ninh đơn giản nói một chữ, đi đến quán nhỏ đoán mệnh ngày hôm qua, xung quanh quây đều là những người được giới thiệu tới tính mệnh, lúc nhìn thấy Tô An Ninh tới, trong mắt không khỏi sợ hãi.

"Quy củ cũ?" Tô An Ninh đối bới ông lão nói.

Ông lão nhìn thoáng qua Tô An Ninh rồi đồng ý.

Đứng dậy, đem vị trí nhường lại cho Tô An Ninh, cũng không giống ngày hôm qua cứ như vậy bỏ đi, mà là đứng ở một bên nghiêm túc nhìn, ông muốn nhìn một chút rốt cuộc cô gái trẻ này có bản lĩnh gì?

Mà Tô An Ninh vừa mới ngồi vào chỗ của mình, thì lập tức có một người ngồi xuống đối diện cô.

"Đại sư, tôi được người khác giới thiệu đến, gần đây tôi luôn mất tiền, có phải có chuyện gì quái dị hay không?"

Tô An Ninh nhìn tướng mạo người trước mặt, mặt mày hồng hào, khuôn mặt no đủ, không giống như người gần đây gặp phải xui xẻo, ngược lại là có khả năng là hi sự lâm môn.

"Đại khái gần đây anh sắp có chuyện tốt, ném chút tiền này chỉ là điềm báo, hoặc là chuyện tốt này vượt quá phúc khí của anh bây giờ, mất chút tiền là để cho anh có thể thuận lợi có được phúc khí này, hơn nữa, từ mất tiền nhìn ra, chuyện tốt của anh có liên quan tới tiền!" Tô An Ninh không nhanh không chậm nói.

Nghe cô nói xong, người đàn ông trước mặt hơi do dự, mất tiền không phải chuyện xấu mà là chuyện tốt, có thể tin được sao?

"Đợi chuẩn thì đến trả tiền cho tôi, người tiếp theo." Tô An Ninh nhìn thì biết người trước mặt này không quá tin, cho nên bảo người tiếp theo đến tính.

Người đàn ông hốt hoảng đứng dậy, nhìn Tô An Ninh một lát, vẫn quyết định xoay người bỏ đi, nếu thật sự chính xác, hẳn sẽ cho vị Đại sư đoán mệnh này nhiều thêm một chút.

Kế tiếp, lục đục có người đến tính mệnh.

Một tiếng sau, Tô An Ninh liền kết thúc buổi đoán mệnh ngày hôm nay.

Làm lơ ánh mắt khao khát của mọi người và ánh mắt đánh giá của ông lão, Tô An Ninh cũng giống như ngày hôm qua nhanh chóng rời đi.

Ngồi trên xe bus, Tô An Ninh nghĩ đến ngày hôm nay lúc đoán mệnh cũng không cảm nhận được linh lực trực tiếp dao động, trong lòng liền hiểu rõ linh lực không phải bởi vì tính mệnh mà có, ánh mắt hơi híp lại, nhưng hôm nay không phải không có thu hoạch, tuy linh lực không phải bởi vì đoán mệnh mà có, nhưng linh lực bổ sung lúc trước nhất định có liên quan đến đoán mệnh, chỉ là cô không biết bằng cách nào có liên quan mà thôi.

Đúng lúc này, một cô gái trẻ tuổi đột nhiên quay đầu lại cẩn thận nhìn Tô An Ninh, sau đó thình thoảng lại quay đầu nhìn Tô An Ninh một cái, lại cúi đầu nhìn điện thoại của mình một cái.

Thấy vậy, đáy mắt Tô An Ninh lóe lên một tia kỳ lạ.

Nháy mắt sau đó, cô gái đột nhiên đi đến bên cạnh Tô An Ninh ngồi xuống, đối với Tô An Ninh thần bí cười nói: "Có phải cô biết tính mệnh không?"

Tô An Ninh cho rằng cô gái này là một trong những người nhìn thấy cô ở phố Cổ, lạnh nhạt nói: "Đúng."

"Cô tính thật sự rất chuẩn sao?"

"Tin thì linh."

"Oa! nhìn cô thì thấy phong thái của cao nhân rồi! Khó trách trên mạng đối với cô tranh luận nhiều như vậy." Cô gái hưng phấn mở miệng.

"Trên mạng đối với tôi tranh luận?" Tô An Ninh nhủ mày, cô gái này đang nói cái gì?

"Không phải cô còn chưa biết đi?" Cô gái không tin nhìn Tô An Ninh, sau đó lấy điện thoại ra trên khung tìm kiếm đánh tên video rồi đưa cho Tô An Ninh: "Đây là video hôm qua đăng lên, sau khi đăng lên thế mà bạo hot!"

Tô An Ninh cầm điện thoại của cô gái nghiêm túc xem.

Nói về ngày hôm qua ở phố Cổ gặp mỹ nữ thần côn, thật sự có bản lĩnh hay vẫn là lừa đảo?"

"Ngao ô, xem xong video chỉ có cảm giác: Thật ngẫu! Nếu mỹ nữ này bản lĩnh mà thật thì."

"Nhìn giống như là thật, lại giống như giả, nhìn mấy người được đoán chuẩn hơi quá kích động, có cảm giác như lừa đảo."

"Lại là một cô gái vì nổi tiếng, đánh cược, không lâu nữa vị mỹ nữ này sẽ chủ động nhảy ra."

"Ha ha, không nói đến bản lĩnh đoán mệnh, mỹ nữ này lớn lên thật không tồi, mặt mộc không trang điểm cũng đẹp như vậy?"

"Ngồi chờ sau này, dù sao tôi cũng cảm thấy cô ấy có một loại phong thái cao nhân! Thiên hạ to lớn, việc lạ gì cũng có!"

"Còn quá trẻ tuổi! Làm người ta khó có thể tin, còn nữa chính là quá xinh đẹp, khiến người ta cảm giác có một cạm bẫy gì đó."

Xem xong video với nội dung bình luận bên dưới, Tô An Ninh đem đi động trả lại cho cô gái, trong đầu lại hiện lên những lời mình vừa xem, lừa đảo? Nổi tiếng? Đang nói cô là kẻ lừa đảo sao?

Đưa điện thoại trong tay cho cô gái, về mặt Tô An Ninh rất bình tĩnh.

Nhìn phản ứng của Tô An Ninh, trong ánh mắt cô gái càng thêm tò mò, lúc đang chuẩn bị nói cái gì đó, Tô An Ninh đã đứng dậy xuống xe, nhìn bóng dáng Tô An Ninh rời đi, cô gái thầm kêu đáng tiếc, sao cô có thể quên mất để cho cô ấy giúp mình tính mệnh, như vậy chẳng phải cô sẽ biết cô ấy tính chuẩn hay không chuẩn sao?

Ai, thật đáng tiếc!

Bất quá, thoát nhìn, đáng vẽ rất ngẫu!

Lúc này Tô An Ninh đã về đến nhà, cũng nhận được cái ôm giống như hôm qua từ Tô An Tân chạy như bay đến, vốn muốn tránh né, nhưng lại nghĩ đến về mặt uy khuất ngày hôm qua của Tô An Tân, bất buộc không chế bản năng của thân thể, ôm lấy người Tô An Tân.

"Chị!" Tô An Tân lớn tiếng gọi, trên mặt đầy vẻ sung sướng, hôm nay chị không có né tránh nó a.

"Ừ." Xách cả người Tô An Tân đem nó ném lên sofa, sau đó Tô An Ninh mới quay lại phòng mình, Tô An Tân cười hi hi ngồi trên sofa tiếp tục xem TV, giống như con mèo vừa ăn trộm cá.

Sau khi Tô An Ninh vào phòng, lập tức cầm đi động của mình, dựa vào nội dung vừa thấy trên xe bus bắt đầu tìm kiếm.

Nhìn hình ảnh trong video, mày nhủ càng chặt, cái loại cảm giác như bị người khác nhìn trộm này, là lạ!

Đây chính là cái mà ở thế giới này khiến cô phiền chán, luôn có một ít giám thị vô căn cứ.

Tầm mắt nhìn lại về trang chủ weibo, xoát một cái, lại có một video mới đăng lên, Tô An Ninh nhìn hình ảnh thì biết đây là video cô đi đoán mệnh ngày hôm nay.

Đúng lúc này, một cỗ linh lực lại đột ngột mà xâm nhập vào trong người cô.

Linh lực đến làm Tô An Ninh sững sờ tại chỗ, có phải quá mức trùng hợp hay không.

Ngày sau đó tầm mắt Tô An Ninh lại nhìn về phía thời gian ngày hôm qua video được đăng lên, phát hiện khớp với thời gian mà cỗ linh lực hôm qua mạnh mẽ tiến vào người cô. Thân sắc Tô An Ninh nổi lên gọn sóng nhỏ, chẳng lẽ... linh lực bổ sung cho cô không liên quan đến đoán mệnh, mà có quan hệ chính là video này?

Bạn đang đọc truyện *Ngôn Linh Sư Giỏi Giải Trí* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: Bắt đầu phấn đấu

Editor +Beta-er: Cà ri

Vừa có ý nghĩ như vậy, trong lòng Tô An Ninh bắt đầu tính toán khả năng chuyện này, nhưng cô vẫn không hiểu, nếu thật sự cùng video này có liên quan, video làm sao lại có thể bổ sung linh lực cho cô chứ?

Chỉ là dù có suy nghĩ theo cách nào đi nữa, Tô An Ninh vẫn không có manh mối, một giây sau, Tô An Ninh đem chuyện này vứt ra khỏi đầu, mặc kệ nguyên nhân là thế nào đi nữa, chỉ cần có linh lực bổ sung thì tốt rồi.

Xem ra, khả năng ngày mai cô vẫn phải tiếp tục đi đoán mệnh, một bên kiếm tiền, một bên bổ sung linh lực, chỉ cần linh lực có thể khôi phục đến thời kỳ hưng thịnh nhất, cô liền có thể rời khỏi nơi này, trở về thế giới ban đầu.

Chỉ là.... trước khi rời đi, còn phải an bài tốt cho Tô An Tân.

Nghĩ đến đây, khóe miệng Tô An Ninh không khỏi mím chặt thành một đường, bây giờ Tô An Tân còn quá nhỏ... Cô muốn rời đi mà không còn bất kỳ băn khoăn gì, cô về còn cần rất nhiều thời gian.

Nếu cô đã gánh trách nhiệm là Tô An Tân, thì cô nhất định phải phụ trách đối với nó, nhưng nhiều nhất mười năm, là cô phải rời khỏi. Lúc đó Tô An Tân đã trưởng thành, còn có tiền cô để lại, xem như cô đã hết lòng quan tâm giúp đỡ, cũng không tính là vi phạm lời thề ngày hôm đó cô hứa.

Có tính toán như vậy, Tô An Ninh bắt đầu lập ra một ít kế hoạch cho tương lai.

Ngày hôm sau, vẫn như thời gian mọi khi, Tô An Ninh tới phố Cổ.

Hôm nay trước quầy đoán mệnh người chờ so với ngày hôm qua càng nhiều hơn, thứ nhất là bởi vì người được tính chuẩn thành công giới thiệu với người thân xung quanh, thứ hai chính là công lao của hai cái video trên Weibo, không ít cư dân mạng ở Đế Đô sau khi xem video xong cũng tới xem náo nhiệt, bọn họ cũng muốn biết chuyện đoán mệnh mơ hồ như vậy rốt cuộc là thật hay giả?

Nhìn thấy Tô An Ninh từ đằng xa lại đây, ông lão đoán mệnh giống như nhìn thấy cứu tinh, sau khi trấn an người nôn nóng khó nhịn trước quầy hàng mới nhanh chóng đi qua chỗ Tô An Ninh.

Sáng sớm đã có người ngồi xổm trước quầy hàng của ông, hỏi Tô An Ninh có phải đồ đệ của ông hay không? Còn ra giá cao để cho ông tính, ông nghe xong cũng rất bất đắc dĩ, nếu ông có bản lĩnh như Tô An Ninh thì đã sớm phát tài rồi.

Nhớ đến hôm qua nhìn thấy toàn bộ quá trình đoán mệnh của Tô An Ninh, ông đã hoàn toàn bị chinh phục. Tuy rằng Tô An Ninh tuổi còn trẻ, nhưng thật sự là một cao nhân a!

"Đại sư, cuối cùng cô cũng tới rồi!" Ông lão đứng trước mặt Tô An Ninh khách khí mở miệng: "Những vị khách này, đợi cô rất lâu rồi."

Tô An Ninh nhìn một rừng người đứng trước quầy đoán mệnh, mặt ngó ra, có phải có quá nhiều người hay không?

Nhìn về mặt do dự không nói của Tô An Ninh, ông lão đoán mệnh tiếp tục nói: "Đại sư, có vấn đề gì sao?"

"Chúng ta hợp tác, một ngày tôi tiếp đãi 20 người, ông giúp tôi sắp xếp, tiền thì ông lấy một phần, thế nào?" Tuy rằng cô mượn chuyện tính mệnh kiếm tiền và thu hoạch linh lực, nhưng cũng không tính đem tất cả thời gian đều bỏ hết nên việc này.

20 người, không sai biệt lắm!

Nghe xong lời Tô An Ninh nói, đáy mắt ông lão lộ ra một tia khác thường, một vệt sáng xoẹt qua trong đầu: "Đại sư cô muốn tính toán làm lâu dài sao?"

"Đúng!"

"Nếu đại sư tính toán làm lâu dài, không bằng chúng ta ở chỗ này thuê một cửa hàng có được không?" Ông lão đoán mệnh vừa nghe Tô An Ninh nói, trong lòng bắt đầu dùng bàn tính lạch cạch tính.

"Thuê cửa hàng?" Tô An Ninh khó hiểu nhìn ông lão trước mặt.

"Đại sư, cô có bản lĩnh, còn sợ không kiếm được tiền sao? Nói thật ra, một người một ngàn tựa hồ có chút quá thấp, giống bây giờ một ít đại sư có danh tiếng, bọn họ giúp người có tiền làm việc, nhắc bút đã là mấy vạn, mấy chục vạn thậm trí còn nhiều hơn, giúp bọn họ tính, như cô hiện tại thì có thể được mấy chục vạn thậm chí trên trăm." Ông lão đoán mệnh ở một bên thổi phồng nói, ông đã nghiên cứu con đường đoán mệnh rất lâu rồi, rốt cuộc ông cũng tìm thấy cơ hội kiếm tiền rồi!

Ông không có bản lĩnh, nhưng Tô An Ninh thì có bản lĩnh a!

Tô An Ninh đánh giá tướng mạo ông lão sạch sẽ đứng trước mặt này, trán gần như gọn gàng, trán rộng và đầy đặn, lông mày rất phong phú, cái mũi cân đối, điều đó nói nên là người có tính cách đặc biệt tốt với anh em và bạn bè xung quanh, đối xử tốt với mọi người, vào thời điểm quan trọng nhất cũng

không bỏ rơi bạn bè, lại càng sẽ không bán rẻ bạn bè, do đó đối với người có tướng mạo như vậy khá đáng tin, hơn nữa kiểu người này rất thông minh, chỉ cần có người giúp đỡ, nhất định có thể nắm bắt thời cơ mà thành công.

Từ tướng mạo nhìn ra, cô cùng ông lão trước mắt này hợp tác là lựa chọn tốt nhất.

Hơn nữa, tối hôm qua lúc lên kế hoạch, trong lòng cô cũng có một ít tính toán, ngoại trừ đoán mệnh, cô còn tính toán tự chế tác video rồi đăng lên, cho nên sau khi nghe được đề nghị của ông lão này, có cửa hàng, sẽ có chỗ ở cố định, làm việc cũng càng thêm dễ dàng.

Nghĩ như vậy, Tô An Ninh gật đầu nói: "Đề nghị của ông tôi đồng ý, cụ thể thế nào chờ tôi tính xong 20 ngày hôm nay rồi lại nói sau."

"Được, được...." Ông lão đoán mệnh vui vẻ ra mặt, xoa người lại bắt đầu giúp Tô An Ninh sắp xếp người.

Chờ sau khi tính xong 20 ngày hôm nay, ông lão dọn quây, dẫn Tô An Ninh đi về phía sâu trong phố Cổ.

Đi tới khu nhà dân, ông lão dừng lại.

Nhìn chỗ ở này, Tô An Ninh quay đầu nhìn về phía ông lão.

"Chỗ này là bất động sản do ba tôi để lại, tôi vẫn luôn sống ở đây, đằng trước là cửa hàng, trước đây tôi đều cho thuê lấy tiền, bây giờ thì vừa vận tốt rồi, đúng lúc hết hạn hợp đồng, tôi muốn để mình tự sử dụng nên không cho thuê nữa." Ông lão vừa mở cửa vừa nói, sau đó lại nhớ tới hình như mình còn chưa giới thiệu, tiếp tục nói: "Tôi họ Từ, cô có thể gọi tôi là Lão Từ."

"Tôi tên Tô An Ninh, tôi gọi ông là ông Từ có được không?" Tô An Ninh nhìn tóc trắng trên đầu ông Từ, một tiếng lão Từ này, làm cô ngượng ngùng kêu không được.

Ông Từ nghe vậy gật đầu.

Sau khi mở cửa ra, một cái sân cỏ xưa lập tức xuất hiện trong tầm mắt Tô An Ninh, cô đánh giá xung quanh, đình viện sâu thẳm yên tĩnh, có một loại cảm giác được trở về thời xưa.

Lát sau, ông Từ dẫn Tô An Ninh tới cửa hàng phía trước.

Cửa hàng hình chữ nhật, diện tích khoảng 60 mét vuông, làm cửa hàng có chút thừa thãi.

"Cửa hàng này của ông, chỉ cần tiền thuê thôi cũng dư giả rồi, ông xác định cùng tôi hợp tác kiếm được nhiều hơn so với tiền thuê sao?" Tô An Ninh hỏi lại ông Từ lần nữa.

"Tuy rằng An Ninh cô tuổi còn trẻ, nhưng một tay kỹ thuật tính mệnh thật vượt qua so với tôi nghĩ, tôi tin bản lĩnh của cô!" Ông Từ trả lời, thần sắc có chút hoảng hốt.

Nhìn biểu tình của ông Từ, Tô An Ninh tự nhiên nhớ tới chuyện ông Từ đoán chữ ngày hôm đó, tuy rằng bản lĩnh đoán chữ tạm được, nhưng vẫn không đủ, trong vừa động liền hỏi: "Bản lĩnh đoán chữ của ông học ở đâu?"

"Tổ tiên tôi học cái này, về sau xảy ra chuyện không truyền xuống dưới nữa, tôi học một chút ra lòng từ cuốn sách mà tổ tiên để lại." Ông Từ cảm khán nói.

Tô An Ninh nghe vậy, mày nhíu lại, tầm mắt lướt qua một ít chậu hoa trong đình viện, mới bình tĩnh nói: "Nếu vậy, chúng ta cứ như vậy hợp tác đi! Nhưng tôi còn có một yêu cầu."

.....

Không tới hai ngày, chuyện mà ngày đó Tô An Ninh yêu cầu, ông Từ đã làm xong.

Thời điểm ông Từ gọi điện thoại tới Tô An Ninh đang chỉ đạo Tô An Tân, lúc này Tô An Tân đang ngồi trung bình tấn trong phòng khách, mồ hôi trên trán thấm ra một lớp mỏng, hai chân đứng không vững, một bên kiên trì, một bên cắn răng nhìn đồng hồ bên cạnh.

Còn 5 phút nữa!

Nhớ tới hai ngày trước đứng thiếu một phút liền bị phạt đứng thêm hai phút đồng hồ, lại nhìn về mặt nghiêm túc của Tô An Ninh, lúc này Tô An Tân động cũng không dám động.

Đúng lúc này di động của Tô An Ninh reo lên.

Tô An Ninh nhìn tên người gọi tới hiển thị trên màn hình, nghe máy: "Ông Từ"

"An Ninh, cửa hàng, nhân viên cô cần đã chuẩn bị hết rồi, bây giờ cô có muốn tới xem thử không?" Giọng nói ông Từ trung khí mười phần từ bên kia điện thoại chuyển tới, sau khi có mục tiêu, ông rất hăng say làm việc.

"Không cần, ngày mai đúng hạn tôi sẽ qua."

"Vậy tốt, tôi chờ cô!"

Say khi "Được" một tiếng, Tô An Ninh cúp điện thoại, nhìn bộ dáng Tô An Tân cắn răng kiên trì, trong lòng cảm thấy được an ủi.

Nhìn thời gian trên tay, Tô An Ninh nhìn Tô An Tân nói: "Được rồi!"

Nghe đến câu này, cả người Tô An Tân tự nhiên buông lỏng, trực tiếp ngồi xuống mặt đất.

Mệt quá!

"Chị... đây là cái gì?" Tròng lòng Tô An Tân run sợ hỏi.

"Thuốc bổ." Tô An Ninh trả lời đơn giản, đem ly nước nhét vào tay Tô An Tân: "Sau khi uống xong thì vào toilet ngâm người, nước bên trong chị đã chuẩn bị xong rồi."

Nói xong, Tô An Ninh cũng ở trước mặt Tô An Tân ngồi trung bình tấn, đã nói rồi sẽ ở bên cạnh giúp nó!

Tô An Tân từ trên mặt đất bò dậy, nhìn thoáng qua chị gái mình, một ngụm uống hết nước trong tay mới đi vào toilet.

Khi nhìn thấy màu nước trong bồn tắm cùng nước vừa uống không khác nhau lắm, Tô An Tân không nhịn được quay đầu nhìn Tô An Ninh.

Thấy cô còn đang nhắm mắt dưỡng thần, chỉ có thể bất đắc dĩ cởi quần áo bước vào trong bồn tắm.

Nó như thế nào cảm thấy chị gái sau khi bị bác gái đánh bị thương đầu biến dạng rồi, tuy không có trở thành ngốc, nhưng không giống như trước đây, còn có mấy cái lung tung lộn xộn gì đó....

"A..." Chưa kịp suy nghĩ sâu xa nhiều hơn, Tô An Tân đã bị vết bẩn màu đen đầy người dọa sợ ngây người, sao nó lại bẩn như thế này?

"Chị ơi!" Tô An Tân kêu to.

Nghe thấy tiếng, Tô An Ninh nhìn thoáng qua cánh cửa đang đóng, chậm chạp mở miệng nói: "Mặc kệ, ngâm tiếp đi."

Nghe vậy, Tô An Tân ở trong bồn tắm yên lặng nhắm chặt hai mắt lại, trong đầu chỉ có một ý nghĩ: Thì ra nó bẩn như vậy!

Một lát sau, đợi Tô An Tân đi ra, Tô An Ninh vẫn đồ sộ đứng bất động tại chỗ.

"Chị, vừa nãy là cái gì?" Tô An Tân thật cẩn thận hỏi.

"Thuốc tắm, loại bỏ những thứ bẩn trong người em." Nói xong, Tô An Ninh nhìn khuôn mặt trắng nõn như trứng gà bóc của Tô An Tân, mày hơi nhướn, được liệu thể giới này vẫn còn dùng được.

"Sao chị biết?" Tô An Tân vô tình hỏi.

"Ông ngoại dạy, ông ngoại trước đây là thầy thuốc." Tô An Ninh nói đơn giản, cô ít nhiều cũng xem qua kí ức của nguyên chủ, ông ngoại của nguyên chủ trước đây thật sự là trung y, mỗi năm nghỉ hè nguyên chủ đều tới sống cùng ông ngoại, bất quá rất đáng tiếc, năm trước ông ngoại nguyên chủ đã qua đời.

Mà đây đích thật là một cái cớ, nguyên chủ từng cùng ông ngoại nhận biết một số dược liệu, nhưng nguyên chủ đối với mấy cái này không có hứng thú, không chịu học nghiêm túc, nhưng bây giờ thật sự là một cái cớ tốt cho cô.

"Vâng, mama từng nói, ông ngoại rất lợi hại." Tô An Tân đối với ông ngoại vẫn có chút ấn tượng, mà trả lời xong một câu này, cũng không hỏi thêm gì nữa, mà ngoan ngoãn cầm điều khiển ngồi xuống sofa xem TV.

Tô An Ninh đứng tại chỗ ngồi trung bình tấn một lúc sau, cũng vào phòng tắm rửa mặt.

Bất quá so với với Tô An Tân phải dùng dược liệu, thì cô chỉ cần khơi thông linh lực là được.

Trước đây cô còn không dám dùng, nhưng bây giờ có linh lực mới bổ sung, cô liền có thể tùy tâm sử dụng linh lực, như vậy không chỉ có thể bổ sung linh lực bên ngoài mà còn có thể cùng cơ thể này hòa làm một thể, cũng có thể để cô sử dụng thuận lợi hơn.

Đứng ở dưới nước, tùy ý dùng nước cọ rửa vết bẩn trên người, Tô An Ninh chỉ cảm thấy thoải mái từ trong ra ngoài,

Đợi rửa mặt xong, đứng trước gương, nhìn khuôn mặt bên trong càng thêm tinh xảo mấy phần, hơi có chút kinh ngạc, vì sao cô lại cảm thấy gương mặt bây giờ lại trở nên xinh đẹp hơn rồi?

Bạn đang đọc truyện *Ngôn Linh Sư Giỏi Giải Trí* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 6: Tuyển nhân viên

Editor + Beta-er: Cà ri

Ngày hôm sau, sắp xếp nhiệm vụ cho Tô An Tân xong, Tô An Ninh mới đi tới cửa hàng mới ở phố Cổ.

Vừa đi vào, ông Từ đã nhanh chóng đi tới chào đón.

"An Ninh cuối cùng cô cũng đến rồi, nhưng cô...." Ông Từ vui vẻ hớn hở mở miệng nói, khi ngẩng đầu nhìn Tô An Ninh, đáy mắt chợt lóe một tia kinh ngạc.

Có phải diện mạo của An Ninh thay đổi rồi không?

Thấy được ông Từ bất động nhìn chăm chú mặt mình, trong lòng Tô An Ninh hiểu rõ.

Ngoại hình thân thể hiện tại của cô cùng với thân thể trước đây không giống nhau, nhưng cũng có sáu bảy phần giống nhau, chỉ là sau khi tối hôm qua được linh lực gội rửa, tuy rằng đặc điểm khuôn mặt không biến hóa nhiều, nhưng nhìn gần sẽ phát hiện ra gần giống với ngoại hình trước đây của cô.

Hơn nữa tạp chất trong cơ thể cũng bị loại bỏ, làn da của cô càng trở nên trắng nõn mềm mịn, nhìn cứ biến thành người khác vậy.

"Ngày hôm qua ngâm thuốc tắm, nếu ông Từ có hứng thú, thì tôi đưa đơn thuốc cho ông nhé?" Tô An Ninh nói, tuy rằng chuyện này đối với cô không có gì đáng nói, nhưng đối với người từng gặp qua cô thì khó có thể tưởng tượng nổi.

"Cái thân già này của tôi, còn cần mấy cái đó làm gì." Ông Từ xua tay nói.

"Không chỉ có tác dụng trắng đẹp dưỡng dung, còn có thể loại bỏ tạp chất trong cơ thể, có tác dụng tăng cường cơ thể."

"Được, vậy cô cho tôi một đơn." Ông Từ trả lời, ông đã đến tuổi này, thân thể khỏe mạnh một chút, người kia mới có thể yên lòng.

Tô An Ninh khẽ "Ừ" một tiếng, chỉ có ông Từ tự mình sử dụng thấy hiệu quả, mới có thể không nghi ngờ nữa, nhưng mà cô sẽ cố gắng giảm bớt số lượng dược liệu vừa phải là được rồi.

Lát sau, ông Từ dẫn Tô An Ninh đi dạo vòng quanh cửa hàng.

"Dựa theo yêu cầu của cô, ở trong này làm thêm một căn phòng nhỏ, cameras và nhân viên kỹ thuật đã chuẩn bị cho cô hết rồi." Ông Từ nói xong, về mặt cũng có chút kì quái, ông thật sự không hiểu, đoán mệnh thì đoán mệnh, lại còn cần quay video với tìm một người chuyên môn phụ trách cái gì chứ?

"Tốt, làm phiền ông Từ rồi."

"Không, không phiền...." Ông Từ vội vàng lắc đầu, dẫn theo Tô An Ninh đến một căn phòng khác nói: "Đây chính là nơi về sau An Ninh cô đoán chữ, đoán mệnh."

Tô An Ninh gật đầu nhìn về phía ông Từ nói: "Thế thì hôm nay bắt đầu khai chương đi, cứ dựa theo hợp đồng của chúng ta mà làm."

"Ngày hôm qua tôi đã chuyển tin tức ra ngoài, dựa vào danh khí lúc trước của cô, không ít người liên hệ riêng với tôi rồi." Ông Từ nói với vẻ mặt tự hào, ông sống lâu như thế, nhiều nhất chính là quan hệ!

"Ông sắp xếp là được." Tô An Ninh không đề ý nói, so với giúp người đến đoán mệnh, cô càng quan tâm hơn là làm thế nào từ trong video có được linh lực.

Nhìn dáng vẻ một chút cũng không đề ý của Tô An Ninh, trong lòng ông Từ âm thầm buồn bực, sao ông cảm thấy Tô An Ninh đối với chuyện đoán mệnh kiếm tiền một chút cũng không đề ý vậy?

Mà nếu cô đề ý cạy tại sao lại cùng với ông hợp tác khai chương cửa hàng?

"Kỹ thuật viên kia khi nào sẽ tới?" Tô An Ninh nhìn căn phòng đang mở cửa hỏi ông Từ.

Ông Từ nghe vậy, nhìn thời gian trả lời: "Sắp tới rồi, hẹn với hần 8 rưỡi tới, đến lúc đó cô có yêu cầu gì có thể nói với hần."

Nghe được những lời này trong lòng Tô An Ninh hơi gọi sóng.

Ông Từ nhìn về mặt Tô An Ninh, trong lòng khó hiểu, sao ông lại cảm thấy Tô An Ninh đối với kỹ thuật viên này rất quan tâm đây, là ảo giác của ông

sao?

Một lát sau, kỹ thuật viên mà ông Từ tìm rút cuộc cũng đã tới.

"A, là chỗ này sao?" Một nam sinh với mái tóc màu vàng từ bên ngoài đi vào, trên lưng đeo một cái ba lô đựng máy tính.

"Cậu là Lục Tâm?"

"Vật thì đúng rồi!" Nam sinh tóc vàng cũng chính là Lục Tâm khẳng định trả lời, tầm mắt đánh giá nhìn hai người Tô An Ninh và ông Từ, ánh mắt dừng trên người Tô An Ninh lộ vẻ kinh diêm: "Có phải vị mỹ nữ này cũng đến làm việc bán thời gian như tôi không?"

"Đây là bà chủ của chúng tôi." Ông Từ lập tức giới thiệu.

"Bà chủ, chỗ này của mấy người không phải nơi đoán mệnh sao?" Lục Tâm kinh ngạc nhìn Tô An Ninh, tuy rằng hắn cũng không rõ vì sao một cửa hàng đoán mệnh lại cần kỹ thuật viên.

"Khụ, bà chủ chúng ta chính là Đại sư đoán mệnh." Ông Từ ho một tiếng nói, An Ninh còn quá trẻ tuổi, khó trách sẽ có người hoài nghi.

"Mỹ nữ, cô đoán mệnh a! Cô giúp tôi tính được không? Tính xem sắp tới tôi có vận hoa đào hay không?" Lục Tâm chớp mắt hỏi.

Tô An Ninh nhìn thoáng qua gương mặt Lục Tâm, nhàn nhạt nói: "Cậu có vận hoa đào hay không tôi không biết, tôi chỉ biết khoảnh thời gian sắp tới cậu sẽ gặp tai nạn đổ máu."

"Tai nạn đổ máu?" Lục Tâm nghi ngờ hỏi.

"Cung phúc đức biến thành màu đen, trên mũi xuất hiện gân đỏ, nói rõ gần đây cậu sẽ gặp tai nạn đổ máu, dựa theo mức đen bây giờ thì trong khoảng một hai ngày nữa, đi ngang qua nhà cao tầng nhớ chú ý một chút."

Nghe lời nói ngày càng mơ hồ của Tô An Ninh, cả người Lục Tâm ngẩn ngơ, hắn luôn tôn trọng khoa học, nhưng Tô An Ninh nói đạo lý rõ ràng, làm trong lòng hắn bồn chồn.

Mà Tô An Ninh nói xong cũng không để ý Lục Tâm đang khiếp sợ, nói luôn: "Nói về công việc sắp tới của cậu đi."

"Ừ, được." Lục Tâm hoàn hồn, nhanh chóng trả lời.

Sau đó, Tô An Ninh và ông Từ dẫn Lục Tâm đến văn phòng sáng độc lập đơn giản, trên bàn dài để một cái máy tính, trên màn hình phân làm hai phần, một bên là theo dõi căn phòng đoán mệnh của Tô An Ninh, bên còn lại là theo dõi cả cửa hàng.

"Công việc hiện tại của cậu chính là lấy video đoán mệnh của tôi ra, rồi đăng lên Weibo." Tô An Ninh chỉ vào một video theo dõi trên màn hình nói.

"Chỉ vậy thôi?" Lục Tâm hỏi.

"Tạm thời cứ như vậy, về sau có thêm yêu cầu gì tôi sẽ nói sau."

"Vậy thì ok, không có vấn đề gì." Lục Tâm lập tức gật đầu ok, làm công việc đơn giản như vậy 1 tháng có thể lấy được 3 ngàn, tuy rằng vẫn hơi ít một chút, nhưng cũng đủ hắn sống qua khó khăn này.

"Hôm nay bắt đầu làm việc, có thể không?" Tô An Ninh dò hỏi.

"Có thể." Nghe được Lục Tâm bảo đảm nói, Tô An Ninh gật đầu theo sau ông Từ ra khỏi phòng.

Nhìn hai người ra khỏi phòng, Lục Tâm bắt đầu đánh giá văn phòng làm việc nhỏ của mình, sau khi xem xong rất vừa lòng lấy laptop của mình ra.

Sau khi chia sẻ dữ liệu giữa hai máy tính, đeo tai nghe lên, hai tay Lục Tâm bắt đầu nhanh chóng gõ bàn phím laptop của mình.

Chỉ một lúc sau, một giọng nói lạnh lùng từ trong tai nghe chuyển tới, làm Lục Tâm dừng động tác trong tay, nhìn về phía màn hình theo dõi.

"Án đường biến thành màu đen, môi xanh xao, chứng minh cậu sắp tới sẽ gặp điều bất lợi đối với mình, cậu nói một chữ cho tôi nghe thử?"

"Viên."

"Viên? tai họa này của cậu ứng với việc xa nhà, xem ra sắp tới cậu có chuẩn bị phải ra cửa, hơn nữa chuyện lần này có liên quan đến miệng lưỡi."

"Đúng vậy, Đại sư, sắp tới chính xác là tôi muốn xa nhà, cô có biện pháp nào giúp tôi tránh khỏi không?"

"Tránh không khỏi, cho dù lần này cậu tránh khỏi, nhưng lần sau có thể cách khác ứng lại trên người cậu."

"Vậy tôi phải làm sao bây giờ?"

"Chú ý, họa là từ miệng mà ra, lúc lái xe càng cần phải chú ý."

"Tốt, đại sư."

Nghe đến đó, Lục Tầm liền nhìn thấy người nọ cầm một chồng tiền dày đặt trước mặt Tô An Ninh, nhìn thấy vậy hai mắt Lục Tầm trừng thật to, xếp tiền này nhìn qua cũng phải mấy ngàn đi? Chỉ mấy câu nói đơn giản như vậy thôi cũng kiếm lời vài ngàn?

Lục chú ý của Lục Tầm đã hoàn toàn bị thu hút bởi cảnh quay trong màn hình theo dõi.

Thời gian tiếp theo hắn nhìn Tô An Ninh đoán đầu trúng đó, để mọi người cam tâm tình nguyện bỏ tiền ra.

Lục Tầm càng xem về sau đã hoàn toàn chết lặng.

Ánh mắt tìm tòi nghiên cứu dừng trên người Tô An Ninh, hắn thật ngoài nghi, những người này có phải là do Tô An Ninh tìm tới không?

Có ý quay video như vậy để thu hút sự chú ý của công chúng, sau đó hấp dẫn thật nhiều người đến lừa dối, để đạt được mục đích kiếm tiền?

Nghĩ vậy trong lòng Lục Tầm đã quyết định ngày mai tuyệt đối không đến làm nữa, mắt nhìn video, hừ hừ hai tiếng, hắn mới không làm loại chuyện che giấu lương tâm này đâu.

Đúng lúc này cửa phòng bị mở ra, bóng dáng Tô An Ninh xuất hiện trước mặt Lục Tầm.

"Xử lý video tốt rồi sao?" Tô An Ninh mở miệng dò hỏi.

Thấy Tô An Ninh chú ý video như vậy, trong lòng Lục Tầm đã chắc chắn ý tưởng vừa rồi của mình, nhưng mà trên mặt nửa phần cũng không lộ ra: "Tôi có thể đem về xử lý video, cô đem tài khoản video của cô đưa cho tôi, sao khi tôi chế tác xong sẽ giúp cô đăng lên, sau đó gọi lại cho cô, cô xem như vậy có được không?"

".... Được." Nhìn thoáng qua Lục Tầm, Tô An Ninh gật đầu.

Nghe vậy Lục Tầm nhìn Tô An Ninh nở nụ cười, ghi lại tài khoản Weibo của Tô An Ninh, sau khi cất laptop của mình xong, chuẩn bị rời đi.

Khi hắn vừa ra tới cửa, đột nhiên tiếng nói của Tô An Ninh từ phía sau truyền tới.

"Vừa rồi tôi tính tại nạn của cậu sẽ ứng nghiệm, lúc trở về cẩn thận một chút, nếu ứng nghiệm, thì không cần hoài nghi trình độ đoán Mệnh của tôi."

Sau khi nghe được những lời này, Lục Tầm nhanh chóng xoay người lại nhưng chỉ có thể nhìn thấy bóng lưng của Tô An Ninh.

Nhìn bóng lưng mảnh khảnh này, trên mặt Lục Tầm xó chút kinh ngạc, sao Tô An Ninh biết hắn hoài nghi cô?

Bạn đang đọc truyện *Ngôn Linh Sư Giỏi Giải Trí* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Fan tăng vọt

Editor: Cà ri

Trên đường về nhà, trong lòng Lục Tầm vẫn không ngừng suy nghĩ về những lời mà Tô An Ninh nói trước khi đi.

Chờ đến khi xe bus dừng lại trước cổng trường đại học, Lục Tầm ngừng suy nghĩ lại, nhanh chóng xuống xe, ôm máy tính của mình, thông thả đi về phía cổng trường.

Đi bộ trên con đường nhỏ của khuôn viên trường, Lục Tầm vô thức ngẩng đầu nhìn tòa nhà cao mười tám tầng.

Bỗng nhiên, những lời Tô An Ninh nói hiện lên trong đầu Lục Tầm.

Cách nhà cao tầng xa một chút?

Không phải bây giờ hắn đứng rất gần nhà cao tầng sao?

Tuy rằng trong lòng vẫn không tin tưởng lắm, nhưng chân thì vẫn bước lùi ra phía ngoài vài bước.

"Cẩn thận...." Đúng lúc này xung quanh Lục Tầm có vài người lớn tiếng nhắc nhở.

Lục Tầm nhìn khắp nơi xung quanh, thấy mọi người đang chỉ lên phía trên, vội vàng ngẩng đầu lên nhìn, chỉ thấy một tấm ván gỗ từ phía trên rơi thẳng xuống đầu hắn.

Lục Tầm nhanh chóng nhảy vào phía sau bụi cỏ.

"Đụng" một tiếng, tấm ván gỗ nện thật mạnh trên nền xi măng.

Lục Tầm nhìn tấm gỗ trên mặt đất, sắc mặt lập tức trắng bệch, nếu lúc đó hắn không đi lùi ra phía ngoài, hoặc không phản ứng kịp, tấm gỗ này nhất định sẽ rơi xuống người hắn, với sức nặng và độ cao như vậy, không chết cũng bị thương nặng!

Quan trọng hơn hết là không phải ứng nghiệm với câu "Tai nạn đổ máu" mà Tô An Ninh nói sao?

Nghĩ như vậy, trong lòng Lục Tầm không khỏi sợ hãi, lại cảm thấy chột dạ, chuyện hôm nay gặp phải đã đổi mới nhận thức hơn hai mươi năm qua của hắn.

Trong lúc hắn đang tự hỏi trong lòng, bảo vệ trong trường học vội vàng chạy tới, thấy Lục Tầm không có việc gì thì thở dài nhẹ nhõm, nhưng nhìn dáng vẻ ngốc lạng của Lục Tầm, lo lắng hỏi: "Bạn học, không có việc gì chứ?"

"Không có việc gì...." Vội vàng từ trên mặt đất bò dậy, nhặt máy tính lên chạy về ký túc xá của mình.

Nhìn bóng lưng vội vàng của Lục Tầm, các nhân viên bảo vệ không hiểu gì, đây là bị dọa sợ rồi sao?

Trở lại ký túc xá, đầu tiên Lục Tầm lấy laptop của mình ra, nhanh chóng tìm ra video theo dõi mà buổi sáng hôm nay quay ở cửa hàng.

Xem video lại một lần nữa, cảm giác trong lòng lúc này của Lục Tầm không giống như trước. Hắn cảm thấy, có lẽ Tô An Ninh thật sự có bản lĩnh?

Nhớ tới lời Tô An Ninh nói trước khi rời đi, vẻ mặt Lục Tầm khó đoán. Nếu không phải tự mình trải qua, hắn thật sự vẫn nghi ngờ cô à!

Nhìn thần thái thong dong của Tô An Ninh trong video, trong đầu Lục Tầm đủ các loại suy nghĩ, cuối cùng chỉ còn một ý nghĩ cuối: Công việc này hắn muốn làm tiếp!

Lúc này Lục Tầm không khỏi cảm thấy may mắn là chính mình không từ chức tại chỗ, nhưng mà nhớ tới mình đối với Tô An Ninh có lẽ thì có chút ngượng ngùng, ngày mai nhất định phải đối mặt với người ta nói một tiếng rất xin lỗi!

Nghĩ rõ ràng xong, Lục Tầm bắt đầu giúp Tô An Ninh cắt nối biên tập video mà cô muốn.

Sao khi cắt nối biên tập xong, Lục Tầm lấy số điện thoại của Tô An Ninh ra, gọi qua.

"Tô tiểu thư."

"Video cắt xong rồi sao?"

"Đúng vậy, vốn là muốn trực tiếp đăng lên Weibo, nhưng không biết cô muốn dùng video này làm cái gì, nếu là muốn tuyên truyền, tôi sợ sẽ có người nghi ngờ lừa đảo, như vậy sẽ không tốt." Sau khi bỏ xuống thành kiến trong lòng, khó có được Lục Tầm giúp Tô An Ninh suy xét.

"Không cần tuyên truyền, tôi chỉ cần nó được đăng lên mạng, còn về phần những khách hàng này của tôi, tôi đã hỏi qua ý bọn họ, họ nói chỉ cần che mặt họ là được rồi, sau khi đăng lên thì nhắn tin cho tôi." Giọng nói Tô An Ninh không nấn không nhặt từ đầu dây bên khi truyền tới.

"Oh, vậy thì lát nữa tôi giúp cô đăng lên." Tuy rằng Lục Tầm không hiểu nhưng vẫn đồng ý.

Sau khi cúp điện thoại, Lục Tầm bắt đầu đăng nhập tài khoản Weibo mà Tô An Ninh đưa cho hắn, nhìn một ít người đăng ký, cùng một ít tin tức trên đó, cả người hắn ngốc lạng, bây giờ thì hắn có khẳng định tuyệt đối rằng Tô An Ninh đăng video không phải vì tuyên truyền.

Nhưng hắn vẫn không hiểu, nếu Tô An Ninh không phải đang tuyên truyền, còn cố ý mời hắn làm kỹ thuật viên, với quay video quảng cáo làm gì?

Nghĩ thế nào cũng không ra, Lục Tầm cũng không suy nghĩ nhiều nữa, trực tiếp đăng video lên Weibo, sau đó nhắn tin cho Tô An Ninh.

Mà bên kia, Tô An Ninh sau khi nhận được tin nhắn, đợi một lúc lâu, mày nhíu chặt lại, lần này đăng video lên mạng tại sao lại không cảm nhận linh lực truyền đến?

Nghĩ xong, Tô An Ninh nhanh chóng đăng nhập Weibo nhìn thử, đúng là nhìn thấy video đoán mệnh ngày hôm nay trên Weibo....

Chẳng lẽ chỉ Weibo của đối phương mới hữu dụng sao? Weibo của hắn với Weibo của cô có gì khác biệt sao?

Tô An Ninh nhấn vào trang của đối phương, sau khi so sánh Weibo của hắn với Weibo của mình, cuối cùng phát hiện, những hạng số liệu của hắn hình như cao hơn so với của mình rất nhiều.

Dựa theo kí ức của nguyên chủ, Weibo có nhiều đăng ký là fan, lượt thích và bình luận....

Cùng đối phương so sánh, Weibo của cô hình như ít tới đáng thương?

Nếu đây là nguyên nhân mà nói, cô làm số liệu Weibo tăng lên không phải là được sao?

Nhìn số liệu ít đến đáng thương của mình, ánh mắt Tô An Ninh không thay đổi, môi mỏng hơi mở nói: "Thần nói, fan trên Weibo của ta sẽ tăng vọt!"

Tuy rằng linh lực trong người cô còn ít, nhưng vẫn nên có chút hiệu quả mới đúng.

Nếu thật sự liên quan đến fan mà nói, cô hao phí chút ít linh lực coi như cũng đáng!

Chỉ một lát sau, cảm nhận được một cỗ linh lực mạnh mẽ từ bên ngoài tràn vào, khỏe mỗi Tô An Ninh mới chậm rãi cong lên một độ cong nhạt nhẽo.

Quả nhiên là như vậy!

Tô An Ninh yên lòng, rửa mặt xong lên giường ngủ.

Ngày hôm sau, thời gian giống như mọi khi, Tô An Ninh đi tới cửa hàng, lúc tới Lục Tầm đang đứng chờ ở cửa.

Nhìn đến gương mặt hôm nay của Lục Tầm đã khôi phục bình thường, vẻ mặt Tô An Ninh vẫn bình tĩnh như trước.

"Tô tiểu thư." Lục Tầm mở miệng gọi, đôi tai ửng hồng, hít sâu một hơi mới nhanh chóng nói: "Chuyện ngày hôm qua, thật xin lỗi."

"Thối thường của con người."

Nghe giọng điệu bình tĩnh của Tô An Ninh, trong lòng Lục Tầm buồn lòng đây coi như chấp nhận lời xin lỗi của hắn, trên mặt nở nụ cười vui vẻ hỏi: "Tô tiểu thư, hôm nay còn tiếp tục quay chụp sao?"

"Ừ." Tô An Ninh nhẹ giọng trả lời, chuẩn bị đi về phía phòng của mình, vừa mới bước được hai bước, lại tạm dừng lại, quay đầu nhìn về phía Lục Tầm: "Có thể nhờ cậu giúp tôi thêm một chuyện sao?"

"Chuyện gì?"

"Weibo cá nhân kia của tôi cũng nhờ cậu xử lý luôn, tôi sẽ thêm tiền công cho cậu." Tô An Ninh trực tiếp mở miệng nói, có Ngôn Linh Sư của cô thêm vào, fan Weibo của cô nhất định sẽ tăng lên, nhưng tăng lên cũng cần có vật dẫn, giá trị fan sẽ không đột nhiên vô duyên vô cớ mà gia tăng.

"Được." Lục Tầm gật đầu, nhớ tới mình tối hôm qua, không biết vì sao lại dùng Weibo của mình chia sẻ Weibo của Tô An Ninh, lại không nghĩ tới cái Weibo kia lại bị bạn bè của hắn chuyển tiếp, số fan Weibo của Tô An Ninh nhanh chóng tăng vọt, số lượng đăng ký kia làm cho hắn cũng phải trợn mắt há mồm.

Như vậy hôm nay Tô An Ninh tới tìm hắn giúp là vì số fan tăng lên ngày hôm qua kia sao?

Trừ bỏ lý do này, thật sự là Lục Tầm không tìm được lý do nào khác.

Tuy nhiên, dù sao cũng làm việc bán thời gian, quản lý nhiều một tài khoản Weibo lại có thêm tiền, cũng chẳng có gì đáng kể.

Sau khi nhận được câu trả lời từ Lục Tầm, Tô An Ninh mới vào phòng làm việc của mình.

Nhìn cửa phòng đóng chặt, lại nghĩ tới vẻ mặt Tô An Ninh kia luôn là một loại tách ra khỏi thế giới, đôi mắt Lục Tầm sáng lấp lánh, sao hắn luôn cảm thấy lần làm việc bán thời gian này sẽ trải qua rất quý giá đây?

Lắc lắc đầu, Lục Tầm cũng bước vào phòng làm việc nhỏ của mình.

Làm tốt công việc giống ngày hôm qua, Lục Tầm mở Weibo của Tô An Ninh lên nhìn. Nhìn số fan đã vượt qua vạn kia, cả người lại sửng sốt, tối hôm qua thấy thì mới hai ngàn, Làm thế nào mà đột nhiên lại tăng nhanh như vậy?

Với một tâm trạng kinh ngạc, Lục Tầm bắt đầu điều tra.

Cuối cùng, nhìn cái đại Weibo có ngàn vạn fans chuyển tiếp video mà tối hôm qua hắn chia sẻ, khỏe miệng hắn run rẩy, thì ra là như vậy....

Bất quá, cái người không thường phát Weibo này, làm sao lại cố tình nhìn trúng Weibo mà hắn giúp người khác chia sẻ đây? Lại còn là một dung không đáng tin như vậy....

Bạn đang đọc truyện *Ngôn Linh Sư Giỏi Giải Trí* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Ngôi sao lớn đến

Editor: Cà ri

Lúc này, trong một văn phòng sang trọng, một người đàn ông cầm di động xem video đoán mệnh say sưa ngon lành. Tối hôm qua trong lúc hân hoan Weibo không may lại trượt tay chia sẻ Weibo, nghĩ đến thân phận của mình vốn định xóa đi, nhưng lại nghĩ tới nếu trong vài giây mà xóa bỏ thì phong ba có thể còn lớn hơn nữa.

Cũng bởi vì không cẩn thận chia sẻ, cho nên muốn nhìn thử nội dung một chút, lại không nghĩ tới lại bị nội dung trong video thu hút. Trong video đáng chú ý nhất dĩ nhiên là người đoán mệnh, không nói đến tuổi trẻ, chỉ cần gương mặt này thôi, đặt ở trong giới giải trí cũng sẽ không dễ bị đem so sánh.

Nhưng cố tình, một mỹ nữ như vậy lại đi đoán mệnh, hơn nữa còn nói đạo lý rõ ràng. Nhìn thấy bói tướng số không rõ thật giả này, người đàn ông vô thức sờ sờ cằm của mình, một người như vậy tại sao lại có quan hệ với em họ của hắn chứ?

Ngay khi người đàn ông đang hưng trí bừng bừng suy nghĩ, cửa văn phòng đột nhiên bị mở ra, một người đàn ông trung niên với một gương mặt nôn nóng đi vào: "Tần Vũ a, khó có một lần cậu phát Weibo nhưng đến cùng thì cậu phát cái gì vậy a! Cậu quen cô gái đó sao?"

Thì ra người đàn ông này chính là Tần Vũ siêu sao tiếng tăm lừng lẫy trong giới giải trí, mà người đàn ông trung niên lại là người đại diện của hắn Phương Diệu.

Lúc này Phương Diệu nghĩ đến tin tức mà mình vừa nhận được, cảm giác trong lòng bất an, lấy địa vị của nghệ sĩ nhà mình trong giới giải trí, mỗi một hành động đều được chú ý a! Ai có thể nghĩ tới hắn lại đột nhiên chia sẻ một Weibo của một người không có danh tiếng gì chứ.

Nhưng vốn cũng không có gì lại không nghĩ tới nội dung mà Tần Vũ chia sẻ được không ít fan của hắn hứng thú, chủ của Weibo kia cứ như vậy mà lọt vào mắt xanh của không ít fan.

Kia chính là Thủy Linh Linh đại mỹ nữ a!

Càng về sau, không ít fan của Tần Vũ và cư dân mạng cho rằng vị mỹ nữ này chính là người mới mà công ty muốn nâng đỡ! Cho nên mới cố tình mượn danh nghĩa của Tần Vũ theo phong cách độc đáo như vậy để tuyên truyền.

Ban đầu hắn cũng tưởng rằng đó là người mới của công ty, nhưng sau khi điều tra một phen mới phát hiện không phải như vậy. Bây giờ còn không có ít người ở trên Weibo chính thức của công ty hỏi về tin tức của mỹ nữ kia đâu!

"Trượt tay chia sẻ, không biết." Tần Vũ lười biếng trả lời.

Trượt tay chia sẻ? không biết?

Nghe những lời này của Tần Vũ, Phương Diệu cảm thấy thật đau đầu. Cậu không biết cậu phát cái gì a! Trượt tay, có thể dễ dàng trượt tay vậy sao?

"Cậu không biết người của công ty đều đến hỏi tôi mỹ nữ kia là ai sao? Bây giờ cậu bảo tôi phải trả lời thế nào đây hả?" Phương Diệu bóp cổ tay hỏi Tần Vũ, Tần Vũ này lại tự rước hỏa vào người a!

"Anh cứ ăn ngay nói thật đi, nhưng nếu công ty có hứng thú với người ta thì đi mà lôi kéo, còn em thì chỉ hứng thú với bản lĩnh đoán mệnh của cô ấy đâu! Nói rất có đạo lý, anh nói thử xem em có nên đi tính thử hay không? Tính thử xem bảo giờ em có thể lấy được danh hiệu ảnh đế?" Tần Vũ mây gió điềm nhiên nói, trong đôi mắt trong trẻo lấp lờ thú vị nồng đậm.

"Tính cái gì mà tính? Nếu cậu còn muốn đi, không phải sẽ chứng thực tin đồn cậu cùng mỹ nữ kia có quan hệ sao?" Phương Diệu lập tức phản đối nói, nghệ sĩ nhà hắn thật vất vả mới yên tĩnh một thời gian ngắn, hắn không muốn lại tiếp tục thu dọn cục diện rối rắm đâu.

"Em là đi đoán mệnh, chứ không phải đi tán gái!" Tần Vũ không sao cả nói.

"Cậu..." Phương Diệu không còn gì để nói, nhìn thấy hứng thú trong mắt Tần Vũ, hiểu tính tình của đối phương hắn cũng hiểu cho dù có khuyên cũng không khuyên được, bắt đầu dĩ chỉ có thể đi an bài đường lui về sau.

Nhìn về mặt Phương Diệu, đôi mắt hẹp của Tần Vũ khẽ khiêu khích, rốt cuộc là ai đã khiến những ngày gần đây của hắn trở nên quá nhàm chán đây!

Hơn nữa, nói đến chuyện đoán mệnh. Làm hắn nhớ tới bạn tốt của mình từng được một cao nhân tính rằng sẽ cùng với tên Thiệu Tử Hằng kia tranh đoạt một cô gái!

Nhưng bây giờ, bên cạnh hai người đó một cô gái cũng không có, còn nói tranh đoạt cái gì!

Chắc chắn! Chuyện đoán mệnh này chỉ coi như chơi đùa, không thể coi là thật.

Lấy điện thoại ra trực tiếp gọi điện thoại cho em họ mình: "Em họ Lục Tầm nhỏ bé."

"Anh Tàn Vũ, anh tìm em có chuyện gì?" Lục Tầm ở đầu bên kia di động nói thẳng.

"Địa chỉ đoán mệnh mà cậu chia sẻ là ở đâu?" Tàn Vũ sáng khoái hỏi trực tiếp.

"Anh hỏi cái này làm gì?"

"Đương nhiên là muốn đoán mệnh!"

"...." Lục Tầm hoàn toàn ngẩn ngơ, anh Tàn Vũ muốn đoán mệnh? Nghe giống như chuyện trên trời.

"Sự nghiệp gần đây có chút không thuận lợi, muốn tính tính." Tàn Vũ thần nhiên nói.

Sự nghiệp không thuận lợi? Khóe miệng Lục Tầm run rẩy, không phải anh Tàn Vũ vừa ký một hợp đồng làm đại diện phát ngôn của nhãn hiệu quốc tế sao? Ngay cả hẳn một người không chú ý giới giải trí cũng biết đến. Nhưng mà, anh Tàn Vũ muốn tới đoán mệnh?

Lục Tầm nhìn thoáng qua camera theo dõi Tô An Ninh, trong lòng thầm nghĩ, thật ra để cô tính cho anh Tàn Vũ cũng tốt. Suy nghĩ một chút vẫn nói địa chỉ cho hẳn. Nếu có thể, hẳn muốn để cho mọi người trong nhà hẳn đều tới tính, đỡ phải giống hẳn gặp phải tai nạn đổ máu.

Mà bên này, sau khi Tàn Vũ có được địa chỉ lập tức để Phương Diệu đi chuẩn bị xe.

Phương Diệu ai oán nhìn thoáng qua Tàn Vũ, lập tức gọi điện thoại để trợ lý sắp xếp xe.

Mà lúc này, sau khi cúp điện thoại Tàn Vũ lại gọi điện thoại cho bạn tốt nhà mình.

"Cận Sầm."

"Có việc?" Từ điện thoại kia đầu truyền đến một giọng nói trầm thấp, trong giọng nói có chút tùy ý.

"Tôi chuẩn bị đi đoán mệnh, cậu có muốn đi cùng không? Tàn Vũ khoe khoang nói.

"Đoán mạng? Không có hứng thú!"

"Vậy Vậy được rồi, tôi đi trước tính thử, nếu mà chuẩn, cậu có thể đến tính một lần, ha ha, kiếp nạn của cậu với Thiệu Từ Hằng a!" Tàn Vũ nhin không được cười trên nói, chuyện mà có thể giễu cợt đối phương cũng chỉ có cái này mà thôi.

Hắn cũng muốn biết, nếu đoán mệnh mà chuẩn, đến cùng thì cô gái có sức quyến rũ như thế nào mới có thể kiến Cận Sầm và Thiệu Từ Hằng hai người cực phẩm hoàng kim tranh đoạt chứ?

"Cút.... Đò...." Đối phương nói xong một chữ "cút" liền không chút lưu tình cúp điện thoại với Tàn Vũ, kiếp của hẳn cùng Thiệu Từ Hằng? Nằm mơ đi!

Tàn Vũ cười hi hi cất cúp điện thoại, đối với vẻ mặt không còn lời để nói của Phương Diệu, nói: "Có thể đi rồi sao?"

"Có thể rồi!" Phương Diệu xoa xoa huyệt thái dương của mình, đột nhiên thấy đau đầu, gặp một nghệ sĩ luôn thích góp vui mới là kiếp của hẳn đi!

"Vậy thì đi thôi!" Nói xong, Tàn Vũ hết sức bảnh bao đeo kính râm nên, đi ra cửa văn phòng.

Phương Diệu nhìn bóng lưng Tàn Vũ, bắt đầu đi theo.

Chỉ một lát sau, một chiếc xe khiếm tốn dừng lại ở phố Cổ bên ngoài cửa hàng của Tô An Ninh.

Ngồi trên xe, quay cửa kính xe xuống, Tàn Vũ rất hứng thú đánh giá hai chữ "Đoán mệnh" phía trên, tuy rằng đơn giản, cũng rất chính nghĩa, nhưng còn không phải đoán mệnh sao?

Mở cửa xe, xuống xe, trực tiếp nghênh ngang đi vào.

Nhưng vừa vào cửa, lại thấy không ít người đang ngồi ghé đợi.

Ánh mắt khẽ nhúc nhích, thật náo nhiệt nha.

Lúc này, ông Từ đang ngồi trong sân nhìn thấy một người vừa đi vào, tuy rằng đeo kính râm, nhìn không rõ mặt mũi, cũng không thể che giấu khí chất kẻ có tiền trên người. Đánh giá xong ông Từ nhanh chóng đi tới phía trước chiêu đãi: "Vị tiên sinh này, cậu tới đoán mệnh sao?"

"Đúng vậy." Tàn Vũ nhìn ông lão trước mắt, gật đầu trả lời.

"Vậy thì đến bên này tôi giúp cậu hẹn trước đi!" Ông Từ tiếp tục nói.

"Hẹn trước?" Trong miệng Tần Vũ lặp lại hai chữ này, thần sắc hoang mang kinh ngạc hỏi: "Rất nhiều người sao?"

"Không phải, bà chủ nhà chúng tôi một ngày chỉ tiếp đãi 20 người, không ít người nghe tiếng mà đến, cho nên mới sử dụng phương thức này." Ông Từ cười ha ha nói, giọng điệu ôn hòa, thái độ hiền lành, khiến người khác nghe xong cũng không cảm thấy trách cứ, mà ngược lại là cảm thấy bà chủ đoán mệnh này thật sự có bản lĩnh!

"Vậy thì giúp tôi đặt lịch hẹn trước đi, đại khái thì khi nào có thể tính được?" Thái độ Tần Vũ tốt đẹp nói.

"Để tôi nhìn xem." Nói xong, ông Từ quay trở lại trước quầy lật cuốn sổ trên tay, đối với Tần Vũ nói: "Sắp xếp tới mười ngày sau."

Mười ngày sau? Hai trăm người?

Tầm mắt Tần Vũ không khỏi chuyển về hướng những người đang ngồi nói chuyện với nhau bên kia, Thầy tướng số bên trong kia thật sự có bản lĩnh sao?

Như vậy, hẳn càng không muốn chờ lâu, hẳn muốn nhanh một chút có thể nhìn thấy vị thầy tướng số có bản lĩnh kia đâu!

"Ông ơi, tôi là người quen của bạn tốt bà chủ các ông, không biết có thể giới thiệu một chút, hôm nay tính thêm một người được không?" Tần Vũ tới gần bên cạnh ông Từ thì thầm nói.

"Bạn tốt của bà chủ?" Ông Từ ngoài ý muốn nhìn Tần Vũ, im lặng một lát nói: "Có thể báo tên cho tôi biết được không, đợi lát nữa sau khi buổi tính mệnh ngày hôm nay kết thúc, tôi sẽ nói cho bà chủ biết được không?"

"Lục Tầm." Lúc nói đến cái tên này, Tần Vũ rất bất đắc dĩ, hẳn cũng không nghĩ đến một ngày mình còn phải mượn danh tiếng của em họ.

"Cậu nói Lục Tầm à!" Ông Từ bừng tỉnh hiểu ra, sau đó chỉ chỉ vào một góc nói: "Hắn đang ở trong đấy!"

"Hắn ở trong đó?" Tần Vũ nhướn mày.

"Đúng vậy, hắn ở đây làm việc bán thời gian, cậu có thể đi qua gặp hắn!" Ông Từ thấy Tần Vũ là được Lục Tầm giới thiệu đến, thái độ đổi rất chân thành nói.

Bán thời gian? Trong lòng Tần Vũ không thể tin, tên nhóc này làm cái quỷ gì vậy?

Mang theo tâm tình kinh ngạc, Tần Vũ đi tới văn phòng của Lục Tầm. Vừa mới đến trước cửa, cửa lại đột nhiên mở ra, đối diện với Tần Vũ là gương mặt tươi cười lấy lòng của Lục Tầm: "Anh Tần Vũ."

"Ở trong điện thoại cậu cũng không nói mình làm việc bán thời gian ở chỗ này, trong nhà không cho cậu tiền hay có chuyện gì mà cậu phải đến chỗ này làm việc bán thời gian?" Sau khi Tần Vũ vào văn phòng, lập tức tháo kính râm xuống, cười như không cười nhìn em họ mình: "Chẳng lẽ là vì bà chủ bên ngoài kia sao?"

"Anh Tần Vũ, anh nói cái gì đâu!" Lục Tầm vội vàng xua tay nói: "Tô tiểu thư lớn hơn em, hơn nữa còn là bà chủ của em." Hắn cũng từ trong miệng ông Từ biết, Tô An Ninh vừa tốt nghiệp đại học, năm nay 22 tuổi, so với hắn lớn hơn 2 tuổi đấy!

"Đã như vậy, cậu còn tới chỗ này làm việc bán thời gian làm gì? Cậu đừng nói với anh là cậu thiếu tiền!"

"Em đánh cuộc thua tên Thiệu Tử Thần! Hắn bảo em không được lấy tiền trong nhà, dựa vào chính mình kiếm tiền trong nửa năm." Lục Tầm có chút ngại ngùng nói.

"Cậu thật không có tiền đồ!" Tần Vũ không còn gì để nói, chỉ bằng đầu óc của Lục Tầm mà đòi đánh cuộc với Thiệu Tử Thần?

"Anh Tần Vũ, anh không được nói với ai, bằng không mặt mũi em đều ném hết."

"Sao cậu không đến tìm anh?"

"Thiệu Tử Thần nói không được tìm người quen...."

Tần Vũ hoàn toàn hết chỗ nói rồi, tập hợp gien ưu tú hai nhà Lục Tần, sao lại có thể sinh ra Lục Tầm ngu ngốc như vậy? Thôi, cũng không cần truy vấn, dù sao chỉ nửa năm, cũng không chết được.

Bỏ vụ này qua một bên, tầm mắt Tần Vũ chuyển tới trên màn hình máy tính, bên trong là cảnh theo dõi Tô An Ninh đang đoán mệnh, khúc môi gọi lên nụ cười ranh mãnh nói: "Lục Tầm, bà chủ của cậu, đoán mệnh thật sự chuẩn sao?"

Nghe được Tần Vũ hỏi như vậy, Lục Tầm nhớ tới chính mình ngày hôm qua gặp chuyện ngoài ý muốn, khẳng định gật đầu: "Chuẩn!"

Gần nửa tiếng sau, Tô An Ninh rút cuộc tính xong một người cuối cùng, từ văn phòng đi ra ngoài.

Lúc này ông Từ nhanh chóng đi tới nói: "An Ninh, có bạn tốt của Lục Tầm đến đây tính mệnh, hôm nay cô có thể tính nhiều thêm một người không?"

Bạn tốt của Lục Tầm?

Tô An Ninh nghĩ đến linh lực ngày hôm nay không ngừng cuộn cuộn tràn vào cơ thể, cũng nhớ đến công lao của Lục Tầm, nhìn ông Từ gật gật đầu.

Thấy Tô An Ninh đồng ý, ông Từ lập tức đi về phía văn phòng nhỏ của Lục Tầm. Tiếng gõ cửa vừa vang lên, đã thấy Lục Tầm và Tần Vũ một trước một sau từ bên trong đi ra.

Ánh mắt Tần Vũ lập tức khóa trên người Tô An Ninh. Đánh giá khuôn mặt tinh xảo thanh lệ của Tô An Ninh, đôi mắt sau kính râm của Tần Vũ tỏa sáng, người thật so với trong video còn đẹp mắt hơn!

Bạn đang đọc truyện *Ngôn Linh Sư Giải Trí* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Muốn làm ngôi sao

Editor: Cà ri

"Tô Tiểu Thư." Lục Tầm thấy Tô An Ninh đang nhìn bọn lên lập tức lên tiếng gọi.

Tô An Ninh gật gật đầu, sau đó quay qua nhìn Tần Vũ vẫn còn đang đeo kính râm, nhíu mày nói: "Anh xác định muốn đeo kính râm đoán mệnh?"

Nghe được lời nói không khách khí của Tô An Ninh, Tần Vũ khẽ cong khóe môi, mười phần soái khí tháo kính râm xuống: "Bởi vì thân phận không tiện, thật sự rất xin lỗi Tô tiểu thư."

Thân phận không tiện? Tầm mắt Tô An Ninh đảo một vòng trên người Tần Vũ cũng không thấy có gì đặc biệt, chỉ là loáng thoáng cảm thấy dường như đã gặp qua ở chỗ nào đó?

Nhưng mà Tô An Ninh cũng không để trong lòng, tỉ mỉ chăm chú nhìn mặt Tần Vũ, nửa ngày sau mới chậm rãi mở miệng nói: "Không có tai nạn gì lớn, bình an suôn sẻ, nhưng thật ra có chút rắc rối..."

"Rắc rối gì?" Tần Vũ hứng thú hỏi, sau khi nghe sau tai nạn đổ máu của Lục Tầm nói, hẳn đối với chuyện đoán mệnh này nửa tin nửa ngờ.

"Có thể xảy ra chuyện ngoài ý muốn, nhưng hữu kinh vô hiểm*, cẩn thận tiểu nhân quấy phá." Tô An Ninh trả lời.

*Hữu kinh vô hiểm: Bị kinh sợ nhưng không gặp nguy hiểm.

"Khi nào thì ứng nghiệm?"

Tô An Ninh nhìn chằm chằm mặt Tần Vũ nửa phút, mới chậm rãi nói: "Khoảng trong vòng mười ngày."

Mười ngày?

Tần Vũ hưng trí bừng bừng đem ngày này ghi nhớ, hẳn muốn nhìn xem, rốt cuộc thì hẳn sẽ xảy ra chuyện ngoài ý muốn gì.

"Nếu không có chuyện gì nữa thì tôi đi trước một bước." Nghĩ đến em trai tiện nghi còn đang ở nhà đợi mình, Tô An Ninh cũng không muốn nói nhiều lời vô nghĩa, nói lời tạm biệt.

"Không bằng Tô tiểu thư cùng chúng tôi ra ngoài ăn một bữa cơm, coi như là lời cảm ơn hôm nay Tô tiểu thư cô giúp chúng tôi đoán mệnh, được không?" Tần Vũ chân thành mở lời mời, một gương mặt đẹp trai lúc này càng trở nên phong lưu.

"Không cần." Tô An Ninh nói ba chữ đơn giản xong, lập tức quay người rời đi.

Nhìn bóng lưng không chút do dự của Tô An Ninh, Tần Vũ quay đầu nhìn Lục Tầm hỏi: "Cậu nói thử xem, cô ấy biết anh là ai không?"

Lần đầu tiên Tần Vũ phát hiện mị lực của mình ở trên một người một cô gái không có tác dụng, phải biết rằng, hẳn chính là siêu sao mê một ngàn vạn thiếu nữ đó!

Nhìn Tần Vũ, Lục Tầm ho nhẹ một tiếng nói: "Chắc là cô ấy không biết anh, cho dù có biết thì cũng không nhất định giống những nữ sinh khác theo đuổi anh."

Tần Vũ vuốt vuốt cằm, trong ánh mắt lấp lóe một ánh sáng kỳ dị.

Mà Lục Tầm đứng một bên thấy vậy, trong lòng lập tức bất an, anh họ nhà mình lại có cái chủ ý xấu xa gì đây?

*

Khi Tô An Ninh về đến nhà, Tô An Tân đang ở trong phòng khác luyện kỹ năng mà Tô An Ninh dạy cho nó, lặp lại từng chiêu, mãi cho tới khi quen tay.

Nhìn một màn này, ánh mắt Tô An Ninh trở nên nhu hòa một chút.

Sau đó nghiêm túc nhìn từng chiêu thức mà Tô An Tân đánh ra, mở miệng nói: "Tay nâng cao một chút, chân bước rộng ra phía trước một chút."

Tô An Tân nghe thấy vậy, lập tức tự điều chỉnh động tác của mình, cứ như vậy, thật sự cảm thấy dễ dàng hơn rất nhiều, hai mắt tỏa sáng, ban đầu nó còn cảm thấy quá mệt mỏi, nhưng từ sau khi chị gái dạy các thủ thuật võ thuật cho nó, nó lập tức nghiện mất rồi. Xem TV, nó sùng bái nhất chính là những cao thủ biết đánh nhau lại còn biết bay.

Nhìn Tô An Tân hứng phấn học tập, Tô An Ninh dặn dò Tô An Tân một tiếng, sau đó mới quay lại phòng mình.

Ngồi trên giường, chuyển đổi linh lực trong cơ thể, mồ hôi không ngừng tích tụ với tốc độ có thể nhìn thấy.

Một lát sau Tô An Ninh mới chậm rãi mở mắt, phát hiện trong cơ thể đã khôi phục một phần linh lực, sắc mặt cũng trở nên hồng hào, tuy rằng càng về sau càng khó tăng nên, nhưng còn tốt hơn so với trị trẻ.

Mà có thể khôi phục nhanh như vậy, chỉ sợ có liên quan tới fan Weibo tăng vọt tối hôm qua.

Cảm thấy cả người đầy mồ hôi, Tô An Ninh vào phòng tắm rửa mặt, lúc này mới cảm đi động xem tiến triển mới nhất trên Weibo của mình.

Vừa mở ra, nhìn số fans bạo tăng, cùng với số lượng thích và số bình luận biến động, ánh mắt Tô An Ninh lóe lên một tia kinh ngạc, tăng hình như có vẻ hơi nhanh? Tuy rằng bởi vì linh lực tăng nên mà có chuẩn bị, nhưng tới khi nhìn thấy số lượng vẫn không thể tránh khỏi bất ngờ.

Dựa vào kí ức có thể biết, nếu không phải là người nổi tiếng, có phải fan Weibo sẽ tăng rất chậm không? Chẳng lẽ hiệu quả ngôn linh của cô không giảm mà còn tăng lên sao?

Với tâm trạng kỳ lạ, Tô An Ninh bắt đầu xem bình luận, thấy bình luận đầu tiên, mày không khỏi nhíu lại.

"Mỹ nữ đoán mệnh có khác! Thế mà kiến Tần Vũ chú ý."

"Ha ha ha, chắc đây là người mới của giải trí Phong Thần đi, chắc là muốn quay một bộ phim mới, nhưng lấy phương thức lên sân khấu thế này cũng thật mới lạ."

"Không phải a! Mỹ nữ này chính là đại sư đoán mệnh, tôi đã tính qua, rất linh, cũng giải quyết được rắc rối, mặc kệ thế nào tôi cứ hâm mộ trước đã."

"Bắt lấy lâu trên, tôi cũng tính qua, thật sự rất linh, tôi lại đến đăng ký thêm một số, chuẩn bị cho bà xã đến tính."

"Hai lâu trên thật sự không phải đến gây rối chứ?"

"Tôi có thể chứng minh, cửa hàng của mỹ nữ này thật sự ở khu bắc phố Cổ a!"

"...."

"Mỹ nữ này rốt cuộc là người mới của giới giải trí hay vẫn là đoán mệnh sư? Sao lại có quan hệ với Tần Vũ?"

"Là người mới hay đoán mệnh sư xem hành động tiếp theo của Phong Thần."

"...."

Giải trí Phong Thần là cái gì?

Còn có Tần Vũ....

Người hôm nay muốn cô đoán mệnh?

Mang theo nghi ngờ, Tô An Ninh bắt đầu đánh tên Tần Vũ tìm kiếm trên Weibo. Vừa ấn tìm kiếm, toàn bộ giao diện liền xuất hiện ảnh chụp Tần Vũ tham gia hoạt động, gương mặt người này chính là Tần Vũ đoán mệnh ngày hôm nay.

Hắn là ai?

Tô An Ninh xem giới thiệu bên dưới.

Tần Vũ, nghệ sĩ của giải trí Phong Thần, là ca sĩ, diễn viên, tác phẩm tiêu biểu 《Gió Xoáy》, 《Bút Ký》, 《Tiết Lộ》....

Thì ra là ngôi sao! Chỉ khác biệt duy nhất chính là các ngôi sao ở thời đại này được người ta hâm mộ.

Về mặt Tô An Ninh khẽ nhúc nhích, những fan này đến từ chỗ Tần Vũ?

Bây giờ thì cô cũng hiểu rồi, linh lực trong người cô không phải từ video mà đến, mà bởi vì video đem đến sự chú ý cho cô, cô có thể kiếm càng nhiều người chú ý đến mình, thì linh lực cũng càng nhiều.

Phản ứng trực tiếp nhất chính là gia tăng số fan Weibo....

Lại nhìn giá trị fan của Tần Vũ, nhịp tim Tô An Ninh bắt đầu đập nhanh, nếu cô có được nhiều fan như Tần Vũ, linh lực của cô có thể khôi phục bao nhiêu?

Càng nghĩ đến nhịp tim Tô An Ninh càng đập nhanh hơn, nếu muốn có lượng lớn fan, dường như không có cách nào nhanh hơn là trở thành ngôi sao.

Còn về phần ngôi sao ở nơi đó của cô được gọi là con hát thì như thế nào, chẳng qua cũng chỉ vì kiếm miếng cơm mà thôi, cô không cảm thấy có gì mất mặt cả.

Nhưng mà, dường như làm ngôi sao rất khó, phải làm ngôi sao nổi tiếng lại càng khó....

Ngay lập tức bóng dáng của hai người Lục Tầm và Tần Vũ hiện lên trong đầu cô, Tần Vũ đã là một ngôi sao, đối với giới giải trí rất hiểu rõ rồi?

Nhưng cô với người ta cũng không quen thuộc, cô cũng không thể vô duyên vô cớ tìm người ta giúp đỡ. Nghĩ như vậy Tô An Ninh cũng cảm thấy hơi buồn phiền. Trước hết tạm thời cứ bỏ qua một bên, cũng không nhất định chỉ có một con đường này, nếu không được, cô có thể cùng bọn họ làm một ít trao đổi.

Sau đó, Tô An Ninh bắt đầu chú ý đến tin tức của giới giải trí, giới giải trí hiện tại đối với cô mà nói chính là miếng mồi ngon có thể giúp cô khôi phục đại lượng linh lực.

*

Bên kia, Tần Vũ về tới công ty.

Phương Diêu nhìn thấy hắn, lập tức chạy đến đón: "Thế nào? Cậu tính có kết quả không?"

"Nói tôi bình an suôn sẻ, chẳng qua có chút rắc rối nhỏ, mười ngày sao ứng nghiệm." Tần Vũ nói thật không giấu giếm, dù sao bây giờ hắn cũng nửa tin nửa ngờ.

"Loại đoán mệnh này đều nói như vậy." Phương Diêu nghe Tần Vũ nói xong, lập tức thở phào nhẹ nhõm một hơi, may mắn không nói những thứ không hay.

"Có việc?" Tần Vũ tiếp tục hỏi, thấy hắn trở về liền lập tức ngăn chặn hắn thế không phải có chuyện gì sao?

"Cận tổng tìm cậu, nói là gần đây có bộ phim mới, là một bộ phim truyền hình do Đinh Giang đạo diễn trong nửa năm đầu sẽ được tuyên truyền rộng, ban đầu Đinh Giang đạo diễn muốn tìm Cận tổng quay, nhưng cậu cũng biết, Cận tổng vừa mới nhận một bộ điện ảnh." Phương Diêu đến gần bên tai Tần Vũ nói thầm.

Thật nay mắn là nghệ sĩ nhà mình cùng Cận tổng có quan hệ tốt, nước phù sa không dễ chảy ra ruộng ngoài.

"Tốt, tôi đi xem." Tần Vũ gật gù đầu, sau đó đi về phía thang máy, đến tầng cao nhất mà đi.

Vào văn phòng, lọt vào tầm mắt chính là hai người ngồi đối diện nhau.

Một người trong đó số tuổi hơi lớn có một khuôn mặt nghiêm túc, ngồi ở chỗ kia giống như một tác phẩm điêu khắc, đó chính là Đinh Giang đạo diễn trong miệng Phương Diêu.

Người còn lại thì tự tại hơn, cả người dựa vào sofa, hai chân đặt trên lên bàn trà, thái độ thoải mái, tầm mắt đặt trên người mặt của hắn cũng dễ làm người ta kinh diễm, lông mày dày đậm, một đôi mắt hoa đào dài hẹp, chiếc mũi cao thẳng, khóe môi mỏng..., ngũ quan tụ cùng một chỗ mang theo sự quyến rũ động lòng người, đôi môi hơi nhếch lên lại càng toát ra vẻ tùy ý, quả nhiên là phóng đảng không kém chế được.

Người này chính là nhân vật quyền lực nhất của giải trí Phong Thần, Cận Sâm, cũng là một diễn viên cực kỳ nổi tiếng trong nước, đóng bộ phim nào thì bộ đó hot, lại thuật tiện cầm luôn mấy cái giải ảnh đế lớn trong ngành điện ảnh, việc làm càng làm càng thuận lợi, khuôn mặt đẹp trai, có khí chất mê hoặc một lượng lớn người xem trở thành fan, không cần nói cũng biết là lượng fan phía sau có thể nói là xa hoa nhất trong giới giải trí.

Mà Tần Vũ, chính là bạn chơi từ nhỏ đến lớn của Cận Sâm, bởi vì thích cảm giác được chú ý dưới ánh đèn sân khấu, cũng bắt đầu theo sau Cận Sâm lăn lộn, gần gũi hai năm, dưới sự nâng đỡ của Cận Sâm, cũng nhảy vào hàng ngũ ngôi sao nổi tiếng.

"Tới rồi?" Cận Sâm liếc xéo Tần Vũ một cái, sau đó cầm lấy tập văn kiện bên cạnh trực tiếp ném qua: "Đây là bộ phim mới của Đinh đạo diễn, xem xem

có rảnh hay không, có thì nói, không thì nhận!"

"Phim tiên hiệp?" Tần Vũ luu loát đón lấy, thuận tiện ngồi bên cạnh Cận Sầm, lập vài tờ nói.

"Ừ, là bộ phim quan trọng nhất của công ty chúng ta vào sáu tháng cuối năm, trừ hai diễn viên chính ra, còn lại đều dùng để nâng người mới." Trước mặt Đinh Giang, Cận Sầm không chút để ý nói.

Mà sau khi nghe được ba chữ nâng người mới, Đinh Giang thật sự liếc mắt nhìn Cận Sầm một cái nói thẳng: "Nhân vật Thánh Nữ Vu tộc tôi muốn tự mình tuyển người."

Thánh Nữ Vu tộc? Nghe thấy tên này, Tần Vũ ngay lập tức lật đến tờ giới thiệu nhân vật, Thánh Nữ Vu tộc, Vu tộc đệ nhất mỹ nữ, trên biết thiên văn, dưới biết địa lý, có thể bói có thể tính... là nhân vật linh hồn trong bộ phim truyền hình này, tất cả truyện xưa đều bắt đầu từ nàng!

"Có thể, nhưng không được là nghệ sĩ của Kinh Khải." Khi Cận Sầm nói đến hai chữ Kinh Khải, trong mắt lóe lên một chút thù địch.

"Được." Đinh Giang gật đầu đồng ý, người nào cũng biết Phong Thần và Kinh Khải luôn đối đầu với nhau.

"Tần Vũ cậu có hứng thú không?" Sau khi Cận Sầm nhận được cậu trả lời từ Đinh Giang, mới quay qua hỏi Tần Vũ.

"Đương nhiên, bộ phim tốt như vậy sao tôi có thể bỏ qua, vừa vặn, mười ngày nữa bộ phim tôi đang nhận cũng đóng máy." Tần Vũ cong môi cười, Cận Sầm đem cơ hội tốt này cho hắn, làm sao hắn có thể không nắm chắc cơ hội chứ!

"Vậy thì nhân vật trong bộ phim truyền hình này đều để cậu và Đinh đạo diễn quyết định, những diễn viên tham diễn đến cuối tháng phải tuyển xong!" Cận Sầm trực tiếp đem cái gánh nặng này ném cho hai người.

Hai người Tần Vũ và Đinh Giang liếc nhìn nhau, cảm thấy thật bất đắc dĩ, Cận Sầm hẳn thế mà lại làm ông chủ phui tay!

Bạn đang đọc truyện *Ngôn Linh Sư Giỏi Giải Trí* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Bắt lấy nhân vật

Editor: Cà ri

Tin tức giải trí Phong Thần muốn quay chụp phim tiên hiệp rất nhanh liền thổi quyết toàn bộ công ty, ngoài trừ hai diễn viên chính, tin những nhân vật còn lại đều dùng người mới cũng được truyền ra.

Lần này, không ít người mới tới tìm tiền bối trong công ty dò hỏi tin tức, một số còn lại thì để người đại diện đi hỏi tin tức, mà không ít người đại diện trong tay có người mới cũng lợi dụng tài nguyên của mình, mà tranh thủ cho người dưới tay họ.

Người đại diện Phương Diệu của Tần Vũ cũng là đối tượng được không ít người lấy lòng, di động vang lên không ngừng, còn có không ít người đại diện trực tiếp cảm sơ yếu lý lịch của nghệ sĩ nhà mình đưa đến tay hắn.

Mà lúc này, Phương Diệu nhìn một chồng sơ yếu lý lịch thật cao trước mặt trong lòng đủ loại cảm xúc, từ khi nào, hắn cũng đã từng làm chuyện như vậy, cũng hiểu những suy nghĩ vì có thể tranh thủ cho nghệ sĩ dưới tay mình có cơ hội xuất đầu, nhưng vận khí của hắn may mắn có thể gặp được người có tư chất tốt như Tần Vũ lại có chỗ dựa.

Nếu có thể thuận tay giúp đỡ thì giúp, chỗ này cũng có không ít người có tư chất tốt. Với những suy nghĩ như vậy, Phương Diệu đem hết chồng sơ yếu lý lịch này tới tay Tần Vũ.

Tần Vũ nê mặt Phương Diệu đem hết chỗ sơ yếu lý lịch xem hết, sau khi xem xong nói với Phương Diệu: "Để cho bọn họ có hứng thú đều tới thử vai đi!"

"Tôi hết?"

"Nếu Cận Sầm đã giao chuyện này cho tôi, tôi đương nhiên là muốn giúp hắn tìm một ít người mới có tư chất tốt, mà tư chất như thế nào không thể từ trên giấy mà thấy được." Tuy rằng thái độ Tần Vũ tùy ý nhưng giọng nói lại rất nghiêm túc.

"Cũng được, vậy để tôi nói với bọn họ một tiếng." Phương Diệu gật đầu, đây cũng coi như kết một thiện duyên, ở giới giải trí, chìm nổi trôi giạt cũng phải giữ lại đường lui cho mình.

"Ừ." Tần Vũ gật đầu, trong đầu lại nghĩ về nhân vật trong kịch bản. Nổi bật nhất của bộ phim này không thờ nhi ngờ chính là nam nữ chính, ngoại trừ nam nữ chính, còn không ít nhân vật khác cũng được biên kịch bỏ ra rất nhiều tâm tư đắp nặn, nếu họ có thể nắm bắt tốt, thì một nhóm lớn nhất định có thể hồng.

Nhưng trong số đó làm hấn ấn tượng nhất chính là vị Thánh Nữ Vu Tộc kia, nhân vật này có thể kiến Giang Đình mở miệng lấy làm điều kiện, trình độ quan trọng không cần phải nói, theo hấn thấy người mới trong công ty thích hợp với nhân vật này không ít, nhưng muốn lọt vào mắt Giang Đình chỉ sợ rất khó.

Nhưng hấn biết năm nay Kinh Khải mới ký hợp đồng một người mới, bề ngoài không cần phải nói, khí chất tươi mát thoát tục kiến cô ta nhanh chóng nổi tiếng, theo lý thuyết cô ta là người thích hợp nhất với nhân vật này, nhưng mà, tên Cận Sâm kia đã nói, không dùng người Kinh Khải, cũng thật đáng tiếc rồi.

Nghĩ đến đây, Tần Vũ nhẹ lắc lắc đầu, dù sao nhân vật Thánh Nữ Vu Tộc kiểu này để một mình Giang Đình đau đầu đi thôi!

Sau khi dọn dò Phương Diệu xong, Tần Vũ và Giang Đình ở trong Phong Thần chậm rãi bắt tiến hành đại hội casting, bỏ ra bảy tám ngày công sức, cuối cùng cũng đem nhân vật tuyển được bảy tám phần.

Mà nhân vật còn lại, đúng như suy nghĩ của Tần Vũ chính là Thánh Nữ Vu Tộc. Cho dù không thiếu người có bề ngoài đạt tiêu chuẩn, nhưng vẫn không qua được cửa ải tên Giang Đình này.

Một ngày này, vẫn như mọi khi tuyển chọn Thánh Nữ Vu Tộc, lại có một người ngoài ý muốn đến đây.

"Anh Tần, Đình đạo diễn." Người này một thân quần áo trắng, đứng trước mặt hai người mỉm cười.

Về mặt Giang Đình không khỏi chấn động, người này ngược lại rất phù hợp.

"Cô tên là gì?" Giang Đình mở miệng hỏi.

"Thiệu Thi Nhã."

"Cô diễn thử đoạn này." Nói xong, Giang Đình đem kịch bản trên bàn đưa tới trước mặt Thiệu Thi Nhã.

Thiệu Thi Nhã mắt thấy kịch bản sắp tới trong tay mình, đang chuẩn bị nhận lấy lại bị Tần Vũ ngồi một bên chặn lại.

Tần Vũ tựa tiểu phi tiểu nhìn thoáng qua Thiệu Thi Nhã sau đối với Đình Giang nói: "Đình đạo diễn, Cận Sâm đã từng nói không dùng người của Kinh Khải."

"Kinh Khải?" Giang Đình cao thấp đáng giá Thiệu Thi Nhã một chút, cũng không phải ngôi sao đang nổi tiếng, mà ông cũng không có ấn tượng gì, chẳng qua là người của Kinh Khải, cho dù có thích hợp thì cũng không đề cô ta đảm nhiệm nhân vật này, hơn nữa, tâm tư của người này... cũng không quá chính đáng đi.

Giang Đình giữ lại kịch bản trong tay, đối với Thiệu Thi Nhã vung tay nói: "Cô đi ra ngoài đi!"

"Đình đạo diễn, tôi thật sự thích nhân vật này, tôi nhất định sẽ nghiêm túc diễn tốt vai này." Thiệu Thi Nhã biến sắc, sau đó nhỏ giọng nói với Giang Đình.

"Cho dù nhân vật tốt, cũng không phải là của cô, trừ phi... Thiệu tiểu thư cô chuẩn bị rời khỏi Kinh Khải đến Phong Thần chúng tôi, cô cảm thấy thế nào?" Tần Vũ không mặn không nhạt nói.

"Tôi..."

"Nếu đã không muốn nhảy máng, lại muốn dùng thân phận kẻ địch tới công ty chúng tôi cướp đoạt tài nguyên tốt, Thiệu tiểu thư nghĩ thể diện của cô lớn thế nào? Còn nữa Thiệu tiểu thư, cô nghĩ Phong Thần chúng tôi không có người có thể đảm nhiệm nhân vật này sao?" Tần Vũ nói xong, khóe miệng cùng giọng nói lúc này biểu lộ sự mỉa mai không thể nghĩ ngờ.

Sắc mặt Thiệu Thi Nhã trắng bệch, sau đó cúi đầu: "Anh Tần, tôi hiểu rồi, hôm nay là tôi mạo phạm rồi."

Nghe nói như thế, Thiệu Thi Nhã xoay người rời đi, trong mắt lóe một tia xấu hổ, cô nghĩ rằng Phong Thần bên này tuyển lâu như vậy mà chưa tuyển được người thích hợp, bọn họ thế nào cũng sẽ suy xét một chút, lại không nghĩ tới họ không nể mặt như vậy. Nhân vật này, cô trải qua nhiều lần hỏi thăm mới có được tin tức, cô đoán chắc nhân vật này nhất định có thể kiến cô một lần là nổi tiếng, đáng tiếc....

Sau khi Thiệu Thi Nhã rời, Giang Đình nhìn về phía Tần Vũ nói: "Không phải cậu luôn thương hương tiếc ngọc sao?"

"Vậy cũng phải xem là hương ngọc nhà nào đã." Về mặt Tần Vũ thản nhiên nói.

"Nhưng mà, khí chất cùng hình tượng của cô ấy quả thực thích hợp, nếu là người của Phong Thần chúng ta, hơn nữa kỹ thuật diễn không tệ mà nói vai diễn này không ai khác ngoài cô ấy." Đình Giang chắc chắn nói.

"Chắc chắn cô ta biết điều này cho nên mới cả gan làm loạn đến Phong Thần chúng ta thử vai, ha ha, tôi không tin, nhân vật này trừ bỏ cô ta thì không ai có thể diễn." Tần Vũ kiêu ngạo nói, Thiệu Thi Nhã chỉ có một điểm, cô ta chính là người của Kinh Khải thì đã đắc tội hấn rồi.

"Nhưng trước mắt trong Phong Thần còn chưa có người có thể hợp lòng tôi."

"Không có người, tìm không được sao?"

"Ý của cậu là?" Đinh Giang kinh ngạc nhìn Tần Vũ nói.

"Hải tuyền!" Hai chữ rõ ràng phun ra từ môi mỏng của Tần Vũ.

Một bên khác, trong khoảng thời gian này Tô An Ninh vẫn chú ý tới giới giả trí, thấy tin tức đầu đề của giới giả trí, lại nhìn trang web chính thức của Phong Thần giới thiệu cùng giải thích bộ phim truyền hình này, Tô An Ninh biết, cơ hội của cô đã đến!

*

Cuối tháng 7, chính thời điểm nóng nhất ở Thủ Đô, toàn bộ thành phố giống như đặt mình bên trong lò nướng vậy. Nhưng với thời tiết như vậy, trước cửa chính của Phong Thần lại đông như trẩy hội, không ít sinh viên của đại học truyền hình và điện ảnh cùng với những cô gái tự nhận rằng đáng đáp không tệ tới Phong Thần, hi vọng bản thân có cơ hội nổi tiếng.

Tô An Ninh lúc này cũng xếp hàng trước cửa chính Phong Thần, ánh nắng rất nóng, nhưng cô dùng linh lực chống đỡ khí nóng bên ngoài, cả người chỉ cảm thấy mát mẻ.

Đứng giữa một đám người bị phơi nắng tới đỏ ửng cả gương mặt, mồ hôi nhễ nhại, Tô An Ninh lại vẫn trước sau như một tinh thần sáng khoái trong đám đông càng trở nên chói mắt. Không ít nữ sinh kinh ngạc nhìn Tô An Ninh, nhìn cô với vẻ đáng giá và hâm mộ.

Một lát sau, Tô An Ninh theo đội ngũ thật dài đi vào trong đại sảnh giải trí Phong Thần. Nhân viên đi tới đi lui xung quanh đối với cảnh tượng này nhìn không chớp mắt.

Tự nhiên Tô An Ninh cũng được không ít người đại diện chú ý tới, thỉnh thoảng lại có người đại diện tiến lên đem danh thiếp của mình cho Tô An Ninh.

Tô An Ninh từng cái từng cái nhận lấy, cô đương nhiên biết rằng nếu cô muốn lẫn lộn trong giới giải trí thì phải có người đại diện, nhìn hơn mười tấm danh thiếp trong tay, Tô An Ninh bình tĩnh đem những tấm danh thiếp này bỏ vào túi.

Người đại diện đối với nghệ sĩ mà nói rất quan trọng, lúc trở về cô phải tìm hiểu thật kỹ một phen mới được.

Lại xếp hàng thêm một lát, rốt cuộc cũng tới lượt Tô An Ninh rồi.

Nghe được tiếng động từ cửa truyền đến, Tần Vũ và Đinh Giang đều ngẩng đầu lên. Nhìn thấy Tô An Ninh, hai mắt Đinh Giang lập tức sáng lên, về phần Tần Vũ, lại hứng thú nhìn Tô An Ninh.

Vị "Đại Sư tính mệnh" này cũng có hứng thú vào giới giải trí sao?

"Cô là sinh viên của học viện điện ảnh nào?" Trong lúc Tần Vũ còn đang suy tư, Đinh Giang đã mở miệng dò hỏi.

"Tôi đã tốt nghiệp, không phải là sinh viên của học viện điện ảnh."

"Cô học qua diễn xuất sao?"

"Chưa từng." Tô An Ninh thản nhiên nói.

Nghe được Tô An Ninh nói chưa từng, về mặt Đinh Giang có chút nhặt nhòa, ông không có tâm tư ở phim trường huấn luyện một người mới.

"Cô đem đoạn này diễn thử xem." Mà Tần Vũ ngồi một bên chủ động đem một đoạn kịch bản cho Tô An Ninh.

Đinh Giang ngoài ý muốn nhìn thoáng qua Tần Vũ, đây là lần đầu tiên Tần Vũ chủ động đưa kịch bản cho người ta, hẳn quen với người này sao?

Tô An Ninh nhận lấy, nghiêm túc đọc.

Kịch bản trong tay cô lúc này chính là một màn ở Ma Vu trước khi Thánh Nữ Vu Tộc xuất trường thay đổi chiến cuộc đại chiến với hai tộc.

Nhìn nội dung trong tay, Tô An Ninh thở nhẹ một hơi, nhìn Tần Vũ và Đinh Giang gật đầu ý bảo mình bắt đầu biểu diễn.

"Thượng Cổ Vu Nhục Thu Tối cao, thỉnh nghe lời cầu nguyện của ta, Thượng Cổ Tổ Vu Cú Mãng tôn quý, thỉnh đáp lại lời thỉnh cầu của ta, Thượng Cổ Tổ Vu Cộng Công vĩ đại, thỉnh đồng ý tâm nguyện của ta.... Thượng Cổ Tổ Vu Huyền Minh Vinh quang, thỉnh thực hiện hi vọng của ta, ta là Thánh Nữ Vu tộc đời thứ ba ngàn, tại đây yêu cầu thực hiện khế ước triệu hồi, lấy máu và linh lực làm chìa khóa, mở ra kết giới chi môn triệu hồi các người."

Đọc triệu hồi chi ngữ, về mặt Tô An Ninh cung kính, giống như Cửu Thiên thần nữ đang nhập vào, cả người tản ra một hơi thở thánh khiết không thể xâm phạm tới.

Nhìn Tô An Ninh diễn, đáy mắt Đinh Giang chợt lóe một chút kích động.

Chính là loại cảm giác này!

Thánh Nữ Vu Tộc là người cảm quyền đứng đầu Vu tộc, cao cao tại thượng, có một loại khí chất bề ngễ thiên hạ. Loại khí chất này chính là vô hình, chỉ cần diễn tốt, cũng có thể học được bảy tám phần, nhưng giống như Tô An Ninh vô cùng nhuần nhuyễn suy diễn như thế này đã ít lại càng ít.

Loại cảm giác này nói cho biết hấn, chính là cô!

"Cậu cảm thấy như thế nào?" Đinh Giang nhìn Tần Vũ bên cạnh nói.

"Không sai."

"Vậy đợt hải tuyển này tới đây là ngừng?" Tâm trạng Đinh Giang rất tốt nói, cuối cùng cũng tuyển được Thánh Nữ Vu Tộc hợp ý rồi.

"Cô có ký hợp đồng với công ty nào sao?" Sau khi Tô An Ninh biểu diễn xong, Tần Vũ đa tâm hỏi một câu, cũng khiến vẻ mặt Đinh Giang bình tĩnh lại, đúng vậy, không thể là người của Kinh Khải.

Tô An Ninh lắc đầu.

"Đã như vậy, có hứng thú làm người mới của công ty chúng tôi không?" Tần Vũ đối với Tô An Ninh cười nói.

"Ừ." Tô An Ninh nhìn chằm chằm Tần Vũ một lúc lâu mới gật đầu, nhịp tim đập thật nhanh, ngày hôm nay tới đây, cô cũng chỉ thử xem thôi, hiện tại xem ra nhân vật này là của cô?

Sau đó, Tần Vũ và Đinh Giang nói nhỏ vài câu rồi quyết định nhân vật sẽ do Tô An Ninh đảm nhiệm.

Sau khi xử lý xong mọi chuyện, Tần Vũ dẫn theo Tô An Ninh tới phòng làm việc của mình, nhìn Tô An Ninh cả người tản ra hơi thở lạnh nhạt, Tần Vũ nhú mày hỏi: "Tô tiểu thư, sau này làm nghệ sĩ, cô còn đoán mệnh sao?"

Bạn đang đọc truyện *Ngôn Linh Sư Giỏi Giải Trí* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Nhất định có thể hot!

Editor: Cà ri

"Đoán mệnh thì có quan hệ gì tới việc tôi làm nghệ sĩ sao?" Tô An Ninh nhìn mặt Tần Vũ, hỏi ngược lại.

"Đương nhiên là có liên quan, sau khi làm nghệ sĩ thì sẽ không còn thời gian riêng tư, nếu mà cô vẫn muốn tiếp tục đoán mệnh mà nói thì phải chuẩn bị sẵn tinh thần bị fans hâm mộ vây xem đi."

"Ý của anh là sau khi tôi làm minh tinh thì sẽ không thể tiếp tục làm ăn nữa?" Tô An Ninh không khỏi nhú mày, trước kia tính mệnh là vì linh lực và tiền, bây giờ có nơi phát ra linh lực càng tốt hơn, tính mệnh có thể ngừng thì ngừng, nhưng mà chỗ ông Từ....

"Làm ăn? Cô đem đoán mệnh trở thành việc làm ăn?" Nghe cô nói vậy, ý cười trong mắt Tần Vũ càng đậm: "Cho nên, mấy cái cô tính kia đều là giả? Bao gồm cả tôi?"

"Ngày càng gần, giữa mi tâm của anh đen càng đậm." Tô An Ninh liếc nhìn mặt Tần Vũ nói, hàm ý muốn nói cô tính cực kỳ chính xác.

"Lần trước cô nói khoảng mười ngày, hôm nay đã là ngày thứ mười!" Tần Vũ có chút không để ý, gần đây thì hấn có thể phải tai họa cái gì chứ?

Sắc mặt Tô An Ninh bình tĩnh, không nói một câu, cô đã tính mệnh cho rồi còn có tin hay không là chuyện của người ta.

"Đúng rồi, tôi còn chưa hỏi cô, vì sao cô lại muốn làm nghệ sĩ?" Tần Vũ hưng trí bừng bừng hỏi.

"Nổi tiếng."

Nghe vậy, nụ cười trên khóe môi Tần Vũ càng sâu: "Vì nổi tiếng? Cô nghĩ rằng mình có thể nổi tiếng sao?"

"Không phải có thể, mà nhất định phải." Tô An Ninh khẳng định nói, cô vào giới giải trí vì nổi tiếng, nếu không thể nổi tiếng, cô lãng phí sức lực làm cái gì?

"Cô thật ra cũng thật mạnh miệng, công ty nhất định thích người mới như cô vậy." Tần Vũ đánh giá Tô An Ninh từ trên xuống dưới, sau đó nói tiếp: "Nhưng mà, muốn nổi tiếng cũng không dễ như vậy, quan trọng nhất vẫn là kỹ thuật diễn xuất! Nếu không có kỹ thuật diễn, tuy cô có thể dựa vào vẻ bề

ngoài mà nổi, nhưng muốn lâu dài thì rất khó, nhưng cũng có trường hợp đặc biệt."

"Trường hợp đặc biệt gì?" Tô An Ninh nghi hoặc nhìn Tần Vũ.

Tần Vũ bước đến gần Tô An Ninh một chút, cách mặt cô không xa, thấp giọng nói: "Ví dụ, tìm kim chủ." Nói xong, nâng tay lên muốn sờ mặt Tô An Ninh.

Kim chủ? Nghe được hai chữ này, trong đầu Tô An Ninh không khỏi nhớ đến tin tức bát quái của mấy ông già nhà giàu bụng bìa mà mình từng thấy, Tần Vũ muốn cô bán đứng thân thể? Đáy mắt Tô An Ninh xoẹt qua một tia sát khí.

Ngay sau đó lại thấy Tần Vũ đưa tay ra muốn vút ve mình, không nói hai lời, túm lấy tay, dầm chấm, cong người, quăng ngã.

Chỉ bốn động tác đơn giản, Tô An Ninh đã đem Tần Vũ quăng thật mạnh xuống đất. Một chân dẫm lên bụng Tần Vũ, Tô An Ninh lạnh lùng nhìn Tần Vũ nói: "Anh, lặp lại lần nữa?"

Mà Tần Vũ bị ném xuống đất, xương cốt cả người dường như muốn rụng rời, hắn chỉ cảm thấy một cỗ khí lạnh toát ra từ lòng bàn chân, nhìn gương mặt lạnh lùng của Tô An Ninh: "Tô tiểu thư, tôi chỉ đang ví dụ thôi."

Tần Vũ nghĩ tới Tô An Ninh vừa rồi dễ như trở bàn tay đem mình quăng ngã, mắt tối sầm lại, cô gái này, thật sự giống con gái sao?

Nhìn ánh mắt của Tần Vũ, đột nhiên Tô An Ninh từ trong lòng lấy ra một cái bình nhỏ, từ bên trong đổ ra một viên thuốc nhỏ, sau đó trực tiếp nhét vào trong miệng Tần Vũ.

"Ngô, cô cho tôi ăn cái gì?"

"Độc dược." Liếc nhìn qua Tần Vũ, Tô An Ninh buồn bã nói, cô đem người ta quăng ngã xem như đã triệt để đắc tội đối phương, Tần Vũ đối với cô "Tiền khoa bất lương", nếu không nghĩ biện pháp khống chế Tần Vũ, cô muốn tiến vào giới giải trí sẽ rất khó khăn.

Cho nên dứt khoát không làm, nếu đã làm thì phải làm tới cùng, dứt khoát đem hắn khống chế, may mắn lúc trước khi vì em trai tiện nghi chuẩn bị thuốc tắm, bởi vì trước kia hành tẩu giang hồ có thói quen chuẩn bị một ít độc dược phòng khi cần tới, vốn nghĩ rằng ở thế giới này không cần dùng tới không nghĩ tới lại phát huy tác dụng sớm thế này.

"Khụ, khụ.... cô nói cái gì?" Tần Vũ không thể tin nhìn Tô An Ninh, đầu năm này còn có độc dược sao?

Tô An Ninh biết Tần Vũ nghi ngờ, lấy chân của mình lại, tiếp tục nói: "Anh nhìn thử cổ tay của anh xem, có phải có một đường màu đen hay không?"

Nghe được lời này, Tần Vũ lập tức nâng tay của mình lên nhìn thử, quả thật nhìn thấy một đường màu đen lan rộng ra, mấy cái thứ chỉ có ở phim truyền hình thể mà hôm nay lại xuất hiện trên người của hắn?

"Đây là độc gì? Cô muốn cái gì?"

"Đây chính là độc kiến trên người anh mọc đầy mủ cuối cùng toàn thân thối rữa mà chết! Còn điều tôi muốn chính là nổi tiếng." Tô An Ninh chậm rãi nói, vốn ban đầu cô cũng không muốn ra tay như vậy, chẳng qua cũng chỉ là bắt lấy thời cơ mà thôi, linh lực đối với cô rất quan trọng.

Tần Vũ nghiêng răng nghiêng lợi nhìn Tô An Ninh, vốn tưởng rằng là một con thỏ nhỏ đi lạc, hóa ra lại là một con sói lớn khoác da cừu.

"Cô đi về trước, tôi xác định xong sẽ liên lạc với cô!" Tần Vũ trực tiếp hạ lệnh đuổi khách, đợi đến khi hắn xác định xong lại nói tiếp, cũng không thể để Tô An Ninh tay không bắt sói trắng được.

Nghe vậy, Tô An Ninh cũng không nhiều lời nữa, liếc mắt nhìn Tần Vũ một cái xoay người rời đi, đi được mấy bước, dừng lại quay người nhìn thoáng qua mi tâm của Tần Vũ lại rời đi.

Nhìn bóng lưng Tô An Ninh, tâm tình vốn đang tốt của Tần Vũ lập tức mất hết! Nhìn cái thứ màu đen trên cổ tay mình, lại nhớ đến hậu quả mà Tô An Ninh nói, nhủ mảy may thật chặt, hắn thật sự trúng độc sao?

Vẫn là đến cho Cận Sâm xem trước đi!

Tần Vũ lập tức đi tới văn phòng của Cận Sâm.

"Xảy ra chuyện gì? Sắc mặt khó coi như vậy?" Cận Sâm nhìn vẻ mặt giống như sắp nghẹn chết của Tần Vũ, mảy mòi như nói.

"Bị người ta uy hiếp." Tần Vũ lạnh lẽo nói, cả người có vẻ uể oải.

"Uy hiếp? Ai dám uy hiếp cậu?" Đôi mắt Cận Sâm khẽ nhúc nhích, ai có thể khiến Tần Vũ chịu thiệt?

"Tô An Ninh!" Tần Vũ nói, cả người mỗi một ngã xuống sô pha.

"Tô An Ninh?" Ánh mắt Cận Sâm lộ vẻ nghi hoặc.

"Là người được chọn vào vai Thánh Nữ Vu Tộc của cuộc hải tuyển ngày hôm nay."

"Cô ấy uy hiếp cậu như thế nào?" Sóng mắt Cận Sầm hơi lưu chuyển, dáng vẻ bình tĩnh, nhàn nhã nhìn Tần Vũ.

"Cậu xem..." Tần Vũ đem đường màu đen trên cổ tay đến trước mặt Cận Sầm, sau đó kể lại mọi chuyện rõ ràng cho Cận Sầm nghe.

Khi Tần Vũ giải thích ngày càng nhiều, ánh mắt Cận Sầm càng trở nên sâu thẳm.

"Mọi chuyện là như vậy, cậu nói xem, chuyện này có đáng tin hay không? Tôi cũng không tin, nhưng cái đường màu đen trên cổ tay này thì giải thích thế nào?" Tần Vũ hậm hực nói.

"Tôi đưa cậu đi tìm bác sĩ trước, sau đó lại tính tiếp." Cận Sầm nhìn đường màu đen trên cổ tay Tần Vũ lập tức nói.

Một lát sau, Cận Sầm đưa Tần Vũ tới bệnh viện kiểm tra, kết quả kiểm tra xong hoàn toàn không có vấn đề gì, Cận Sầm lại đưa Tần Vũ tới nhà ông lão trung y ở một ngõ nhỏ trong thành phố.

"Như thế nào?" Tần Vũ nhìn ông lão trung y từ khi bắt mạch xong cho hần vẫn không nói gì, nhìn không được hỏi một tiếng.

Lại nhìn nửa ngày trời, ông lão trung y dùng một cây châm bạc đâm xuống đường màu đen trên cổ tay Tần Vũ một cái rồi rút ra, nhìn cây châm đen một nửa, cẩn thận nói: "Thật sự là trúng độc."

"Ông có thể giải sao?"

Ông lão trung y lắc đầu: "Nếu ông nội của tôi còn sống khả năng có thể có biện pháp, đến thể hệ này của tôi đối với việc nghiên cứu độc thuật đã hoàn toàn thất truyền, hơn nữa loại độc được này không làm hỏng chức năng cơ thể cậu nhưng lại thật sự trúng độc, đây nhất định là do cao thủ chế tạo ra, tôi càng không có cách nào khác."

Nghe nói như vậy, Tần Vũ đã hết hi vọng, ông lão trung y này được công nhận là trung y tốt nhất Thủ Đô, nếu ông ấy cũng không có biện pháp vậy những người khác còn có biện pháp sao?

"Đã làm phiền rồi." Đối với ông lão trung y nói một câu như vậy xong, Tần Vũ và Cận Sầm đi về phía xe bên ngoài ngõ nhỏ.

"Cận Sầm, cậu nói thử xem có phải thôi xui xẻo tám đời không?"

"Cậu nên cảm thấy may mắn vì người ta không trực tiếp độc chết cậu." Cận Sầm lạnh lùng nói, trong lòng cũng cân nhắc, cô gái này có năng lực đoán mệnh, lại biết độc thuật, đúng là không đơn giản, nhưng mà tại sao cô ấy lại muốn vào giới giải trí đây?

"Tôi chỉ muốn đùa cô ấy một chút, ai có thể nghĩ đến..." Tần Vũ cũng không có ý gì, chẳng qua là hần thấy Tô An Ninh đoán mệnh sư thú vị nên muốn trêu đùa một chút, ai có thể nghĩ tới sẽ là một người "Cứng tra" đây.

"A, ban đầu vốn là cô ấy cũng không muốn làm gì cậu, nhưng mà sau khi đánh cậu xong lại sợ cậu về sau động tay động chân không cho cô ấy tiến vào giới giải trí, mới quyết định dùng cách như vậy khống chế cậu, chẳng qua là cô ấy cũng có chuyện cần cậu giúp, nên sẽ không để cho cậu có chuyện, trước chúng ta cứ nâng đỡ cô ấy ba tháng, đến khi đó xem xem giải được là như thế nào, để cho người của chúng ta nghiên cứu một chút." Cận Sầm nói xong, môi mỏng nhẹ mím.

Cô gái này, có tâm kế, còn có năng lực!

"Bây giờ cũng chỉ còn cách như vậy." Tần Vũ trầm giọng nói, tầm mắt nhìn xuống đường màu đen rõ ràng trên cổ tay, hần cũng chỉ có thể đáp ứng điều kiện của Tô An Ninh thôi.

Bạn đang đọc truyện *Ngôn Linh Sư Giới Giải Trí* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 12: Tai nạn ứng nghiệm

Editor: Cà ri

Sau khi Tần Vũ xác định mình trúng độc xong, cho dù hần không cam tâm tình nguyện thì vẫn phải bắt đầu nên kế hoạch giúp Tô An Ninh nổi tiếng, chuyện đầu tiên chính là liên hệ với người đại diện nhà mình.

Điện thoại được kết nối liền lập tức dặn dò: "Tìm mấy người đại diện tốt, có ít người dưới tay trong công ty cho tôi."

"Cậu hỏi cái này làm gì?" Phương Diệu hỏi ngược lại, trong lòng không khỏi lộp bộp một tiếng.

"Công ty vừa tới một người mới có tiềm lực, giúp cô ấy tìm người đại diện."

"Người mới không phải đều do bản thân người đại diện quyết định sau đó trao đổi với nhau sao?" Đầu tiên Phương Diệu thờ dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó lại có chút ngoài ý muốn, từ lúc nào mà Tần Vũ lại quan tâm đến người mới của công ty rồi?

"Tôi này hậu trường của người mới này!" Tần Vũ vừa nói vừa nhìn thoáng qua đường màu đen trên cổ tay, hậu trường ở chỗ này đây!

".....Tôi biết rồi." Phương Diệu vừa nghe xong, trong đầu không khỏi nhớ lại một lượt người mới vừa vào công ty, nghĩ thế nào cũng không ra là người nào có quan hệ với Tần Vũ, hơn nữa, sao hần cảm thấy lúc Tần Vũ nhắc đến người mới này có chút khó chịu đây?

Trong lòng đang suy nghĩ thì giọng nói của Tần Vũ lại truyền đến trong tai: "Tôi gửi đến hòm thư của tôi."

Hoàn hồn lại, nhanh chóng lật xem lịch trình ngày hôm nay, thuận tiện nói: "Buổi tối tôi đem tài liệu đến phim trường! Tối nay cậu còn có một màn diễn nữa."

Tối nay hần còn có màn diễn của hần? Xoa bóp huyết thái dương của mình, Tần Vũ cũng nhớ tới tối nay hần còn phải quay chụp một màn diễn cuối cùng, bị Tô An Ninh làm cho xém chút nữa quên mất, thờ dài một hơi nói: "Tôi biết rồi, đợi lát nữa tôi sẽ trực tiếp tới phim trường." Tần Vũ nói xong liền trực tiếp cúp điện thoại, sau đó lại tìm ra số điện thoại của Tô An Ninh.

Nhìn ba chữ "Tô An Ninh", ngón tay nhanh chóng ấn gọi.

"Alo." Vừa kết nối đã nghe thấy tiếng nói lạnh nhạt từ đầu bên kia điện thoại truyền tới.

"Là tôi, Tần Vũ."

"À." Tô An Ninh nhíu mày, đây là xác nhận xong rồi?

Nghe giọng điệu nhẹ nhàng của đối phương, đáy mắt Tần Vũ phản chiếu một thứ ánh sáng nguy hiểm: "Tôi đã xác nhận xong, thật sự là trùng hợp."

"Vậy sau này phiền toái anh rồi." Tô An Ninh coi như có thành ý nói, xác thực từ nay về sau phải phiền toái Tần Vũ rất nhiều, nhưng mà, cô cũng hiểu được, Tần Vũ cũng chỉ dành cho cô một cơ hội, còn chính bản thân cô nhất định cũng phải trả giá không ít.

"Hợp đồng với công ty và người đại diện tôi sẽ giúp cô sắp xếp, bây giờ cô còn chưa debut, trước mắt vai Vu Tộc Thánh Nữ mà cô thử vai khả năng chính là tác phẩm debut của cô, hi vọng cô sẽ chuẩn bị thật tốt... Ngoài ra mấy video đoán mệnh của cô không được đăng nên nữa..." Tần Vũ dựa vào kinh nghiệm của mình, nghiêm túc dặn dò, không nghiêm túc không được, mạng nhỏ của hần còn ở trong tay Tô An Ninh đó!

"Tốt." Tinh tế đem lời Tần Vũ ghi nhớ trong lòng.

"....."

"Tạm thời chỉ nói tới đó thôi, sau này tôi sẽ giúp cô thật tốt! Nhưng mà cô cũng nên nhớ rõ, nếu mạng nhỏ của tôi không còn, cô cũng đừng mong được sống." Đến cuối cùng Tần Vũ cũng không quên uy hiếp một câu.

"Đương nhiên!"

"Đô....."

Nghe bên trong di động truyền đến tiếng đô đô lạnh như băng, khoe môi Tô An Ninh mím lại thành một đường thẳng tắp, xem như cô nợ Tần Vũ. Sau đó lại nhớ đến điều khác thường lúc rời đi ngày hôm nay thấy, bấm đốt ngón tay tính toán, sau đó xác định ý nghĩ của mình, vận chuyển linh lực trong người, chậm rãi mở miệng nói: "Thân nói, đêm nay Tần Vũ sẽ hữu kinh vô hiểm."

Sau khi làm xong hết mới cảm di động bấm gọi cho Lục Tầm.

"Chị Tô." Tiếng nói hoạt bát của Lục Tầm từ bên kia điện thoại truyền đến, lúc này hần đang nhìn đủ loại màu sắc bình lậu dưới Weibo của Tô An Ninh mà bật cười, bên dưới không ít người lấy ngày sinh tháng đẻ của mình ra để cho Tô An Ninh tính mệnh, còn một ít trực tiếp để lại chữ viết để thí nghiệm, hoạt động này chính là do Lục Tầm đề nghị, mỗi ngày hần sẽ chọn ra một ít người xem may mắn để cho Tô An Ninh đo lường tính toán, sau đó đặt làm hoạt động mới nhất trong ngày hôm đó, cứ như vậy, toàn bộ Weibo của Tô An Ninh vì vậy mà náo nhiệt lên, fan hâm mộ cũng không ngừng tăng lên. Thành quả như vậy làm Lục Tầm rất thỏa mãn, lấy tiền làm việc, tất nhiên phải giúp người ta làm thật tốt rồi!

"Bắt đầu từ tối nay, không cần đăng video lên nữa."

"Tại sao?" Lục Tầm kinh ngạc hỏi.

"Bởi vì sắp tới cần làm một chuyện khác, video sẽ ảnh hưởng tới." Tô An Ninh giải thích đơn giản, cô không có thói quen đem những chuyện mình cần làm nói cho người khác biết.

"Video không cần đăng, vậy những cái khác chắc vẫn cần đi?" Lục Tầm nhanh chóng hỏi, hần thật vất vả mới thích công việc hiện tại, không nên đột nhiên giữa đường liền đem hần ném bỏ, nhóm cư dân mạng này rất hài hước, hần cảm thấy thật luyến tiếc.

"Ừ." Tô An Ninh gật đầu.

"Vậy từ hôm nay trở đi, tôi sẽ không đăng video lên nữa, thật ra không đăng lên cũng tốt, để bọn họ bớt hoài nghi bản lĩnh của cô, cho rằng cô bởi vì tuyên truyền." Lục Tầm nhớ lại những bình luận không tốt kia.

"....." Nghe được lời này, vẻ mặt Tô An Ninh vì đốn, những lời lại ngược lại rất chuẩn, tuy rằng ý tưởng ban đầu của cô không phải vậy, thế nhưng sau này đích thực xem như tuyên truyền, nhưng mà cũng không quá quan trọng, chỉ cần có linh lực cuộn cuộn không ngừng cung cấp cho cô, người khác có nói nhiều cũng vô dụng, không làm dao động quyết tâm của cô.

"A, đứng rồi chị Tô, hoạt động đoán chữ ngày hôm nay tôi đã đứng giờ phát nên, cô chọn mười người trả lời là được rồi." Lúc này, Lục Tầm mới nhớ tới chuyện đoán chữ, vội nâng dận dò, cũng kéo suy nghĩ của Tô An Ninh về.

"Được, tôi nhớ rồi!"

"Vậy không có chuyện gì nữa tôi cúp máy đây, tạm biệt."

"Tạm biệt."

Kết thúc cuộc nói chuyện với Lục Tầm xong, Tô An Ninh nhớ lời Lục Tầm dặn lập tức vào Weibo.

Lúc này theo như lời Lục Tầm nói, chọn ra bình luận của mười người may mắn trên Weibo trả lời.

#Đại Sư tính mệnh: Đoán trước mười lâu #

Nhìn từng bình luận thỉnh cầu đoán chữ, Tô An Ninh cầm điện thoại, dùng tốc độ thông thạo biên tập trả lời.

"Mùi, trác có thể giành được phần công tác và làm lâu dài hay không, cảm ơn." -- Có thể, mấu chốt ở chỗ chính mình có thể trả giá hay không, ít oán giận, tin tưởng sẽ được công nhận.

"Tổng, hỏi tôi năm nay công tác thế nào, Đông Bắc và Đông Nam hai nơi nên chọn chỗ nào? Cảm ơn! -- Đề nghị đi Đông Nam, nơi đó phù hợp hơn với cậu, đến Đông Bắc sẽ chịu tội, nhưng mà thích hợp xông xáo, Đông Nam An Dật vững vàng.

"Trịnh, nam, trác gần đây công tác có hi vọng điều động không?"-- Trời quang sấm sét không mưa.

"....."

"Chị ơi, chị đang làm cái gì vậy?" Tô An Tân vừa chạy bộ dưới tiểu khu xong trở về, vừa vào cửa đã kêu to một tiếng chị ơi, thấy chị giống như không nghe thấy hết sức chuyên chú chơi di động, không khỏi tăng lớn tiếng gọi.

"Đang làm việc." Tô An Ninh đoán chữ xong cho một người cuối cùng, sau đó cất đi đồng vào túi.

"À." Tô An Tân nghe vậy, ngoan ngoãn không hỏi tiếp, lập tức hưng phấn nói với Tô An Ninh: "Chị, em vừa ở bên dưới chạy hai mươi vòng, chạy xong một chút cũng không cảm thấy mệt, chị nhanh một chút dạy chiêu mới cho em đi!"

Nhìn thoáng qua gương mặt hồng nhuận của Tô An Tân, Tô An Ninh lại nói: "Nếu không mệt, đi xuống tiếp tục chạy, chạy mệt thì trở về, chị dạy chiêu mới cho em."

"....." Tô An Tân im lặng, biết vậy nó đã không nói sớm, buồn bực nhìn thoáng qua Tô An Ninh.

"Chị đi với em." Liếc mắt nhìn Tô An Tân, Tô An Ninh đứng dậy nói, vì mình "Bất cóc" một "Núi dựa", linh lực khôi phục lại tiến về phía trước một bước, tâm tình lúc này của cô cũng tốt lên không ít.

"Quá tuyệt vời!" Tô An Tân nghe vậy, hưng phấn cầm lấy tay Tô An Ninh kéo đi xuống dưới.

Tô An Ninh cảm giác ấm áp trong tay, lại nhìn cái đầu nhỏ của Tô An Tân, em trai tiện nghi này giống như không có phiền giống như lúc mới đến nhà!

*

Buổi tối, Ảnh Thị Thành.

Nhân viên công tác tổ đạo cụ đang chuẩn bị đạo cụ, đợi lát nữa Tần Vũ muốn quay chụp một màn từ chỗ cao mười mét nhảy xuống, bởi vậy, nhân viên công tác phải tiến hành kiểm tra mấy lần.

Trên người Tần Vũ lúc này đang treo wire, thích ứng trước khi quay chụp.

"Chuẩn bị xong rồi sao?" Đạo diễn đi tới trước mặt Tần Vũ khách khí hỏi.

"Có thể rồi." Tần Vũ hướng đạo diễn gật đầu.

Lúc này, Phuong Diệu đứng một bên không khỏi nói: "Tần Vũ, có muốn dùng thể thân hay không! cao như vậy, nếu xảy ra chuyện ngoài ý muốn...."

"Không cần." Tần Vũ trực tiếp cự tuyệt, theo sau nhân viên công tác an bài đi lên trên lầu.

Nhìn bóng dáng Tần Vũ, Phuong Diệu bất đắc dĩ, hẳn biết Tần Vũ vẫn luôn không có thói quen dùng thể thân, nhưng không thể nghĩ tới một màn nguy hiểm như vậy cũng không dùng, không khỏi quá mức tấn trách rồi.

Nghĩ vậy ánh mắt vẫn gắt gao nhìn theo Tần Vũ.

"Các khâu chuẩn bị!" Sau khi đạo diễn ra lệnh một tiếng, máy quay phim, các diễn viên, đều bắt đầu chuẩn bị.

"Mau đầu hàng, ta tha chết cho ngươi." Một tay Tần Vũ cầm kiếm, đối với một gã diễn viên trước mặt toàn thân tản ra lòng đậm sát khí nói.

"Muốn ta chết, cũng phải nhìn xem người có bản lĩnh này hay không." Nói xong, người kia hừ nhẹ một tiếng, từ trong tay áo bắn ra một cây châm nhỏ sắc bén.

Trong lúc Tần Vũ tránh né, cơ thể khẽ động, trực tiếp vượt qua lan can nhảy xuống.

Tần Vũ thấy thế, cũng nhanh chóng nhảy xuống theo. Một bên duy trì động tác, một bên dưới sự điều khiển của wire mà hướng về phía dưới đi xuống.

Đột nhiên "Ca" một tiếng, giống như cái gì đó mất đi, cơ thể Tần Vũ cùng dây thừng mấy đi kiểm soát, trực tiếp rơi xuống dưới.

Sắc mặt đám người vây xem xung quang chợt biến đổi, lớn tiếng kêu to lên, nhất là Phuong Diệu tưởng chừng như là hét lên.

Nhìn thân ảnh kia rơi xuống, trái tim một đám đập rộn lên, nếu xảy ra chuyện gì chính là sự cố của đoàn phim, nhất là nhóm nhân viên công tác tổ đạo cụ, trong lòng gấp muốn chết.

Ngay tại lúc mọi người cảm thấy sẽ gây ra hậu quả bi thảm, thì đột nhiên tại thời điểm Tần Vũ sắp chạm đất, dây thừng kia đột nhiên bị mắc kẹt một chút, cũng chỉ như vậy, trực tiếp cứu được một mạng của Tần Vũ.

Nhân viên công tác một bên nhìn vậy đầu tiên là sùng sốt, ngay sau đó tất cả tiến tới nhanh chóng gỡ Tần Vũ từ trên wire xuống dưới.

"Tần Vũ, cậu không có chuyện gì đi!" Phuong Diệu nhanh chóng chạy tới.

Hai chân Tần Vũ đứng thẳng trên mặt đất, sắc mặt trắng bệch, vừa rồi chỉ kém một chút, hẳn liền mất mạng!

Bạn đang đọc truyện *Ngôn Linh Sư Giỏi Giải Trí* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 13: Tìm kiếm tiểu nhân

Editor: Cà ri

"Không sao cả!" Tần Vũ thở phào nhẹ nhõm một hơi, lúc này mới chậm rãi bình tĩnh lại.

"May mắn hữu kinh vô hiểm, không thì...." Câu tiếp theo Phuong Diệu cũng không nói ra, nhưng nhớ lại tình huống vừa rồi, tất cả mọi người đều nghĩ rằng lần này Tần Vũ không thoát khỏi ngoài ý muốn, nhưng không nghĩ tới tại phút cuối cùng bất ngờ lại cứu được một mạng, thật sự phúc lớn mệnh lớn.

Hữu kinh vô hiểm?

Nghe thấy được từ này, Tần Vũ không khỏi nhớ đến lời phê ngôn lúc trước Tô An Ninh nói với hắn.

"Có thể xảy ra chuyện ngoài ý muốn, nhưng hữu kinh vô hiểm, cẩn thận tiểu nhân quấy phá!"

Nhớ lại xong, đôi mắt Tần Vũ lập tức tối sầm lại, nhưng thật ra cô ấy nói chuẩn, chỉ sợ thật sự có chú bản lĩnh. Sau đó, khóe môi cong lên một nụ cười trào phúng, thật sự là có bản lĩnh, nếu không cũng sẽ không hạ độc uy hiếp hắn giúp đỡ. Nhưng mà hẳn lại càng chú ý lời phê ngôn nửa câu sau hơn.

Tiểu nhân quấy phá! Hàm ý là có người ở sau lưng giờ trò quỷ?

Ý nghĩ này ở trong lòng dâng lên, muốn ép xuống cũng không được nữa, từ chỗ cao mười mét, nhân viên công tác nhất định không thể không cẩn thận, làm sao lại có thể xuất hiện việc ngoài ý muốn như vậy? Đem điều nghi ngờ này để trong lòng, Tần Vũ tạm thời không muốn làm kinh động bất kỳ kẻ nào, hẳn cũng chỉ có thể ngấm ngấm điều tra.

Lúc này, đạo diễn cũng vội vàng chạy tới: "Tần Vũ, cậu sao rồi?"

"Không có gì nghiêm trọng!" Tần Vũ thản nhiên nói.

"Hôm nay dừng lại ở đây đi, một màn cuối cùng về sau để cho thể thân tôi quay đi! Cậu về trước nghỉ ngơi thật tốt đi." Đạo diễn lập tức dặn dò, nếu Tần Vũ ở đoàn phim của hắn xảy ra chuyện không may, hậu quả này hẳn gánh vác không nổi.

"Không cần thể thân, tôi sẵn lòng quay lại, chỉ là tôi lúc đó không hi vọng lại xuất hiện loại ngoài ý muốn này." Tần Vũ lại từ chối, lúc vừa mới rơi xuống, lần đầu tiên trong đời hắn cảm giác được mình cách hai chữ cái chết gần như thế nào, hẳn phải thừa nhận rằng trong lòng hắn lúc này đã lưu lại một bóng ma, nhưng bóng ma này hẳn lại không thể để cho nó tồn tại trong lòng mình.

"Tôi đã để cho người đi điều tra, có kết quả sẽ báo cho cậu." Trong lòng đạo diễn căng thẳng lập tức nói.

Tần Vũ "ừ" nhẹ một tiếng, nếu hắn thiếu chút nữa bị hại mất mạng lại không có một chút động tĩnh nào, kẻ sau màn có thể càng cẩn thận hơn đi!

"Vậy cậu nhanh chóng trở về nghỉ ngơi đi! Tôi sợ lát nữa sẽ có phóng viên chặn đường." Đạo diễn lập tức nói, đoàn phim xảy ra chuyện ngoài ý muốn như vậy, hơn nữa lại còn là ngôi sao nổi tiếng, phóng viên nghe tin còn có thể không lập tức hành động sao?

Tần Vũ gật đầu, dưới sự che chở của Phương Diệu đi ra ngoài.

Chỉ là bọn họ cuối cùng cũng vẫn chậm một bước. Vừa ra khỏi cửa Ảnh Thị Thành, các phóng viên liền nhanh chóng xông tới bao vây.

"Tần Vũ, nghe nói vừa rồi cậu ở tổ kịch gặp chuyện ngoài ý muốn phải không?"

"Dây treo của đoàn phim xảy ra vấn đề?"

"Cậu có truy cứu trách nhiệm với đoàn phim không?"

"...."

Nghe được những câu hỏi của phóng viên, Tần Vũ không trả lời một câu, dưới sự che chở của Phương Diệu, trợ lý và vệ sĩ đem Tần Vũ bảo vệ chặt chẽ bên trong, trong miệng phóng viên không ngừng ồn ào muốn biết một vài thông tin.

Lúc này Phương Diệu đã bắt chấp các phóng viên, hẳn phải nhanh chóng đưa Tần Vũ về nhà.

Các phóng viên lại xảo lười như hoàng, đám người Tần Vũ không mở miệng bọn họ cũng không làm gì được, chỉ có thể nhìn đoàn người Tần Vũ lên xe bảo mẫu.

Nhưng mà cuối cùng bọn họ cũng gặp được Tần Vũ, quay chụp được một ít ảnh và video lập tức gửi về tòa soạn, một ít còn lại tiếp tục ngồi canh, không phóng vấn được Tần Vũ, liền xem thử có thể biết một ít tin tức từ người trong đoàn phim không.

Lúc này, trên xe bảo mẫu, Tần Vũ dựa vào ghế nhắm mắt dưỡng thần, trong đầu hắn vẫn còn nhớ lại một màn vừa rơi xuống, thuận tiện cũng đang suy nghĩ xem đến cùng là ai muốn đẩy hắn vào chỗ chết?

Nhìn bộ dáng Tần Vũ, Phương Diệu ngồi một bên không nói một lời, chỉ là bàn tay đặt trên đùi hơi run rẩy.

Đợi đến khi Tần Vũ về đến nhà, mời bác sĩ đến kiểm tra, thì bên ngoài tin tức về Tần Vũ bị thương cũng truyền bá ra trong giới giải trí.

Lần này, giới giải trí đều kinh động, #Tần Vũ ở phim trường xảy ra chuyện ngoài ý muốn# đề tài trong thời gian thật ngắn lập tức chiếm cứ hot search cùng tin tức đầu đề.

Các fan của Tần Vũ bắt đầu ở dưới Weibo của hắn quan tâm hỏi thăm, một số người từng hợp tác hoặc nghệ sĩ có giao tình cũng ở trên Weibo gửi lời hỏi thăm, quan hệ tốt thì đều chủ động liên lạc với Tần Vũ hoặc Phương Diệu hỏi thăm tình huống.

Rất nhanh, nguyên nhân sự cố của Tần Vũ cũng bị người ta bóc ra, khi cư dân mạng biết Tần Vũ thiếu chút nữa từ độ cao mười mét ngã xuống thì một đám đều khiếp sợ, sau đó bắt đầu hướng về phía đoàn phim gây khó dễ, chuyện này liên quan đến mạng sống của một người, các đạo cụ nguy hiểm giống như wire thể mà còn có thể xảy ra ngoài ý muốn, hơn nữa đến bây giờ đoàn phim còn không có lên tiếng, càng khiến cho cư dân mạng phẫn nộ.

Cũng bởi vì cư dân mạng phản ứng mạnh như thế, khiến đoàn phim không thể không đem ý tưởng ngấm can thận điều tra ban đầu bóp lát, sau khi điều tra cẩn thận, đạo diễn đoàn phim nhìn kết quả mặt đen như mực, dây treo của Tần Vũ quả thực bị người động tay động chân qua, như trong đoàn phim không ai biết, rốt cuộc là ai làm?

Nhớ đến ánh mắt trước khi rời đi của Tần Vũ, đạo diễn âm thầm cười khổ, vì sao một màn diễn cuối cùng lại xuất hiện chuyện ngoài ý muốn này đây?

*

Ngày hôm sau Tô An Ninh ở trong cửa hàng đoán mệnh cũng biết chuyện này, lúc nghe được Tần Vũ không chuyện gì chỉ thân nhiên, tự tin, cô rất tin tưởng năng lực ngôn linh của mình, đã nói là hữu kinh vô hiểm thì nhất định là hữu kinh vô hiểm.

Nhưng trong chuyện này điều khiến cô chú ý là một mặt khác. Trước đó cô phê ngôn cho Tần Vũ hữu kinh vô hiểm, nhưng hôm đó sau khi cô hạ độc Tần Vũ xong, tướng mạo lúc đó của hắn hiện ra lại là trọng thương trí mạng, có tướng chết yếu (chết sớm), trong thời gian ngắn ngủi này đã xảy ra biến hóa, cho nên cô mới dùng năng lực ngôn linh của mình đem Tần Vũ từ trong nguy hiểm kéo về quỹ đạo.

Ba phần số trời, bảy phần do con người gây ra! Đúng là danh bất hư truyền!

Xem thử xem, người nào có thể đối với vận mệnh của người sinh ra ảnh hưởng lớn vậy? Cũng bởi vậy mới có chuyện tương sinh tương khắc.

May mắn, sau lần này con đường phía trước của sẽ càng thêm bằng phẳng.

Nhưng mà, về sau khi cô đối phó với người khác, thì phải nhìn thử xem, xem khi những tay đối với chuyện của đối phương có ảnh hưởng tới mình không. Nếu tương sinh còn tốt, nếu là tương khắc, có thể đưa cô vào tình huống khó lường. Sau khi nghĩ kỹ xong, trong lòng Tô An Ninh càng thêm rõ ràng hơn.

Đúng lúc này cửa phòng vừa mở ra, Lục Tầm xuất hiện trước mặt cô.

"Thế nào? có chuyện?" Tô An Ninh hỏi Lục Tầm.

"Tin tức anh Tần Vũ gặp chuyện không may, cô biết không?" Lục Tầm vội vàng hỏi.

"Biết."

"Lần trước lúc cô giúp anh Tần Vũ tính có nói là có tiểu nhân quỷ phá, khi nào chúng ta có thể bắt được hắn?" Hỏi xong hai mắt Lục Tầm long lanh nhìn Tô An Ninh, hắn vốn là fan trung thành của Tô An Ninh, hiện tại sau khi Tần Vũ xảy ra chuyện, hắn hoàn toàn trở thành fan náo loạn của cô, trong lòng hắn, Tô An Ninh chính là vạn năng.

Bây giờ, người trong nhà đang điều tra hung thủ ra tay đằng sau, hắn lại muốn thông qua Tô An Ninh xem có thể đi lối tắt hay không, dù sao có lời nhắc nhở, bọn họ càng có thể tìm nhanh hơn.

"Cậu viết một chữ tôi đoán....." Nhìn thoáng qua Lục Tầm, Tô An Ninh nhìn vào phân lượng "đồng bọn hợp tác" trước mắt với Tần Vũ, cô vẫn nên giúp đi.

"Thật tốt." Lục Tầm cao hứng gật đầu, sau đó cầm bút bên cạnh nhanh viết xuống một chữ.

Tô An Ninh lấy tờ giấy qua nhìn, trên mặt chính là chữ "Tim". Nhìn chữ này, Tô An Ninh không khỏi nhú mày.

Nhìn thấy biểu hiện này của Tô An Ninh trong lòng Lục Tầm lộp bộp một tiếng, lập tức hỏi: "Như thế nào? Không thuận lợi sao?"

"Đúng, điều tra không thuận lợi, có thể là một mớ hỗn độn, hơn nữa có thiếu sót để vụ mất, rất có khả năng sẽ làm tên hung thủ này trốn thoát." Tô An Ninh gật đầu, từ trong chữ này nhìn đến, Tần Vũ muốn nhanh chóng tìm được người hại hắn này có chút khó.

"A! Vậy làm thế nào bây giờ? Lần này anh họ tôi tránh được một kiếp, nếu tên kia lại ở trong bóng tối gây phiền toái, không phải càng nguy hiểm sao?" Trên mặt Lục Tầm lập tức hiện lên vẻ sốt ruột.

"Không vội, tuy rằng trước mặt tôi tính như vậy, nhưng cậu viết chữ "Tim", xem ra đến cuối có khả năng sẽ quay lại đường về, yên tâm, hung thủ nhất định sa lưới, sớm muộn mà thôi." Tô An Ninh tiếp tục nói: "Thuận tiện thêm một câu, hắn có thể tìm thử xem người trong vòng 10 ngày này có xung đột với hắn."

"Được, tôi lập tức nói cho anh Tần Vũ, cảm ơn chị Tô." Nói xong Lục Tầm nhanh chóng đứng dậy, vô cùng vui vẻ rời khỏi văn phòng.

Nhìn bóng dáng rời đi của Lục Tầm, Tô An Ninh tiếp tục nhìn chữ mà Lục Tầm vừa viết kia, ánh mắt càng trở nên sâu xa. Sau đó cũng đứng dậy ra khỏi văn phòng của mình.

Trước quầy, ông Từ đang hạch toán hóa đơn tháng này, nhìn vào số tiền, trên mặt thoáng vui vẻ, cứ theo cái đà này, không tới hai năm, ông có thể có được số tiền mà mình muốn rồi.

Đúng lúc này, Tô An Ninh đi tới trước quầy.

"An Ninh cô phải đi rồi sao?" Ông Từ thấy được tiếng động của Tô An Ninh, ngẩng đầu cười nói.

"Có chuyện muốn thương lượng với ông, sau khi tôi tính xong cho những người đã sắp xếp, ông giúp tôi giảm số lượng người đoán mệnh xuống năm người, ngoài ra, tôi còn muốn đem thời gian đoán mệnh chuyển thành không chắc chắn, ông cảm thấy như vậy có được không?" Tô An Ninh đề nghị nói, theo như lời Tần Vũ, cô muốn hỗn giới giải trí, muốn giống như bình thường đoán mệnh hoàn toàn không có khả năng, ông Từ coi như đối với cô cũng có

ân, cô tạm thời cũng không thể tạm dừng hoạt động ở cửa hàng, cho nên chỉ có thể thay đổi cách thức hoạt động.

"An Ninh, có phải cô có việc bận khác hay không?" Ông Từ nghe vậy dừng lại động tác trong tay hỏi.

"Có việc cần bận rộn, cho nên có khả năng không có thời gian." Tô An Ninh gật đầu nói.

"Vậy tôi đây giúp cô điều chỉnh một chút cách làm ăn về sau." Ông Từ trả lời, ban đầu vốn ông cũng muốn thay đổi cách đoán mệnh cho giai đoạn sau, nhưng vẫn nghĩ không đủ thời gian, nhưng bây giờ, An Ninh đã nói vậy thì ông liền chuẩn bị trước, mặc dù có rủi ro, nhưng bản lĩnh của An Ninh ở đó, trên thực tế cũng không cần lo lắng thiệt thòi

"Thay đổi thế nào?" Tô An Ninh ngoài ý muốn nhìn ông Từ hỏi.

"Quý tính bất quý đa*" Ông Từ nói năm chữ đơn giản, ông tin Tô An Ninh có thể nghe hiểu, ông đã tính toán để Tô An Ninh có thanh danh xong rồi phát triển theo cách này rồi.

Quý tính bất quý đa* Quý trọng cái bản chất tinh xảo chứ không quý trọng số lượng nhiều.

Nghe xong, Tô An Ninh trả lời: "Vậy thì giao cho ông Từ rồi."

"Yên tâm đi!"

"Ông Từ, có một chuyện khả năng cần ông giúp tôi hỏi thăm." Tô An Ninh đang chuẩn bị rời đi đột nhiên nhớ tới Tô An Tân trong nhà, lại dừng chân.

Cùng lúc đó, Lục Tầm từ chỗ Tô An Ninh đoán chữ sau liền nhanh chóng chạy đến nhà Tần Vũ.

"Anh Tần Vũ, em nhờ chị Tô tính giúp anh! Chị Tô nói lần này anh tìm hung thủ khả năng không thuận lợi, có thể là một mớ hỗn độn, nhưng cuối cùng vẫn có thể tìm được hung thủ." Lục Tầm nhìn Tần Vũ, vội vã mở miệng nói.

Tần Vũ nhớ đến kết quả mà mình vừa điều tra, đôi mắt tối sầm lại: "Cô ấy còn nói cái gì?"

"Nói để anh tìm người trong vòng 10 ngày này có xung đột với anh, có thể có kết quả."

Trong vòng 10 ngày có xung đột? Tần Vũ yên lặng đêm điều này để trong lòng, sau đó nói với Lục Tầm: "Anh biết rồi, cảm ơn cậu đã quan tâm."

"Anh Tần Vũ, anh còn cùng em khách khí cái gì đây! Nhưng mà may mắn có chị Tô nói chuẩn...." Lục Tầm liên miên cẩn thận nói.

Sau khi đợi Tần Vũ tổng Lục Tầm đi, mới lấy điện thoại ra đầu ngón tay ấn ở trên màn hình một lát, lúc này mới gọi điện qua cho Tô An Ninh.

Bạn đang đọc truyện *Ngôn Linh Sư Giỏi Giải Trí* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Đạt được thỏa thuận

Editor: Cà ri

Tô An Ninh với ông Từ thương lượng xong chuyện của Tô An Tân liền rời khỏi cửa hàng, vừa đi không xa, thì nhận được điện thoại Tần Vũ gọi tới.

Điện thoại vừa được bắc máy, Tần Vũ trực tiếp mở miệng nói: "Gặp nhau một lát đi!"

"Ở chỗ nào?" Nghe được giọng Tần Vũ, ánh mắt khẽ động, Tần Vũ nhanh như vậy đã nghĩ ra được là cô rồi?

"Bảo nghi phường." Suy nghĩ một chút, Tần Vũ vẫn quyết định chọn chỗ này, ở trong này gặp mặt độ an toàn tương đối cao.

Một lát sau, Tô An Ninh đến bảo nghi phường, dưới sự hướng dẫn của phục vụ đi tới một gian phòng bao.

Trong phòng bao, Tần Vũ đang pha trà, trong động tác nước chảy mây trôi có phong cách nhất định, Tô An Ninh cũng không nghĩ tới Tần Vũ sẽ có một bản lĩnh như vậy, dù sao thì pha trà cũng là một công việc đòi hỏi sự tinh tâm, cô nhìn Tần Vũ cũng không giống một người có thể bình tĩnh ổn định.

"Mời." Pha trà xong, Tần Vũ tự mình giúp Tô An Ninh rót một chén, làm một động tác mời.

Nhìn thoáng qua Tần Vũ, Tô An Ninh nâng chén trà lên, chậm rãi nhấp một ngụm.

Nhìn động tác của Tô An Ninh, đôi mắt Tần Vũ chớp mắt, chậm rãi dò hỏi: "Tô tiểu thư, cô nói người trong mười ngày có xung đột, ý là đang chỉ chính

cô đi, còn cô lại muốn mượn miệng của Lục Tầm để tôi liên lạc với cô?"

Tần Vũ nhớ lại trong mười ngày này, căn bản không nghĩ đến người nào có xung đột với mình, nếu có một người vậy đó chính là Tô An Ninh, hơn nữa Lục Tầm chuyển lời, rất khó để người ta không nghĩ tới cô.

"Đứng."

"Vì sao?" Thấy Tô An Ninh trả lời, Tần Vũ chậm rãi hỏi: "Cô tìm tôi ra đây, đến cùng là mục đích gì?"

Tần Vũ lần này sau khi xảy ra chuyện ngoài ý muốn đã thừa nhận bản lĩnh của Tô An Ninh, chỉ là nhớ đến mình bị Tô An Ninh uy hiếp, trong lòng luôn có cảm giác không thoải mái mà thôi, chính là nghĩ tới lúc này có người ở trong bóng tối muốn giết chết mình, việc này so với bị Tô An Ninh uy hiếp thì không tính là cái gì.

Càng làm cho hần hạ quết tâm chính là, kết quả điều tra của hần cùng với của đoàn phim đưa cho hần giống nhau. Đạo cụ bị người ta động tay động chân, nhưng lại không biết là kẻ nào động. Điểm này, cũng đủ làm hần sinh lòng cảm giác!

Vốn hần định cẩn thận điều tra lại, nhưng mà Tô An Ninh gửi lời cho hần, nếu Tô An Ninh đã có bản lĩnh thì hần cũng muốn nhìn một chút, xem đến cùng Tô An Ninh làm thế nào tìm ra hung thủ hại hần?

Mặt khác, hần cũng muốn biết, lý do nào khiến Tô An Ninh sẵn sàng giúp đỡ hần?

"Giúp anh cũng là giúp tôi." Tô An Ninh nhìn Tần Vũ, trong miệng nói ra sáu chữ đơn giản rõ ràng.

Mà nghe được lời này, Tần Vũ cười nhạo một tiếng nói: "Cô đây là cây gậy thêm cà rốt* sao?" Thì ra là muốn giải hòa với hần.

Cây gậy thêm cà rốt "Cây gậy" tượng trưng cho sự đe dọa trừng phạt, "củ cà rốt" tượng trưng cho quyền lợi hay phần thưởng.*

"Nếu không phải ngày hôm đó anh đùa giỡn tôi, làm tôi đắc tội anh, thì tôi cũng sẽ không hạ độc anh." Tô An Ninh nhìn lướt qua Tần Vũ nói: "Không cần uy hiếp, tôi cũng có rất nhiều chỗ có thể giúp đỡ anh, tôi muốn cho anh thấy giá trị của tôi."

Tô An Ninh không hối hận ngày hôm đó đã hạ độc, cũng hiểu rằng dùng độc khổng chế một người không phải là biện pháp lâu dài, cô có thể khống chế Tần Vũ một năm hai năm, nhưng mười năm cô cũng không dám chắc chắn, con chó nóng này còn có thể nhảy tường, huống chi bây giờ cô cũng không phải một thân một mình, nếu Tần Vũ cảm giác mình thật sự đã chịu uy hiếp, muốn làm chút gì đó, thì thực sự vượt quá tầm tay của cô.

Cho nên sau khi hạ độc xong, cô nghiêm túc suy nghĩ rất lâu, liền quyết định phải có chung ràng buộc gì đó nhiều hơn với Tần Vũ, thì đó chính là: Lợi ích.

Khi có một ngày, cô và Tần Vũ có lợi ích chung với nhau, cho dù không có độc được khổng chế, Tần Vũ vẫn sẽ hết lòng hết dạ giúp cô.

"Nguyên nhân cô vào giới giải trí làm cái gì? Tôi không tin cô chỉ là vì nổi tiếng." Tần Vũ sâu xa dò hỏi, Tô An Ninh hiểu rõ dùng độc, đoán mệnh lại chuẩn, nắm chắc hai điểm này, muốn kiếm tiền hoàn toàn không khó, tại vì sao còn muốn vào giới giải trí?

"Nói cho anh cũng không sao, tôi vì chính mình tính mệnh qua, sự nghiệp của tôi ở giới giải trí, vào giới giải trí sẽ thuận buồm xuôi gió, nếu làm công việc khác, sẽ khó khăn trùng trùng, cho nên tôi chỉ có thể lựa chọn giới giải trí." Tô An Ninh nghiêm túc nói.

Vào giới giải trí sẽ thuận buồm xuôi gió?

Khóe miệng Tần Vũ giật giật, vì sao Tô An Ninh nghiêm túc nói, mà hần lại cảm thấy rất kéo dầy? Khóe miệng vênh lên nói: "Không phải đoán mệnh sư bình thường không tự tính cho mình sao?"

"Bọn họ không phải tôi!" Tô An Ninh thả nhiên trả lời, bên trong vẻ mặt có một cổ tự hào.

"Vậy cô đã muốn cùng tôi hợp tác? Vì sao không giải độc trên người tôi đi?" Tần Vũ hỏi lại.

"Bây giờ anh còn không thể khiến tôi tin tưởng, nếu đem thuốc giải cho anh, anh đổi ý thì sao? Ít nhất anh cũng phải làm vài điều khiến tôi tin tưởng anh chứ?" Tô An Ninh cũng hỏi lại, tình hình hiện tại có lợi với cô, cô cần gì phải đảo ngược tình thế đây!

Nghe vậy, vẻ mặt Tần Vũ hơi thu lại, dưới ánh nắng chiếu xuống hiện ra chút biến ảo không rõ.

Tô An Ninh nhìn vậy, khóe miệng khẽ nhếch, cô đã rõ ràng, Tần Vũ dao động rồi.

Tần Vũ cẩn thận đánh giá một lát, xùy nhẹ một tiếng nói: "Nói cho tôi biết hung thủ là ai đi!"

Tần Vũ vừa nói xong, hai người đều hiểu rõ, bước đầu tiên của thỏa thuận xem như hình thành rồi.

Tô An Ninh đánh giá Tần Vũ một lát sau đó thấp giọng nói: "Thần nói, đợi lát nữa hung thủ sẽ chủ động gọi điện cho anh."

"Cô nói cái gì?" Tần Vũ ngần ngừ trong lúc đó giống như nghe được Tô An Ninh nói cái gì đó, nhưng lại không nghe rõ ràng lắm.

"Hung thủ sẽ chủ động gọi điện cho anh, đợi một lát đi." Tô An Ninh trả lời.

"Hắn sẽ chủ động gọi cho tôi? Hắn là đồ ngốc sao?" Tần Vũ cười nhạo, vẻ mặt không tin.

"Anh nên tin tưởng, đây bản lĩnh đoán mệnh của tôi!" Tô An Ninh lại nhấp một ngụm trà nói.

Môi Tần Vũ khẽ nhúc nhích, tầm mắt rơi xuống điện thoại đặt trên bàn, mắt không chớp nhìn chăm chăm.

"Ông ơng ơng....." Ngay sau đó, màn hình đột nhiên sáng lên, tên một người rõ ràng mà đập vào mắt Tần Vũ, đồng tử Tần Vũ không khỏi co rụt lại, đột nhiên ngẩng đầu nhìn chăm chăm Tô An Ninh.

"Đừng nghi ngờ, đây chính là hung thủ hại anh, mau nhận máy đi!"

Nghe vậy, cơ thể Tần Vũ càng cứng lại, dưới sự chăm chú của Tô An Ninh, chậm rãi cầm điện thoại lên, đối với người bên kia đầu điện thoại thấp giọng nói: "Chuyện gì?"

"Tôi vừa quay phim về, nghe nói cậu thiếu chút nữa xảy ra chuyện? Bây giờ không có việc gì chứ? Dây treo nguy hiểm như vậy, đoàn phim sao có thể không kiểm tra kỹ càng chứ?" Đầu bên kia truyền đến một giọng nam trong sáng, trong giọng nói không che giấu một chút quan tâm nào.

"Hữu kinh vô hiểm, không có việc gì." Tần Vũ trả lời, tay cầm điện thoại siết thật chặt: "Hơn nữa, lỗi không phải của đoàn phim, là có người ở trên dây treo động tay động chân."

"Ai có lá gan lớn như vậy, cậu đã điều tra chưa? Phải nhanh chóng điều tra, không để lâu những chứng cứ đằng sau sẽ bị hủy mất." Người đầu bên kia điện thoại dạn dò nói.

Nghe được những lời này, dù thế nào thì Tần Vũ cũng không thể tưởng tượng được người đầu bên kia điện thoại chính là hung thủ hại mình, ngày hôm qua, một cái không cẩn thận chính là mạng của hắn liền không còn!

"Tần Vũ, sao vậy? Sao không lên tiếng?" Thấy Tần Vũ thật lâu không trả lời, người đầu bên kia điện thoại gọi vài câu.

Ổn định lại tâm tình, Tần Vũ khẽ mở môi mỏng nói: "Du Chung, vì sao lại là cậu?"

"Tần..... Vũ, cậu, cậu đang nói cái gì?" Giọng nói đầu bên kia điện thoại trở nên hơi cứng ngắc.

"Bang" một tiếng, điện thoại trong tay Tần Vũ đã bị ném xuống đất.

Về mặt âm trầm đáng sợ, nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Tại sao lại là hắn?"

Hắn (TV) tự nhận hắn (DC) chính là tri kỷ duy nhất mà mình thừa nhận trong giới giải trí, lúc trước hai người cùng nhau hát tiết mục xuất đạo, hai người từ tiết mục đó một đường giúp đỡ lẫn nhau đến bây giờ, đã trải qua bao nhiêu mưa gió, hắn không bao giờ nghĩ tới, đối phương lại muốn mình chết....

"Lòng người khó dò." Nhìn cơ thể cứng ngắc của Tần Vũ, bên trong đôi mắt lạnh lùng mà trong trẻo của Tô An Ninh, nhìn phản ứng của Tần Vũ, điều này có thể dùng bốn chữ để hình dung rồi.

Lòng người khó dò!

Chậm rãi nghiêng ngẫm bốn chữ này, ánh mắt Tần Vũ đông cứng lại.

Một lát sau thở nhẹ một hơi, ngẩng đầu nhìn Tô An Ninh nói: "Cô nói xem, tôi nên trả thù thế nào mới tốt đây?"

"Hắn vì cái gì mà hại anh, anh liền làm cho hắn mất đi cái đó." Tô An Ninh không mẫn không nhạt đề nghị nói.

Nhìn vẻ mặt Tô An Ninh, Tần Vũ nắm tay thật chặt, cười nói: "Xem ra, chúng ta sẽ là đồng bọn hợp tác tốt nhất."

Tô An Ninh từ chối cho ý kiến.

Ngay sau đó, âm trầm trên mặt Tần Vũ tan đi, hiện lên một chút mỉm cười nói: "Đi thôi, tôi đưa cô tới công ty."

Nói xong Tần Vũ đứng dậy đi về hướng cửa.

Nhìn bóng dáng Tần Vũ, ánh mắt Tô An Ninh lóe sáng. Tần Vũ này, so với trong tưởng tượng của cô còn kiên cường hơn.

Một lát sau hai người cùng lên xe Tần Vũ nghênh ngang mà đi.

Mà lúc này, một chiếc máy ảnh từ một nơi bí mật gần đó lặng lẽ ẩn nấp.

Bạn đang đọc truyện *Ngôn Linh Sư Giới Giải Trí* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 15: Chính thức ký hợp đồng

Editor: Cà ri

Trong công ty Phong Thần.

Phuong Diệu nhận được tin tức đã mang theo người đội Tàn Vũ trong phòng làm việc, ngồi bên cạnh hắn là người đại diện Tả Lập trầm cay nghìn đắng mới tìm ra.

Tả Lập, một trong những người đại diện kim bài của Phong Thần, trước đây dẫn dắt ảnh hậu Vu Gia, mà Vu Gia vào đoạn thời gian trước gả vào hào môn cũng tuyên bố giải nghệ, mới khiến Tả Lập bây giờ không có người trong tay, cũng vì vậy, Tả Lập tính toán tìm một người hợp tác trong số những người mới tiềm năng, nhưng cho đến nay, hắn vẫn còn chưa tìm được người mới hợp ý mình.

Một lần nghe nói Tàn Vũ muốn tự mình giới thiệu một người mới có tư chất tốt, nên lúc này hắn mới đến nhìn một cái.

"Tàn Vũ làm thế nào mà phát hiện được cái người mới này?" Tả Lập hỏi Phuong Diệu, phải biết rằng, Tàn Vũ vẫn luôn mặc kệ những chuyện này, làm sao lại đột nhiên mang đến một người mới? Sẽ không phải là tiểu tình nhân gì đó của Tàn Vũ đi? Nếu mà như vậy, tư chất của người mới này phải suy nghĩ lại rồi.

"Sắp tới cô ấy với Tàn Vũ sẽ cùng nhau quay bộ phim tiên hiệp dài tập."

"Là bộ phim《 Tam Giới 》 mà sáu tháng cuối năm công ty muốn quay chụp sao? Cô ấy đóng vai nào?" Tả Lập hứng thú hỏi, bộ phim truyền hình này gọi ra rất nhiều chú ý, chỉ cần diễn một trong những nhân vật quan trọng trong đó, cho dù muốn nổi tiếng cũng không khó.

"Hình như là Thánh Nữ Vu Tộc." Phuong Diệu nghĩ rồi trả lời.

Thánh Nữ Vu Tộc? Nhân vật này không phải do Đình đạo diễn tự mình tuyển chọn sao? Người mới có thể khiến Đình đạo và Tàn Vũ coi trọng, hắn nên không tồi đi?

Nghĩ vậy xong, ngay sau đó cửa phòng làm việc bị mở ra, thân ảnh của Tàn Vũ và Tô An Ninh xuất hiện trước mặt mấy người.

Ánh mắt đầu tiên của Tả Lập là nhìn đến Tô An Ninh bên cạnh Tàn Vũ.

Tóc đen dài rối tung buông trên vai, da thịt trắng nõn, ngũ quan tinh xảo sạch sẽ, trong mắt toát ra vài phần lãnh đạm, khí chất thanh nhã tự nhiên, đứng bên cạnh Tàn Vũ, cũng không làm người khác có thể xem nhẹ cảm giác tồn tại, là mỹ nữ có thể làm cho người ta nhớ kỹ.

Trong ấn tượng đầu tiên, ở trong lòng Tả Lập đã cho Tô An Ninh một điểm rất cao.

"Tàn Vũ, đây là người đại diện mà cậu muốn tôi tìm, Tả Lập." Phuong Diệu bước tới lập tức nói Tàn Vũ, ngay sau đó ánh mắt đặt lên người Tô An Ninh, tương đối ôn hòa nói: "Vị này chính là Tô tiểu thư đi!"

"Đây là Tô An Ninh." Tàn Vũ lười biếng giới thiệu, hướng về phía Tả Lập vươn tay nói: "Người đại diện Tả, về sau cô ấy liền giao cho anh chiếu cố rồi."

Nghe được lời Tàn Vũ nói, Tả Lập sững sờ, không có bất kỳ lời giải thích, điều cần thương lượng cũng không, đã giao cho hắn?

Tầm mắt dừng trên người Tô An Ninh, suy nghĩ sâu xa, thôi quên đi, dù sao tư chất cũng không tồi, có Tàn Vũ chỗ dựa vững chắc này, kỹ thuật diễn còn được Đình Giang công nhận, vậy thì không có vấn đề gì, đem bàn tay vương về phía Tô An Ninh: "An Ninh, hợp tác vui vẻ, nhìn vào phần lớn tuổi của tôi, em có thể gọi tôi là anh Tả đi."

Chỉ một câu lập tức liền đem quan hệ của hai người kéo lại gần hơn.

Tô An Ninh nhìn tay Tả Lập một lúc, mới chậm rãi vươn tay của mình ra, lễ phép gọi một tiếng: "Anh Tả."

Thấy hai người đã làm quen, Tàn Vũ nhìn về phía Tả Lập nói: "Đội lát nữa anh đem cô ấy đến chỗ Cận Sầm ký hợp đồng, sau khi ký hợp đồng xong về sau cô ấy sẽ do anh quản, tài nguyên công ty tùy cô ấy sử dụng, anh chỉ cần biết một điều rằng, bằng tất cả mọi giá, làm cô ấy nổi tiếng!"

Tàn Vũ nói xong, nhìn về phía Tô An Ninh, nhướn mày nói: "Đây là chuyện thứ nhất tôi làm cho cô."

Nghe được lời Tàn Vũ nói, Phuong Diệu và Tả Lập đều ngu ngơ ngay tại chỗ, lời này của Tàn Vũ hơi quá khí phách, tài nguyên toàn bộ công ty tùy ý để cô ấy dùng?

Mà Tô An Ninh nghe được lại chỉ thần nhiên "Ừ" một tiếng.

Thấy phản ứng thân nhiên của Tô An Ninh, Tần Vũ lại cảm thấy có chút buồn tê nhạt nhẽo, nhớ tới lúc trước từ chỗ Tô An Ninh biết được kết quả, trong lòng lại càng giống như bị nhét một cục đá.

Nếu chuyện của Tô An Ninh đã xử lý tốt, hẳn cũng nên xử lý chuyện này. Nhìn về phía Phương Diệu nói: "Đi theo em!"

Tần Vũ nói xong liền xoay người dẫn đầu ra khỏi phòng làm việc, Phương Diệu gật đầu với Tả Lập và Tô An Ninh sau đó vội vàng đi theo sau.

Hai người đi rồi, trong phòng làm việc chỉ còn lại hai người Tô An Ninh và Tả Lập.

Tả Lập ho nhẹ một tiếng rồi nói với Tô An Ninh: "Chúng ta đi tới văn phòng của Cận tổng đi!" Coi như hẳn cũng nhìn ra, chỗ dựa của vị trước mắt này thật cứng a! Nhưng mà xem ra, ngược lại không giống như là bạn gái của Tần Vũ, không biết hai người này đến cùng là có quan hệ gì đây?

"Được." Tô An Ninh gật đầu.

Trên đường Tả Lập mang theo Tô An Ninh đến chỗ Cận Sầm, không ít người đi ngang qua nhìn thấy Tả Lập đều chủ động chào hỏi.

"Anh Tả...."

"Anh Tả...."

Nghe người người không ngừng chào hỏi Tả Lập, Tô An Ninh không nhịn được nhìn thoáng qua Tả Lập, nhớ lại ban nãy mình vừa mới đáng giá tướng mạo.

Mặt dạng hẹp, hạ đình (hậu vận) rộng, nước da hồng hào, bởi vì thượng đình hẹp, cho nên trước 30 tuổi vậy trình khá phức tạp, thời thiếu niên lao lực vất vả, sau 25 tuổi tới lúc tuổi già thì càng ngày càng tốt hơn, trên mặt chữ tương đối lồi lõm, nhưng thực hành khá mạnh, mọi việc tự thân tự lực, nói được là làm được. (những chỗ như thế này không đúng hoàn toàn, mình chỉ làm theo những gì mình hiểu được thôi)

Nhìn tuổi tác hiện tại của Tả Lập, sớm đã qua tuổi tác phức tạp, sự hiển chắc là không sai....

Tính toán trong lòng, hai người đã đến trước cửa văn phòng Cận Sầm.

Gõ cửa, sau khi nghe được một tiếng mời vào, Tô An Ninh và Tả Lập cùng nhau bước vào văn phòng.

"Cận tổng, tôi là Tả Lập, còn đây là nghệ sĩ tôi mới dẫn Tô An Ninh." Vừa thấy Cận Sầm, Tả Lập liền chủ động mở miệng nói.

Nghe vậy, tầm mắt Cận Sầm trực tiếp đảo qua trên người Tô An Ninh một vòng rồi quay lại trên người Tả Lập, cầm một phần văn kiện trên bàn đưa cho Tả Lập, môi mông khẽ cong nói: "Đây là hợp đồng của cô ấy, anh là người đại diện thì giúp cô ấy xem qua trước đi, qua bên kia cứ chậm rãi mà xem"

Tả Lập theo tầm mắt Cận Sầm chỉ thấy sô pha đằng xa, gật đầu, cầm văn kiện đi tới.

Vốn Tô An Ninh muốn đi theo Tả Lập lại bị Cận Sầm trước một bước ngăn lại: "Tô An Ninh, chúng ta tâm sự thế nào?"

Nghe giọng nói ý giống như quen thuộc của Cận Sầm, Tô An Ninh hơi giật mình, vị Cận tổng này biết cô sao?

Nghĩ thì nghĩ, Tô An Ninh vẫn ngồi xuống trước mặt Cận Sầm.

Ngồi vào chỗ của mình, nhìn Cận Sầm trước mặt, ánh mắt Tô An Ninh không khỏi chột lóe. Vị Cận tổng này, lớn lên so với con gái thật ra còn đẹp hơn mấy phần, nhưng tuy rằng đẹp, lại không có chút nữ tính nào.

Lúc Tô An Ninh đáng giá Cận Sầm thì hẳn cũng đang đáng giá Tô An Ninh, sau khi đáng giá xong, lập tức cười, cả khuôn mặt càng trở lên đẹp hơn: "Tô tiểu thư hết sức am hiểu thuật đoán mệnh, không bằng giúp tôi tính thử được không?"

Tô An Ninh nghe vậy, nhìn chằm chằm mặt Cận Sầm nửa ngày sau nói: "Cận tổng, anh là người có mệnh phú quý, không cần tôi tính nhiều."

Từ tướng mạo Cận Sầm nhìn ra, mệnh cách của hẳn cực tốt, nếu ở cái thời đại kia của cô, nhất định sẽ xuất thân quyền quý thế gia mà địa vị sẽ không thấp, hẳn không thể là người ở dưới quyền của người khác, cho tới mọi khía cạnh, cũng rất tốt.

Đáy mắt Tô An Ninh chột lóe một tia khác thường, có thể nói, tướng mạo Cận Sầm là tốt nhất trong những người mà cô đã xem qua. Điều này cũng có ý nghĩa, người đối đầu với hẳn, bình thường đều không có kết cục tốt, bởi vì đến cuối cùng, hẳn vẫn sẽ gặp dữ hóa lành, Người như vậy, tốt nhất vẫn là không nên đối đầu.

"Vậy không thì tính cái khác, giúp tôi tính nhân duyên thì thế nào?" Cận Sầm tiếp tục nói, mấy năm trước, hẳn cùng Thiệu Tử Hằng hai người may may được một đại sư đoán mệnh, đại sư kia cũng nói hẳn và Thiệu Tử Hằng đều là phú quý chi mệnh, nhưng cuối cùng lại nói trong tương lai nhân duyên của hẳn và Thiệu Tử Hằng sẽ dính dáng với nhau, bên này được bên kia mất, sẽ có tranh đoạt trong chuyện tình yêu.

Hiện tại tuy rằng hẳn không thấy cô gái nào có thể lọt vào mắt, nhưng thế nào đi nữa thì hẳn cũng không nghĩ đến có một ngày hẳn với Thiệu Tử Hằng sẽ

cùng nhau coi trọng một cô gái.

Nhân duyên?

Tô An Ninh kinh ngạc nhìn thoáng qua Cận Sâm, lấy hần mệnh cách mà nói, nhân duyên hẳn là không cần lo đi?

Nhưng mà nếu người ta đã muốn hỏi, cô cũng không ngại trả lời, nhìn về phía bàn tay thon dài nói: "Đưa tay cho tôi nhìn một chút."

Nghe được lời Tô An Ninh nói, Cận Sâm nhướn mày, sau đó đem tay của mình đưa tới trước mặt Tô An Ninh.

Tô An Ninh nghiêm túc nhìn đường nhân duyên trên lòng bàn tay Cận Sâm, ánh mắt chuyên chú, giống như không chú được gì khác.

Cận Sâm ở bên cạnh lặng lẽ quan sát, thật ra hẳn lại cảm thấy Tô An Ninh với người con gái tàn nhẫn độ ác trong miệng Tần Vũ không giống nhau, nhưng mà, hạ độc Tần Vũ là thật, nghĩ vậy ánh mắt trở lên lạnh hơn.

Một lát sau, Tô An Ninh mới hơi ngẩng đầu, ngoài ý muốn nhìn thoáng qua Cận Sâm mới mở miệng nói: "Nhân duyên của anh không quá thuận lợi, sẽ có người khác chen vào, con đường phía trước không chắc chắn, có khả năng độc thân."

Nghe được câu nói này, Cận Sâm nhìn thật kỹ vào mắt Tô An Ninh, cô ấy thế mà lại nói giống như vị đại sư kia?

Lấy lại tay của mình tỉ mỉ nhìn một lát, chẳng lẽ trong tương lai hẳn thật sự muốn cùng với tên Thiệu Tử Hằng kia tranh vợ?

Nhưng cho đến bây giờ, một người con gái làm hần động tâm cũng không có xuất hiện. Thôi quên đi, dù sao cũng chỉ là con gái, một mình hẳn trải qua cũng thoải mái.

Liếc mắt nhìn Tô An Ninh nói: "Thật sự thì cô cũng có chút bản lĩnh, ở trong giới giải trí hẳn cũng không làm khó được cô."

"..... Ừ." Tô An Ninh nhìn Cận Sâm, không biết trong lời nói của hắn có thâm ý gì, nhưng theo mặt ngoài thì cũng coi như là lời hay?

Sau đó, hai người ngồi yên nhìn nhau không nói gì, cả hai người đều không phải là người sẽ chủ động tìm đề tài, bầu không khí chỗ đó liền cứng ngắt.

Đúng lúc này, Tà Lập bên cạnh đã xem xong hợp đồng đi tới, trong ánh mắt nhìn Cận Sâm với vẻ không thể tin: "Cận tổng, không có vấn đề gì."

Hợp đồng này có chỗ nào có vấn đề chứ, thật sự là quá tốt, phải biết rằng, hợp đồng của công ty tổng cộng chia làm năm cấp bậc S, A, B, C, D, cấp S của công ty là dành cho nghệ sĩ siêu tiền tuyến, cấp A là nghệ sĩ tuyến một trở lên, cấp B là nhị tuyến và tuyến dưới, cứ như vậy giảm xuống, việc phân chia các thông báo của công ty sẽ tăng giảm tùy theo mức độ.

Nói chung, ký với những người mới đều là hợp đồng cấp D, nhưng Tô An Ninh lại nhảy vượt cấp ký hợp đồng cấp A, hơn nữa lại là hợp đồng bảo mật do Cận Sâm tự mình ký kết, cũng có nghĩa hợp đồng ưu đãi này những người khác không biết đến.

Điều này ở trong công ty giải trí tương đương với việc kiếm bội tiền, ưu đãi bậc này khiến hẳn phải suy nghĩ rất cuộc thì sau lưng Tô An Ninh có chỗ dựa vững chắc như thế nào.

Hắn không tin, có tài nguyên của nghệ sĩ tuyến một, mà hắn còn không thể đem Tô An Ninh nâng đến vị trí nghệ sĩ hàng đầu, nghĩ tới tương lai, Tà Lập liền cảm thấy tương sáng không thôi.

"Đưa cho cô ấy xem đi." Cận Sâm liếc xéo Tô An Ninh nói.

Tà Lập gật đầu, đem hợp đồng đưa cho Tô An Ninh.

Tô An Ninh cũng không từ chối, nhận lấy lập tức mở ra xem.

Xem sơ lược xuống dưới, Tô An Ninh đem một ít điều khoản để trong đầu chậm rãi loại bỏ, thật sự không phát hiện ra cạm bẫy nào, mà nhìn vào bộ dáng của Tà Lập, cũng hiểu rằng bên trong hợp đồng đối với giai đoạn bây giờ của cô rất có lợi.

Xem ra, Tần VŨ thật sự lấy ra mười phần thành ý.

"Tôi không có vấn đề."

"Không có vấn đề vậy thì ký tên đi!" Cận Sâm nói xong liền cầm một bản hợp đồng khác trên bàn ký tên xuống.

Thấy thế Tô An Ninh từ ống đựng rút ra một cái bút ở trên hợp đồng ký tên của mình xuống, sau đó đổi lại với Cận Sâm ký tên.

Sau khi ký tên, điều này cũng có nghĩa là Tô An Ninh chính thức trở thành nghệ sĩ của giải trí Phong Thần.

"Hoan nghênh gia nhập Phong Thần." Cận Sâm đối với Tô An Ninh cười nói.

"Cảm ơn." Tô An Ninh khinh ngạc nhìn thoáng qua Cận Sâm trả lời, cô không nghĩ tới Cận Sâm lại khách khí như vậy.

Đội Tô An Ninh và Tả Lập rời đi, Cận Sầm nhìn văn kiện Tô An Ninh vừa ký, sau đó bỏ vào trong ngăn kéo, lười biếng ngả người ra sau ghế dựa của mình, ánh mắt lúc sáng lúc tối.

Bạn đang đọc truyện *Ngôn Linh Sư Giỏi Giải Trí* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Đi ăn tình cờ gặp gỡ

Editor: Cà ri

"Đến phòng làm việc của anh trò chuyện một lát?" Hai người từ văn phòng Cận Sầm đi ra, Tả Lập liền mở lời mời Tô An Ninh, nếu Tô An Ninh đã trở thành nghệ sĩ dưới tay hắn, thì hắn cũng nên tìm hiểu tình huống cơ bản đối với nghệ sĩ nhà mình.

Nghe vậy, Tô An Ninh nhìn đồng hồ một cái nói: "Em phải trở về nhà một chuyến, hẹn buổi chiều được không?"

"Chuyện rất quan trọng sao?" Tả Lập nhíu mày.

"Đúng vậy." Tô An Ninh không chút do dự gạt đầu.

Thấy vậy Tả Lập nhìn Tô An Ninh vài lần, sau đó nói: "Để anh lái xe đưa em đi, nhân tiện xem chỗ ở của em thế nào."

Tô An Ninh ngoài ý muốn nhìn thoáng qua Tả Lập, gạt đầu đồng ý.

Một lát sau, xe của Tả Lập trở Tô An Ninh đến dưới tiểu khu cô ở, khi dừng lại Tả Lập không thể tin nhìn thoáng qua Tô An Ninh: "Em ở chỗ này?"

Không phải Tả Lập coi thường Tô An Ninh, mà vì tiểu khu Tô An Ninh ở bây giờ là một căn hộ nhỏ, những người sống ở chỗ này đều là người thuê, không nói đến những cái khác, nói có chỗ dựa tốt đâu? Có chỗ dựa lớn mà Tô An Ninh vẫn ở một nơi như thế này sao?

"Đúng vậy." Tô An Ninh bình tĩnh gạt đầu, đối với sự khiếp sợ của Tả Lập cũng không nói gì.

Suy nghĩ miên man, Tả Lập đã theo Tô An Ninh tới trước cửa nhà cô.

Nhưng khi tới trước cửa nhà, Tả Lập lại thấy Tô An Ninh bước đi chậm lại. Nghi ngờ nhìn Tô An Ninh, cô ấy đang muốn làm gì đây?

Dưới ánh mắt của Tả Lập, Tô An Ninh đã lấy chìa khóa ra mở cửa.

"Rắc rắc" một tiếng, cửa được mở ra.

Nhưng ngay lúc nhìn thấy cánh cửa kia mở ra, "cạch" một tiếng, có một cái bóng đen vọt đến trước mặt.

Tả Lập theo bản năng lùi về sau mấy bước.

Ngay sau đó, hắn sững sờ ở tại chỗ, hắn nhìn thấy cái gì? Tô An Ninh cùng một đứa bé đang đánh nhau!!

Tả Lập đứng ở trước cửa nhìn Tô An Ninh và một đứa bé trai so chiều.

Đúng vậy, so chiều.

Làm một người đại diện, thỉnh thoảng cũng phải cùng nghệ sĩ ở phim trường đóng phim, tất nhiên cũng từng thấy các động tác trong phim hành động, tuy những chiêu thức nhìn chỉ có mẽ ngoài, bởi vì chúng nó là được cố vấn võ thuật chuyên môn thiết kế ra để quay phim, nhưng mà cho dù là do con người tạo nên, cũng phải có thời gian và kỹ năng nhất định để quay chụp võ thuật hàng động.

Nhưng lúc này hắn động tác giữa Tô An Ninh và đứa bé không chỉ hoa lệ, mà còn cảm thấy rất chân thực, loại cảm giác này, giống như đang xem một bộ phim hành động đã được cắt nối biên tập thành công vậy.

Ánh mắt Tả Lập dần thay đổi, Tô An Ninh có bản lĩnh võ thuật thế này cũng đủ để mở rộng một con đường rồi.

Cứ nhìn như vậy một lát, Tả Lập đã thấy đứa bé bị Tô An Ninh kiềm chế, nhưng khi bị kiềm chế lại, cả người đứa bé kia cũng vững vàng treo trên người Tô An Ninh, một gương mặt đỏ bừng, ánh mắt sáng lấp lánh nhìn Tô An Ninh nói: "Chị."

"Động tác hôm nay thành thạo hơn rất nhiều." Tô An Ninh sờ đầu, khen Tô An Tân.

"Vâng, vâng." Được Tô An Ninh khen ngợi, vẻ mặt Tô An Tân càng phấn kích hơn.

"An Ninh, đây là....?" Tả Lập vẫn bị xem nhẹ rốt cuộc cũng chủ động mở miệng hỏi, trong lòng lộp bộp một cái, đây sẽ không phải là con riêng của Tô An Ninh chứ?

"Đây là em trai của em, Tô An Tân." Tô An Ninh giới thiệu cho Tả Lập, sau đó lại quay qua Tô An Tân nói: "Đây là bạn của chị, em cứ gọi là chú Tả là được."

"Chào chú ạ." Tô An Tân lập tức lễ phép chào hỏi Tả Lập.

"Chào cháu, nhưng hôm nay chú Tả không biết có cháu ở nhà, cho nên khi tới đây quên không mang theo quà, hi vọng cháu không để ý." Tả Lập cười nói ôn hòa đối với Tô An Tân, trong lòng cũng thờ dãi nhẹ nhõm một hơi.

"Chú Tả đến thì tốt rồi." Thái độ của Tô An Tân vẫn ngoan ngoãn kêu to nói.

Thấy không sai biệt lắm, Tô An Ninh đem Tô An Tân đang quần trên người mình ném xuống sofa, sau đó bỏ lại một câu: "Chiều cổ chú Tả của em cho tốt." Sau đó đi tới phòng bếp.

Mà Tô An Tân lại ân cần từ sofa bò lên, lôi kéo Tả Lập ngồi xuống sofa, ân cần đưa nước, lấy hoa quả, sau đó lại mở TV hỏi Tả Lập: "Chú Tả, chú thích xem 《 Dương Dương vui vẻ 》 hay là 《 Mèo đuổi chuột 》?"

Nghe được câu đồng ngôn đồng ngữ này, Tả Lập không nhịn được bật cười, sờ đầu Tô An Tân nói: "Cái nào cũng được."

Có được câu trả lời này, Tô An Tân liền yên tâm thoải mái mở phim hoạt hình lên xem.

Trong khi Tô An Tân đang xem TV, Tả Lập bắt đầu đánh giá tình huống trong phòng. Đồ dùng trong phòng rất ít, vừa nhìn thì biết, phòng khách trừ sofa cùng bàn trà, ở giữa có một đoạn đất trống, hai gian phòng, một buồng toilet, trang trí rất đơn giản.

Nếu không phải hôm nay hần tới, thì hần cũng thật sự không nghĩ tới Tô An Ninh sẽ ở một nơi như thế này, hoàn cảnh tuy rằng còn tốt, nhưng đối với nghệ sĩ sắp ra mắt mà nói, đây tuyệt đối không phải là một lựa chọn tốt.

Nghĩ vậy, trong lòng Tả Lập chậm rãi đưa ra một quyết định.

Một lát sau, Tô An Ninh đã nấu xong bữa trưa, sau đó mời Tả Lập cùng ăn, Tả Lập nghĩ tới đợi lát nữa có tình huống còn muốn nói chuyện với Tô An Ninh nên gật đầu đồng ý.

Trên bàn, nhìn Tô An Tân ân cần đưa bát đưa đĩa, Tả Lập là khách có một loại cảm giác không thể nào xuống tay, căng da đầu cái gì cũng không làm, cùng hai chị em ăn xong cơm trưa, chờ Tô An Ninh dọn dẹp xong, cuối cùng cũng có cơ hội cùng Tô An Ninh hai người ngồi ở trong phòng khách cùng nhau nói chuyện phiếm.

"Trong nhà của em chỉ có hai người em cùng em trai?" Tả Lập hỏi, ở trong căn nhà này không tìm thấy hơi thở của nam nữ chủ nhân.

"Thời gian trước họ bắt ngờ xảy ra chuyện ngoài ý muốn qua đời."

"A, rất xin lỗi." Tả Lập ngượng ngùng nói, sau đó tiếp tục tìm hiểu thêm những tình huống khác của Tô An Ninh.

Khi Tả Lập đã nắm giữ được một ít tư liệu đơn giản của Tô An Ninh, Tả Lập lại chuyển qua chuyện khác hỏi: "Em hiểu biết gì về ngành nghệ thuật nghệ sĩ này không?"

"Sao?"

"Một khi em chính thức ra mắt, danh tiếng của em sẽ trở nên lớn hơn, không thể sống ở một nơi như vậy, một khi phóng viên biết em sống ở đâu, sinh hoạt riêng tư của em rất dễ dàng bị phơi bày." Tả Lập thẳng thắn mở miệng, đề tài này không phải lý do vì hôm nay tới nhà của Tô An Ninh mà đưa ra, mà vấn đề này về sau cũng sẽ đề cập tới.

Bao nhiêu minh tinh bởi vì sinh hoạt cá nhân bị bạo lộ mà gặp phong ba, Tô An Ninh ở nơi như thế này thực sự quá không an toàn.

"Ý anh là muốn em chuyển nhà?" Tô An Ninh hiểu được ý tứ của Tả Lập, hỏi ngược lại.

"Ừ, chuyển đến nơi có bảo vệ, có hoàn cảnh tốt hơn." Tả Lập nói, ngay sau đó dường như nhớ tới chuyện gì, tiếp tục nói: "Gần công ty có một tiểu khu cao cấp, công tác bảo vệ bên trong rất tốt, gần như phóng viên chưa bao giờ qua được cửa lớn, công ty chúng ta cũng có rất nhiều nghệ sĩ sống ở đó, nếu trước mắt kinh tế của em có khó khăn thì anh cho em mượn trước thuê nhà, về sau em có thông cáo thì trả lại cho anh?"

Bây giờ Tả Lập đã không còn nhớ tới chỗ dựa sau lưng của Tô An Ninh, mặc kệ nguyên nhân là gì, chỉ cần công ty nguyện ý cho Tô An Ninh tài nguyên là được, mà điều hần phải làm rất đơn giản, chính là toàn tâm toàn ý giúp cho Tô An Ninh thuận lợi nổi tiếng.

"Tiền thuê thì không có vấn đề, thế nhưng có vấn đề khác cần anh để ý."

"Chuyện gì?" Tả Lập lập tức ngồi thẳng người hỏi.

"Vấn đề trường học của em trai em, vốn dĩ em đã nhờ người hỏi tình huống nhập học các trường học xung quanh đây, nhưng nếu bây giờ chuyển nhà, lại phải tìm trường học cho nó lần nữa." Tô An Ninh nói thẳng, cô còn nhớ rõ về mặt thấp thòm của Tô An Tân khi hỏi cô về chuyện đến trường.

"Gần chỗ kia thật sự có một trường học, nhưng mà...."

"Nhưng mà cái gì?"

"Chỗ đó có vẻ yêu cầu nghiêm khắc, trừ bỏ học phí khổng lồ mỗi ngày ra, còn cần có thầy giáo nơi đó đề cử cùng với dự thi nhập học, thầy giáo đề cử thì anh có thể giúp cho em, nhưng còn chuyện dự thi nhập học loại này thì anh không thể giúp em được, chỉ có thể suông sẽ thông qua cuộc thi nhập học, em trai em mới có thể đến trường đó đi học, mà trừ ngôi trường này ra, nếu không cần phải đi một tiểu học xa hơn."

"Vậy thì phiền anh giúp em sắp xếp đi, em muốn để nó học ở trường tiểu học gần một chút." Tô An Ninh nghĩ, cảm thấy trường tiểu học gần một chút vẫn là tốt hơn.

"Anh sẽ giúp em bằng cả hai tay, nếu không qua được cuộc thi nhập học, còn có thể đến trường khác." Tả Lập tốt bụng nói, trên thực tế thì trường học này rất gần, hẳn vẫn rất nghi ngờ không biết Tô An Tân có thể thuận lợi thông qua không, dù sao trường học kia quả thực rất không đơn giản.

"Tốt." Tô An Ninh gật đầu, không có cự tuyệt ý tốt này của Tả Lập.

Sau đó, Tả Lập lại hỏi thăm thêm các tình huống khác của Tô An Ninh, Tả Lập mới đưa ra lời tạm biệt.

Từ nhà Tô An Ninh về, Tả Lập lập tức gọi cho người bạn cũ của mình, đây là hai điều đầu tiên sau khi Tô An Ninh trở thành nghệ sĩ trong tay hắn cần hắn xử lý, hắn nhất định phải xử lý xinh xắn đẹp để mới được.

Xế chiều ngày hôm đó, Tả Lập liền mang theo Tô An Ninh đến tiểu khu nhìn mấy gian nhà đang muốn cho thuê, sau khi quyết định xong, mất một ngày sửa chữa, tìm công ty chuyển nhà, hai chị em Tô An Ninh cùng Tô An Tân chính thức chuyển vào nhà mới.

"Thật lớn." Vừa vào cửa, Tô An Tân đã hưng phấn mở miệng nói, sau đó vội vàng chạy xung quanh xem phòng.

Nhìn dáng vẻ của Tô An Tân, Tô An Ninh mỉm cười, bắt đầu sắp xếp lại. Đợi sau khi sắp xếp không sai biệt lắm, chuông cửa nhà vang lên.

Tô An Tân lập tức đi tới mở cửa, nhìn đến người đang đứng ở cửa là Tả Lập lập tức giong giọng hô một câu: "Chú Tả."

"An Tân, đây là quà mà chú hứa sẽ tặng cho cháu." Nói xong, Tả Lập cầm mô hình Transformers vừa mới mua trong tay đưa tới trước mặt Tô An Tân.

Tô An Tân nhìn thoáng qua chị gái mình nhà, sau khi thấy Tô An Ninh gật đầu, mới nhận món quà của Tả Lập, rồi vui vẻ nói một tiếng cảm ơn, sau đó cầm đồ chơi chạy về phòng của mình.

"Hôm nay là ngày đầu tiên em chuyển nhà, có muốn ra ngoài ăn một bữa hay không?" Tả Lập hỏi.

"Được." Tô An Ninh gật gù đầu.

"Vậy anh về nhà trước một chuyến." Nói xong, Tả Lập ở trước mặt Tô An Ninh lấy chìa khóa ra mở cửa nhà đối diện, thì ra, nhà của Tả Lập nằm ở đối diện nhà Tô An Ninh.

Một lát sau, ba người cùng nhau ra khỏi cửa, chỗ ba người đến cũng không xa, chính là một nhà ăn gần ngay tiểu khu.

Ba người vừa bước vào, lại thấy hai người Tần Vũ cùng Cận Sâm đang đứng bên trong.

"Cận tổng, Tần Vũ." Tả Lập lập tức chào hỏi hai người.

"Gặp nhau chính là duyên, không bằng cùng ăn thế nào?" Tuy lời Tần Vũ là nói với Tả Lập, nhưng ánh mắt lại đặt lên người bên cạnh hắn là Tô An Ninh.

Bạn đang đọc truyện *Ngôn Linh Sư Giới Giải Trí* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Truyền bá chuyện xấu

Editor: Cà ri

Tả Lập theo tầm của Tần Vũ thấy Tô An Ninh, trong lòng im lặng, vì sao hắn cảm thấy ánh mắt của Tần Vũ chứa đầy "Sát ý" đây?

Tô An Ninh nhận được ánh mắt của Tần Vũ, bình tĩnh chuyển ánh mắt nhìn Tà Lập đứng bên cạnh nói: "Anh Tà, anh thấy sao?"

Tà Lập cảm giác được ánh mắt Tần Vũ dừng trên người mình, ho nhẹ một tiếng nói: "Đương nhiên được."

Tần Vũ nghe vậy, nhếch môi cười, nhìn về phía người phục vụ nói: "Phòng bao tốt nhất."

"Đến, mời đi bên này." Người phục vụ lập tức làm tư thế mời, trong vòm mắt mang theo một tia kích động.

Rất nhanh, đoàn người đã đi tới phòng bao, ngồi vào chỗ của mình, đôi mắt Tô An Tân quay tròn, cuối cùng ánh mắt dừng trên người Tần Vũ và Cận Sầm nhìn tới nhìn lui, giống như đang tính toán cái gì đó?

"Muốn chọn cái gì? Tùy ý." Nói xong, Tần Vũ liền đem menu ném tới tay Tô An Ninh.

Bay qua hơn nửa cái bàn, Tô An Ninh lưu loát đem menu bắt lấy, vững vàng nắm chắc menu trong tay.

"An Ninh thực sự là thân tàn bất lộ, cô học cái gì?" Tần Vũ thấy thế, ánh mắt lóe lên, hần cũng không quên, Tô An Ninh dễ dàng nâng hần nên quật ngã.

"Học chút da lông, không phải rất lợi hại, nhưng đối phó với một người đàn ông trưởng thành cũng không thành vấn đề." Tô An Ninh có chút ngụ ý nói.

Quả nhiên, chờ sau khi lời Tô An Ninh vừa dứt, Tần Vũ ngay lập tức đen mặt.

Đối với chuyện này, Tô An Ninh làm như không biết gì, trực tiếp đưa menu cho Tô An Tân bên cạnh: "Muốn ăn cái gì, chọn đi!"

"Vâng ạ." Tô An Tân là một đứa bé nghe lời, nghe được lời chị gái mình nói, làm trò trước mặt mọi người bắt đầu nhìn menu, sau đó thuận miệng gọi tên mấy món ăn.

Chờ sau khi Tô An Tân chọn xong, lại nhìn về phía Tô An Ninh, giống như đang đợi mệnh lệnh tiếp theo của cô.

"An Tân, đem menu trả lại cho anh trai kia đi." Tô An Ninh chỉ về phía Tần Vũ.

Nghe vậy, Tô An Tân gật đầu, sau đó đem menu ném về phía Tần Vũ.

Nhìn một màn này, mấy người bên cạnh chột ngẩn người.

Vào lúc Tần Vũ theo bản năng né tránh, menu lại vững vàng rơi xuống bàn trước mặt Tần Vũ.

Nhìn thấy cảnh tượng này, Tần Vũ đen mặt, Cận Sầm hơi mỉm cười, mà Tà Lập không nhận được cảm lý nước trên bàn lên uống, đề xuống sóng to gió lớn trong lòng mình.

Tần Vũ chỗ nào giống chỗ dựa của Tô An Ninh chứ, nhìn thế nào cũng thấy Tô An Ninh là kẻ thù của hần a?

Lúc này, Cận Sầm bên cạnh lại thuận tay cầm lấy menu, chọn thêm mấy thứ xong, mới đưa cho phục vụ: "Mang những thứ này nên đi!"

"Được." Tiếp nhận menu, người phục vụ nhanh chóng rời khỏi phòng bao, chỉ là ánh mắt nhìn về phía Tô An Ninh vài lần, mỹ nữ này thật lợi hại, một chút cũng không bị nam sắc mê hoặc, nếu là cô, đối mặt với khuôn mặt đẹp trai của Tần Vũ, làm sao còn dám đối xử lạnh nhạt chứ.

"Nghe nói cô chuyển đến tiểu khu Phong Nam?" Sau khi người phục vụ rời đi, Cận Sầm dẫn đầu mở miệng nói.

"Hôm nay vừa chuyển tới." Tô An Ninh nhìn thoáng qua Cận Sầm, bình tĩnh trả lời.

"Cách công ty gần, an ninh bảo vệ tốt, nơi này khá tốt."

"Ừ." Tô An Ninh gật đầu, vẫn lạnh nhạt như trước.

Tà Lập nhìn phản ứng Tô An Ninh đối mặt với Cận Sầm, lại đối với Tô An Ninh xem trọng vài phần, trong giới giải trí, có lẽ nữ minh tinh có thể chống lại dụ hoặc của Tần Vũ rất nhiều, nhưng nữ minh tinh có thể chống lại Cận Sầm lại chỉ có ít ỏi mấy người.

Còn Cận Sầm, nhìn phản ứng lãnh đạm lúc này của Tô An Ninh, lại không có chút để ý nào, biếng nhác ngồi ở chỗ kia, dưới ánh đèn trong phòng chiếu nên người càng thêm mê người.

"Chị ơi, em có thể xem TV không?" Khi hoàn cảnh trong phòng bao có chút im lặng, Tô An Tân nhìn TV trong phòng bao hỏi.

"Có thể."

Chờ sau khi Tô An Tân gật đầu, Tô An Tân lập tức cầm điều khiển từ xa mở TV, chọn kênh, bấm từng kênh từng kênh một.

Đúng lúc này, khi mới dừng lại ở một kênh mới, trong TV Tô An Tân lại thấy được hình của Tần Vũ, nhất thời "Di" một tiếng, sau đó lướt nhìn qua Tần

Vũ một cái, nhỏ giọng nói với Tô An Ninh: "Chị, anh ấy ở trong TV, anh ấy là ngôi sao à?"

"Đúng vậy."

"Đề em nhìn xem." Tô An Tân lập tức hưng phấn nói.

Mà tiếng nói từ trong TV truyền đến, mấy người trong phòng cũng đem tầm mắt nhìn về phía TV.

"Tần Vũ, về chuyện hai ngày trước ở đoàn phim xảy ra sự cố đã kết quả hay chưa?" Trong TV, phóng viên nhìn thấy Tần Vũ vừa đi ra, lập tức nhanh chóng dò hỏi.

"Xem như có kết quả." Tần Vũ đứng yên, vẻ mặt lạnh nhạt nói.

"Có thể thuận tiện công bố ra ngoài một chút kết quả không?"

"Không thuận tiện để công bố, liên quan đến công việc nên chúng tôi đã xử lý vấn đề này riêng tư."

"Nghe nói hôm qua cậu đã cùng với Du Chung cãi nhau, có phải có liên quan đến chuyện này hay không?" Phóng viên sắc bén hỏi.

"Cậu thật thông minh!" Nhìn lướt qua người phóng viên đã hỏi câu này, Tần Vũ nói không rõ ràng.

"Ý của cậu là thật sự do Du Chung làm sao?"

"Quan hệ của cậu và Du Chung luôn rất tốt, nguyên nhân lần này là vì liên quan đến chuyện cướp đoạt nhân vật sao? Nghe nói nhân vật nam chính của 《Đại Hiệp》 mà cậu đang quay vốn là của Du Chung, nhưng sau này lại biến thành của cậu, lúc này mới phát sinh sự kiện lần này, nếu thật sự là Du Chung làm, cậu sẽ truy cứu trách nhiệm pháp luật sao?"

"....."

Các phóng viên mồm năm miệng mười dò hỏi, nhưng lúc này đây, Tần Vũ lại không có trả lời, mà dưới sự hộ tống của Phương Diệu thoát khỏi vòng vây của các phóng viên.

Mà sau khi Tần Vũ rời đi, có người chủ trì có ở hiện trường phát sóng trực tiếp cảnh vừa rồi, trực tiếp đem đầu mũi nhọn nhắm ngay Du Chung, tuy rằng Tần Vũ không chính miệng nói là Du Chung, nhưng phóng viên ở hiện trường có người nào không phải thành tinh, sẽ không biết vừa rồi Tần Vũ trong lúc phỏng vấn đã lộ ra nội dung?

Xem xong TV, Tô An Ninh như có chút suy tư nhìn thoáng qua Tần Vũ, nhưng cô nhìn ra, Tần Vũ vẫn chưa có tính toán trực tiếp đối phó Du Chung, tin chắc trải qua đoạn phỏng vấn này, kiếp sống nghệ sĩ này của Du Chung liền bị hủy.

Lời nói giống như thật mà lại giống như giả, mới càng khiến người ta dễ dàng đi sâu vào suy đoán!

Nhớ tới ánh mắt đau lòng ngày hôm đó của Tần Vũ, lại so sách với vẻ mặt trào phúng trong TV kia của Tần Vũ, đây là lần đầu tiên Tô An Ninh tận mắt chứng kiến sóng gió tranh chấp trong giới giải trí.

Lúc này, Tần Vũ lại đột nhiên quay đầu nhìn Tô An Ninh hỏi: "An Ninh, giúp tôi tính thử xem, kết cục cuối cùng của Du Chung sẽ như thế nào? Đoán chữ "Thảm" đi."

Nghe được lời này, Tô An Ninh liếc xéo Tần Vũ, lại nhìn ảnh chụp của Du Chung được chiếu trong TV, lời nói rõ ràng từ trong miệng của cô bật ra: "Bề mặt hẹp, trên rộng, dưới nhỏ, hình mặt giống như trứng ngỗng, người có mặt này có lòng ích kỷ tương đối lớn, đối với người có hình mặt này, không thể nhân nhượng sinh hư, nếu khi hắn có sai, lập tức phải trực tiếp chỉ trích, mấy lần sau, hắn sẽ sợ anh kính anh, mà một khi nhân nhượng, nuôi dưỡng ra dã tâm, thì chỉ biết làm ra chuyện vô ích hại người hại ta, mặc kệ có ngoại lực hay không, đến cuối cùng cũng sẽ tự hủy Trường Thành, mà có ngoại lực, chẳng qua chỉ khiến Trường Thành dưới chân hắn hủy nhanh một chút mà thôi, còn chữ "Thảm", ứng tâm sở cầu, sau này hắn thật sự sẽ rất thảm!"

Nghe hiểu được ý trong lời nói của Tô An Ninh, Tần Vũ liếc mắt nhìn một cái Tô An Ninh, sau đó tự giễu nói: "Đúng thật là tôi không biết nhìn người."

Đối với lời Tần Vũ nói, Tô An Ninh từ chối cho ý kiến.

Cận Sâm bên cạnh cũng tán thành gật đầu, hắn cũng từng nói qua với Tần Vũ cảnh thân Du Chung, bởi vì Du Chung nhiều lần mượn tay Tần Vũ tiếp cận chính mình, người này dụng tâm bất lương, đáng tiếc Tần Vũ đều không tin, nhưng mà ăn qua một lần một, sau này Tần Vũ sẽ cảnh thân hơn một chút đi!

Ở giới giải trí, muốn tìm được tình bạn chân chính, khó!

Ánh mắt Cận Sâm dừng trên người Tô An Ninh, ánh mắt hơi nheo, người duy nhất không cần lo lắng chắc là Tô An Ninh đi, cô gái này biết đoán mệnh xem tướng, người có ý xấu, sẽ bị cô biết rõ ràng, lại có võ thuật phòng thân, cô ở giới giải trí, không phải sợ người khác ám toán mình, mà sợ cô ám toán người khác đi!

Khác với Cận Sâm chính là, Tả Lập hoàn toàn sững sờ tại chỗ, lời Tô An Ninh vừa nói là cái gì? Sao hắn lại thấy giống mấy lời thần côn nói đây? Lại nhìn vẻ mặt khác nhau của Tần Vũ và Cận Sâm, càng cảm thấy thật kỳ lạ!

Nhưng vào lúc này, nội dung trên TV lại thay đổi một cái khác, lúc này đây, nội dung vẫn như cũ là Tần Vũ, nhưng khi chiếu nên, lại làm tầm mắt của mọi người đều gắt gao nhìn chăm chăm vào TV.

Bởi vì, trên TV thả ra một tấm ảnh chụp, là ảnh chụp Tần Vũ cùng một cô gái sóng vai từ nhà hàng đi ra.

Tuy rằng Tần Vũ đeo kính râm, nhưng từ khuôn mặt vẫn có thể nhận ra rõ ràng, mà cô gái bên cạnh hắn, tuy rằng không thấy rõ khuôn mặt, nhưng vẫn có thể nhận ra rõ ràng đó là một cô gái.

Tần Vũ là một ngôi sao nổi tiếng với nhiều người hâm mộ, tin tức màu hồng phần về hắn thường là mục tiêu của các Đại Giải Trí tòa soạn báo và phóng viên truy lùng, lần này, có một phóng viên theo dõi Tần Vũ chụp được bức ảnh này, lập tức lấy giá cao bán ra ngoài, mới có tiết mục lần này trên TV.

Vốn dĩ, Tần Vũ, Cận Sâm, Tả Lập đối với loại tin tức hồng phần này luôn không để ý, dù sao ngẫu nhiên cũng vì tuyên truyền, cũng sẽ để Tần Vũ thả ra một ít chuyên xấu.

Nhưng vấn đề là, nữ chính trong tin tức lúc này là Tô An Ninh a!

Bây giờ Tô An Ninh còn chưa ra mắt, cùng minh tinh cấp bậc như Tần Vũ truyền ra tin tức như vậy, đó không gọi là tuyên truyền, mà đó gọi là hắc liệu!

Ba người đàn ông am hiểu sâu các quy tắc giới giải trí liếc mắt nhìn nhau một cái, nhanh lập tức động thủ đối phó với tình huống có thể xuất hiện tiếp theo!

Edit thì mất mấy tiếng, lúc đọc thì mất mấy phút, cảm giác thật.....

Bạn đang đọc truyện *Ngôn Linh Sư Giới Giải Trí* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Nghệ sĩ thật đáng kinh ngạc

Editor: Cà Ri

Tô An Ninh nhìn về mặt của mấy người, trong lòng âm thầm suy xét, chẳng lẽ tin tức này có ảnh hưởng gì tới cô sao?

Tô An Ninh đương nhiên cũng nhận ra người trong ảnh là cô, nhưng cô vẫn có chút ngoài ý muốn, dù sao ngày hôm đó bọn họ gặp mặt điểm cũng tương đối bí ẩn, không nghĩ tới vẫn bị người ta chụp được.

Tô An Ninh không khỏi nhìn thoáng qua Tần Vũ với Tả Lập, theo như lời Tần Vũ nói không thể đoán mệnh với Tả Lập nói phải chuyển nhà, nguyên nhân chắc là đây đi!

Đúng lúc này, Cận Sâm lại ngẩng đầu nhìn thoáng qua Tô An Ninh nói: "Có muốn tính thử một chút xem scandal lần này đối với cô có ảnh hưởng lớn không?"

Nghe vậy, Tô An Ninh thu hồi suy nghĩ, nhìn lướt qua Cận Sâm, ném xuống một câu, nói: "Ngày đó tôi đã nói rồi, cứ thuận theo tự nhiên xử lý theo trình tự bình thường, là được rồi."

Cận Sâm vừa nghe xong, đột nhiên nhớ tới ngày ấy Tô An Ninh ở trong văn phòng của hắn từng nói qua giới giải trí có lợi đối với cô, trong lòng liền sáng tỏ, cũng không nói thêm gì nữa, cầm lấy cái ly đặt bên cạnh, đặt nên môi hơi nhấp một ngụm.

Tần Vũ nghe xong cũng thả lỏng tinh thần, nhìn tin tức còn chiếu trên TV, cũng không còn khẩn trương nữa.

Mà Tả Lập thấy Cận Sâm và Tần Vũ bởi vì Tô An Ninh nói một câu mà yên lòng, cả người đều cảm thấy không thoải mái, đang xảy ra chuyện gì a!

Thật sự là hoảng để không vội, thái giám lại gấp, nếu có người đem thân phận của Tô An Ninh đào ra thì làm sao bây giờ? Cũng không thể để Tô An Ninh còn chưa ra mắt trên người đã có một hắc liệu a!

Trong lòng Tả Lập lo lắng sốt ruột, mà ba lớn một nhỏ còn lại thì bình tĩnh ăn xong cơm.

Ăn cơm xong, tạm biệt hai người Cận Sâm và Tần Vũ, Tô An Ninh và Tả Lập dẫn theo Tô An Tân về nhà mới chuyển tới.

"An Ninh, giữa em và Tần Vũ còn cả Cận Tổng rồi cuộc có chuyện gì xảy ra?" Trong lòng Tả Lập suy nghĩ rất lâu, vẫn muốn biết giữa ba người có quan hệ như thế nào.

Ban đầu hẳn còn tưởng rằng hai người có quan hệ không tồi với Tô An Ninh, sẽ là chỗ dựa vững chắc của cô, nhưng trải qua tiếp xúc gần gũi vừa rồi, hẳn lại cảm giác được tình cảm của hai người kia đối với Tô An Ninh rất phức tạp, giống như là bất ổn, lại giống như cực kỳ tin tưởng cô.

Tình huống như vậy thật sự làm hẳn không thể tưởng tượng được.

"Không có quan hệ nhiều, chẳng qua bọn họ được người khác gửi gắm phải chiều cố tốt cho em mà thôi, anh không cần lo lắng về chuyện này, anh chỉ cần giúp em sắp xếp thật tốt mọi thứ ở giới giải trí là được." Tô An Ninh nhìn thấy sự lo lắng trong mắt Tả Lập, liền dùng lời nói hợp lý nhất trấn an Tả Lập.

"Vậy em đoán mệnh đoán chữ lại là thế nào?" Tả Lập truy hỏi, Tô An Ninh nói giống như thần côn, làm hẳn nghe mà cả người đều nổi cả da gà.

"A, em đã quên nói với anh một tiếng, lúc trước em là đoán mệnh sư."

"Đoán..... đoán mệnh?" Tả Lập không cần mở miệng nói, ánh mắt ở trên người Tô An Ninh chuyển đổi vài vòng.

"Anh Tả, anh về nhà mở Weibo của Tần Vũ xem tin tức mà anh ấy chia sẻ lúc trước sẽ biết." Tô An Ninh nhân dịp trả lời, video chứng cứ cũng lưu lại ở đó rồi, sau này cô sẽ còn làm chuyện như vậy, nói với Tả Lập cũng không sao.

"..... Được." Về mặt Tả Lập lập tức trở nên hoảng hốt, hẳn vào giới giải trí làm người đại diện từng ấy năm tới nay, thật sự chưa từng nghe nói qua trong giới giải trí có người trước khi trở thành nghệ sĩ còn là một đoán mệnh sư? Tô An Ninh này mở ra một kỉ nguyên mới sao?

Nói xong lời cuối cùng, trước khi rời khỏi, đầu Tả Lập vẫn ngốc ngốc.

Một lát sau, Tô An Ninh tiễn Tả Lập đi.

Tả Lập vừa đi, Tô An Tân liền đi tới trước mặt Tô An Ninh nói: "Chị ơi, người vừa ở trên TV là chị sao? Chị cũng sẽ thành minh tinh sao?" Tuy rằng gương mặt kia bị che khuất hơn phân nửa, nhưng Tô An Tân chỉ cần liếc mắt một cái liền nhận ra Tô An Ninh.

"Ừ." Tô An Ninh gật đầu.

"Có phải về sau em sẽ thường xuyên nhìn thấy chị trên TV không?" Trên mặt Tô An Tân lộ vẻ hưng phấn: "Về sau em có thể cùng với bọn tiểu mập mập nói, chị gái của mình là đại minh tinh."

"Tiểu mập mập?" Tô An Ninh nghi hoặc nói, đây là lần đầu tiên, cô từ trong miệng Tô An Tân nghe được cái tên này.

"Chính là bạn ngồi cùng bàn của em a, bạn ấy rất béo, mỗi ngày bên trong cặp sách đều có thật nhiều kẹo ngon, bạn ấy còn mời em ăn đấy! Lúc trước em cũng hứa sẽ mang đến cho bạn ấy, nhưng mà..... bây giờ, cũng không có ai chơi với em." Nói xong, biểu tình hưng phấn của Tô An Tân cũng giảm bớt.

Nhìn cảm xúc trên mặt Tô An Ninh, cả người Tô An Ninh không khỏi cứng đờ, sau đó tự nhiên vuốt đầu Tô An Tân nói: "Chờ thêm mấy ngày, em tham gia thí nghiệm nhập học trường bên này, lại chờ thêm một thời gian, là có thể quen biết thêm nhiều bạn học mới, đến lúc đó sẽ có người chơi cùng em."

Nhưng thật ra cô cũng quên mất ở cái tuổi của Tô An Tân ở thế giới này chính là thời điểm cần phải cùng những bạn học cùng nhau chơi đùa, tuy rằng cô thường xuyên ở nhà cùng nó, nhưng dù sao cũng không giống nhau.

Ban đầu, cô chẳng qua chỉ đem Tô An Tân thành em trai tiện nghi mà đối đãi, nhưng Tô An Tân một mảnh nhiệt tình, trong lòng cô vẫn không nhịn được bị xúc động.

"Thật sao? Vậy nhập học dự thi kia muốn kiểm tra cái gì ạ?" Tô An Tân nghe vậy, ánh mắt tức khắc trở nên sáng lấp lánh, hẳn không thể lập tức liền đi học đi.

"Đợi chút Tả hỏi xong sẽ nói cho em biết." Tô An Ninh ôn hòa nói.

"Chị, chị thật tốt!" Tô An Tân đột nhiên nói một câu như vậy, nó còn nhớ rõ trước kia chị gái bị quăng ngã hồng đầu, sau khi tỉnh lại thì ghét bỏ bộ dáng của nó, nhưng mà chị gái chính là chị gái, đến cuối cùng vẫn luôn quan tâm đến nó.

Nghe được câu nói này, giống như có một cục đá ném vào trong mặt hồ yên tĩnh của Tô An Ninh vậy, nổi lên vài gợn sóng, hơi mỉm cười với Tô An Tân sau mở miệng nói: "Nếu cảm thấy chị tốt như vậy, thì chúng ta đi học viết chữ đi!"

Nghe được câu nói này, mặt Tô An Tân ngay lập tức suy sụp, nó thích luyện võ, không thích luyện viết chữ.....

Cho dù Tô An Tân có không tình nguyện thì vẫn theo Tô An Ninh vào phòng, dưới ánh mắt của Tô An Ninh, cầm bút lông mềm oặt bắt đầu luyện chữ, chị gái nói, đây là sở trường hạng nhất, cần phải học thật tốt.....

Tô An Ninh nhìn Tô An Tân ngoan ngoãn luyện chữ cô giao cho nó, khẽ cười rồi ngồi xuống bên cạnh, lấy điện thoại ra chuẩn bị xem động tĩnh dưới Weibo Tần Vũ.

Đây là chuyện trước khi Tả Lập đi nhắc nhở.

Nhớ đến biểu cảm trước khi đi của Tả Lập, trong đôi mắt thanh lãnh của Tô An Ninh lóe lên một tia khác thường, trong lòng không khỏi nghĩ thầm: Cô đoán mệnh, thật sự khiến người ta khó tin vậy sao?

Thu hồi lại suy nghĩ, Tô An Ninh bắt đầu đăng nhập Weibo, sau đó chuyển qua Weibo Tần Vũ xem thử.

"Scandal mới a! Có phải sắp có phim mới không?"

"Nghe nói giải trí Phong Thần muốn quay chụp phim tiên hiệp dài tập, chắc cô gái này là một trong những nhân vật quan trọng đi! Bằng không sao Tần Vũ lại chấp nhận cùng cô ấy tuyên truyền scandal chứ!"

"Nhưng mà, người mới này của Phong Thần thật giống với người đoán mệnh trong video lần trước kia thật giống nhau."

"Lâu trên nhắc nhở tôi mới nhớ, có phải người đoán mệnh lần trước chính là người mới không?"

"Lâu trên đừng nói bậy, vị đại sư đó là đoán mệnh sư, làm sẽ tiến vào giới giải trí a!"

"Bắt lấy mấy người, tôi đối với vị đại sư này bái phục ngũ thể đầu địa (đầu rạp xuống đất), đừng có đem Đại Sư so sánh với mấy cô gái muốn mượn danh tiếng của Tần nam thần nhà chúng tôi thượng vị."

"..."

Càng về sau, các lần đều sai lệch hoàn toàn, fan của Tần Vũ thực sự đang lên án cô gái trong tin tức mượn Tần Vũ để thượng vị, nhưng chỉ khi nào đề cập đến cô gái đoán mệnh trong video, fan Tần Vũ ngược lại sẽ duy trì bảo vệ, điều này khiến không ít người ảo ảo chú ý đến Weibo của Đại sư đoán mệnh kia.

Mà vừa mới đi vào, không ít người lại rớt cuộc ra không được, thấy Tô An Ninh mỗi ngày đều sẽ đoán chữ miễn phí cho người ta, hơn nữa nhìn theo căn cứ theo thật sự rất chuẩn, trong đó còn có không ít tài khoản Đại V có danh tiếng trong vòng, cho nên mọi người cũng ào ào ở bên dưới để lại bình luận, sau đó chờ Tô An Ninh mỗi ngày đúng giờ chọn người đoán chữ.

Vì vậy, mượn sóng gió scandal của Tần Vũ, tài khoản Weibo Đại sư đoán mệnh này của Tô An Ninh lại có thêm rất nhiều fans.

Đang xem Weibo Tô An Ninh đương nhiên cũng cảm giác được một lượng nhỏ linh lực lấy tốc độ thông thả tiến vào trong cơ thể cô, lại quay đầu nhìn tình huống nào nhiệt dưới Weibo của mình, trong lòng cũng rõ ràng một ít fan này hình như là đến vì biết cô biết tính mệnh?

Cùng người khác thuận lợi chính mình cũng thuận lợi, chính là đạo lý này!

Nghĩ vậy, tâm tình Tô An Ninh rất tốt, bắt đầu giúp một đám người để lại bình luận dưới Weibo đoán chữ, hôm nay không giới hạn số người, tính được đến đâu thì tính.

Mà một bên khác, ở phía công ty xa xa, Cận Sâm và Tần Vũ hai người nhìn động tĩnh dưới Weibo Tần Vũ, lại nhìn cảnh tượng nào nhiệt dưới Weibo Tô An Ninh, không khỏi nhìn thoáng qua nhau, Tô An Ninh thật giống như lời cô nói, vận thế ở giới giải trí của cô rất tốt a!

Hai người lại chú ý thêm một lát, thấy trên mạng cũng không có bạo lộ ảnh chụp của Tô An Ninh, cũng không có phóng viên nào cầm ảnh tới cửa yêu cầu thù lao, thì biết ngày ấy Tô An Ninh không có bị chụp chính diện. Đã như vậy, tạm thời cũng không cần làm động tác dư thừa, hại chính mình bại lộ.

Lúc này, Cận Sâm phân phó nữ nghệ sĩ có danh tiếng tương đương với Tần Vũ trong công ty đến gánh chịu scandal lần này, nếu scandal đã ra, cũng không thể lảng phí được, có người đứng ra, truyền thông sẽ không đem ánh mắt bỏ lên người người mới của bộ phim tiên hiệp lần này rồi.

Nếu Tô An Ninh thật sự muốn xuất hiện trước mặt truyền thông, nhất định không thể lấy theo cách như vậy!

"Không nói tới ân oán giữa mình và cô ấy, nếu cô ấy có thể phát triển tốt, đối với công ty cũng có lợi, cho dù công ty chúng ta sao nữ tuyển một cũng có, nhưng so với Kinh Hải thì vẫn còn thiếu." Tần Vũ thật sự tế nói: "Người mới Kinh Vũ mới tìm ra cậu cũng biết, đợi một thời gian, chỉ sợ lại có thêm một chiêu bài sống, bây giờ có Tô An Ninh, nếu Tô An Ninh có thể áp đảo đối phương, cũng không tệ."

"Tôi cũng có tính toán như vậy, vốn đã đem tài nguyên đập lên người cô ấy, tại sao không hợp tác đôi bên cùng có lợi." Đôi mắt Cận Sâm hơi tối, nhìn về phía Tần Vũ nói: "Thù cô ấy đối với cậu hạ độc....."

"Dù sao cô ấy cũng không phải muốn hại tính mạng tôi, nhường cô ấy một chút có sao." Tả Vũ không để ý nói.

"Lần đầu tiên mới biết cậu hào phóng như thế." Cận Sâm cười nhạo, chỉ sợ là biết bản thân chọc không được người ta đi!

"Như nhau!" Tần Vũ cũng cong cong khóe môi, hai người từ nhỏ lớn lên cùng nhau, ai chẳng hiểu ai?

Cùng lúc đó, Tả Lập về nhà lập tức ấn vào Weibo của Tần Vũ, từ Weibo Tần Vũ mò vào Weibo tính mệnh của Đại sư kia, bình luận mới nhất của Weibo không cần phải nói, kéo xuống, số lượng bình luận không còn là số ít.

Lại nhìn bên dưới bình luận mộ ngục Đại Sur hai ngục Đại Sur, còn có không ít tài khoản Đại V có tiếng trong giới giải trí, khoe miệng Tả Lập nhất thời co rút.

Nhớ tới khuôn mặt thanh lãnh mà tinh xảo của Tô An Ninh, trong đầu hắn chỉ có một tưởng: Lần này có vẻ hắn ký kết với một nghệ sĩ không tầm thường rồi!

Bạn đang đọc truyện *Ngôn Linh Sư Giới Giải Trí* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Chụp ảnh tạo hình

Editor: Cà Ri

Ngày thứ hai, một tấm ảnh chụp rõ ràng của Tần Vũ và một sao nữ đăng trên báo giải trí, thân hình sao nữ này cùng với hình ảnh cô gái xuất hiện trên đài truyền hình giải trí một ngày trước rất giống nhau, lần này, nhóm cư dân mạng cũng có được câu trả lời.

Khi nhìn thấy thân phận ngôi sao nữ này, tin tức có liên quan đến màu hồng phấn của Tần Vũ đột nhiên im bật.

Bởi vì, đứng bên cạnh Tần Vũ là ngôi sao nữ nổi tiếng tuyển một của công ty Phong Thần Đồng Lâm, hơn nửa tháng trước Đồng Lâm vừa mới cùng bạn trai ngoài vòng của mình kết hôn.

Vì vậy, khi hai người Tần Vũ và Đồng Lâm này vừa đứng trước mặt truyền thông như vậy, cũng đủ đem ánh mắt của truyền thông và nhóm fan dẫn trở về, lập tức liền có người bóc ra nguyên nhân hai người này xuất hiện cùng nhau là bởi vì một bộ phim truyền hình mới 《 Tam giới 》.

Rất nhanh, bộ tiên hiệp truyền hình《 Tam giới 》 này trong thời gian ngắn ngửi chiếm lĩnh tầm nhìn của khán giả, mà cũng trong khoảng thời gian ngắn này trái lại đem không ít ánh mắt dẫn tới trên bộ phim truyền hình《 Tam giới 》.

Khi Tả Lập ở nhà xem tin tức che trời lấp đất trên mạng, lập tức liền thờ dài nhẹ nhõm một hơi, hắn đã biết mà Cận Sần và Tần Vũ không có khả năng mặc kệ chuyện này, chỉ là không nghĩ tới bọn họ ra tay đơn giản mà thô bạo như thế, danh tiếng của Đồng Lâm và Tần Vũ ngang nhau, lại đã kết hôn, nếu là hai người này mà nói sẽ không làm ai hoài nghi, mặt khác Đồng Lâm với Tần Vũ lại là nam nữ chính trong 《 Tam Giới 》, hai người cũng có thể mượn gió đồng lần này tuyên truyền một phen.

Quan hệ xã hội của Phong Thần cũng không phải ăn chay!

Sau khi xác nhận Tô An Ninh sẽ không bị hắc liễu uy hiếp, Tả Lập thu dọn một chút rồi ra cửa, đi đến cửa nhà đối diện chuẩn bị kêu Tô An Ninh cùng đi đến công ty.

Tài chính 《 Tam Giới 》 đã có đủ, Đình Giang cũng đã tuyển chọn tốt nhân viên công tác, cũng đã chọn được ngày khởi động máy, hôm nay mang Tô An Ninh đến công ty là để chụp ảnh tạo hình.

"Ảnh tạo hình?" Tô An Ninh nghe xong lời Tả Lập nói, nghi hoặc hỏi.

"Dùng để làm ảnh tuyên truyền, còn có những phục sức (quần áo và trang sức) ngày hôm nay về sau em sẽ mặc khi đóng phim." Tả Lập mở miệng giải thích cho Tô An Ninh, hắn biết cô đối với giới giải trí cũng không quá hiểu biết, nên chỉ có thể cố gắng hết sức giúp Tô An Ninh hiểu thêm về quy tắc trong giới giải trí.

"Ừ." Tô An Ninh khẽ gật đầu, tầm mắt lại nhìn thoáng qua trên người Tô An Tân, ngày hôm qua sau khi nghe lời Tô An Tân nói, bây giờ cô thật có chút không muốn để cho Tô An Tân ngốc một mình ở nhà.

Nhìn Tả Lập, Tô An Ninh nói tiếp: "Xung quanh đây, có chỗ nào cho trẻ con đi không?"

Tả Lập nghe vậy sững sốt, nhìn thoáng qua Tô An Tân ngoan ngoãn đứng bên cạnh lập tức nói: "Có, cách chỗ này không xa có cung thiếu niên, có thể để cho An Tân lựa chọn lợp mà nó thích."

"Được." Tô An Ninh một lời đồng ý.

Sau đó Tô An Ninh và Tô An Tân theo sự dẫn dắt của Tả Lập đến cung thiếu niên, giúp Tô An Tân chọn hai lớp khác nhau vào buổi trưa và buổi chiều mà nó thích hơn nữa sau khi ngay trong ngày hôm nay bắt đầu vào học, Tô An Ninh mới cùng Tả Lập đến công ty.

Trong công ty, muôn màu nghệ sĩ, người đại diện còn có các nhân viên qua lại, về mặt vội vàng.

Tả Lập dẫn theo Tô An Ninh đi trong đại sảnh, cũng nhận được không ít ánh mắt của mọi người.

Ai cũng biết công ty mới ký một nghệ sĩ mới, đảm nhiệm một nhân vật quan trọng trong bộ phim mới của Đình đạo, cũng là do Đình đạo từ trong hải tuyển tự mình tuyển chọn, quan trọng nhất chính là công ty còn vì cô ấy mà bố trí người đại diện trước đây của Đình Giai, Tả Lập.

Nhìn một chút lý lịch như vậy, ai cũng đều biết người mới này sẽ là một thể hệ mới mà công ty muốn hết sức bồi dưỡng.

Lúc này nhìn Tô An Ninh, không ít người ở trong tối bắt đầu bàn luận.

"Đây là nghệ sĩ mới tới sao? Lớn lên thật sự rất xinh đẹp, chủ yếu là khí chất rất tốt, đi theo con đường nữ thần cao lãnh sao?"

"Nghệ sĩ mà Tả Lập dẫn dắt có thể kém sao? Có lẽ về sau lại một Đình Gia nữa đi!"

"Sao tôi lại cảm thấy cô ấy nhìn rất quen mắt a?"

"A, ban đầu còn không để ý, cô nói như vậy tôi cũng cảm thấy thật quen mắt a!"

"Mặc kệ nhìn quen mắt hay không quen mắt, dù sau người ta cũng một bước lên trời, về sau còn có thể thường xuyên ở trên TV nhìn thấy bóng dáng của người ta đấy!"

"....."

Cảm giác được không ít tầm mắt dừng trên người mình, hơn nữa một ít lời bàn luận kia cũng rơi rõ ràng vào trong tai, về mặt Tô An Ninh hiện lên một tia khác thường.

Nhận ra sắc mặt Tô An Ninh biến hóa, Tả Lập nhỏ giọng nói: "An Ninh, hôm nay chẳng qua chỉ người trong công ty, về sau chờ khi em nổi tiếng, còn có phóng viên, fans....., sớm hay muộn gì em cũng phải có thói quen tiếp nhận ánh mắt và bàn luận của người khác."

"Em hiểu được." Tô An Ninh trả lời, chỉ là cô cảm thấy loại cảm giác này thật mới lạ có chút không quen thôi.

Cô càng có thói quen ở trong góc bí ẩn đánh giá cái thế giới này hơn.

Thế nhưng bởi vì nơi phát ra linh lực kỳ lạ này, cô lại bắt đầu từng bước một trải qua sinh hoạt không giống như lúc trước.....

Nhưng mà cho tới bây giờ, ở chỗ này cô cảm nhận được mọi thứ đều rất tốt, có lẽ đây cũng là một thể nghiệm mới lạ ở trên cái thế giới này, ngày sau cô về đến nhà, cô cũng vẫn sẽ nhớ tất cả mọi thứ ở nơi này.

Rất nhanh Tả Lập đã dẫn Tô An Ninh đến studio của công ty.

Nhà thiết kế trang phục đã đứng trước bên cạnh phòng hóa trang trong studio đợi Tả Lập.

Lúc Tô An Ninh và Tả Lập đến, trong phòng hóa trang đang bận rộn thành một đoàn.

Chuyên gia tạo hình trong đoàn phim vừa thấy Tô An Ninh đi vào, ánh mắt liền sáng lên, sau đó lập tức phân phó cho trợ thủ bên cạnh đem trang phục của Tô An Ninh lấy ra.

Trong toàn bộ phim, trang phục Thánh Nữ Vu tộc mà Tô An Ninh đóng là hoa lệ nhất, cũng hao phí nhiều công sức nhất, chuyên gia tạo hình lúc này đã gấp không chờ nổi muốn nhìn thấy bộ trang phục này mặc trên người Tô An Ninh sẽ có cảm giác như thế nào.

Vì thế, dưới tình huống Tô An Ninh còn chưa kịp phản ứng, đã bị một đồng cô gái đẩy mạnh vào phòng thay đồ.

Hai người Tả Lập và chuyên gia tạo hình đứng bên ngoài phòng thay đồ giương mắt nhìn.

Một lát sau, Tô An Ninh từ phòng thay đồ đi ra.

Ở một thoáng khi cô bước ra từ phòng thay đồ, cả phòng hóa trang liền lập tức yên tĩnh.

Trên người mặc váy dài thuần trắng chấm đất, đường viền hoa màu xanh trên cổ áo và thắt lưng, nhìn vô cùng tươi mát, đứng ở chỗ đó, làm cho người ta có một loại cảm giác phiêu phiêu dục tiên, về mặt lạnh nhạt mà thanh lãnh càng tăng thêm một phần tiên khí không dính khói lửa nhân gian, trên gương mặt tinh xảo trắng nõn không trang điểm, lại nhiều hơn vài phần tươi mát thoát tục, chọc lòng người.

Cứ lẳng lặng đứng ở nơi đó, cũng có thể hấp dẫn sự chú ý của mọi người.

Quanh quẩn trong đầu mọi người chỉ còn lại một câu: Quá đẹp!

Chuyên gia tạo hình thấy vậy lập tức bước đến, đi vòng quanh Tô An Ninh đánh giá từ trên xuống dưới, sau đó mở miệng nói: "Quá hợp rồi!"

Nói xong chuyên gia tạo hình lập tức lôi kéo Tô An Ninh ngồi xuống trước bàn trang điểm, cầm đồ trang điểm của mình lên bắt đầu giúp Tô An Ninh tạo hình.

Khi trang điểm cũng không quen khen ngợi làn da của Tô An Ninh: "Cô chăm sóc da như thế nào vậy? Thật sự tốt quá."

Chuyên gia tạo hình vừa nói, một bên lại không nhìn được dùng tay sờ soạng một chút. Cô thế, cô tuyệt đối không phải vì ăn đậu hủ của Tô An Ninh, mà thật sự bởi vì làn da của Tô An Ninh thật sự quá tốt, tốt khiến người tốn rất nhiều thời gian chăm sóc da như cô cũng phải hâm mộ ghen tị.

"Tôi thích dùng một ít được liệu chế (nấu) nước canh rửa mặt." Tô An Ninh trả lời đơn giản.

"Được liệu gì?" Hai mắt chuyên gia tạo hình sáng lấp lánh hỏi, nếu có hiệu quả tốt mà nói, cô cũng có thử một chút đúng không?

Tô An Ninh nghe vậy trực tiếp nói cho chuyên gia tạo hình mấy loại được liệu, chuyên gia tạo hình trong lòng chậm rãi nhớ xuống.

Có một đoạn đạo nhạc này, tình cảm của Tô An Ninh và chuyên gia tạo hình giống như là càng gần thêm một chút, giúp Tô An Ninh trang điểm lại càng thêm tinh tế nghiêm túc hơn.

Tô An Ninh nhắm mắt lại, tùy ý chuyên gia tạo hình ở trên mặt mình đánh phá.

"Xong rồi!" Một câu mang theo sự vui mừng từ trong miệng chuyên gia tạo hình tràn ra, Tô An Ninh chậm rãi mở mắt.

Nhìn chính mình trong gương, lần đầu tiên Tô An Ninh cảm giác được thủ đoạn trang điểm thật thần kỳ.

Vốn là gương mặt thanh lệ lại bởi vì hóa trang mà hiện ra nhẹ nhàng quyến rũ, đường kẻ mắt kéo dài ra làm ánh mắt Tô An Ninh giống như là muốn câu hồn người vậy, còn có đôi môi được tô đỏ mọng lên, được ánh đèn chiếu xuống càng thêm tinh xảo....

Lại kết hợp với trang phục trên người, tiên khí cùng yêu khí cùng tồn tại, khiến cho người ta có cảm giác trên người Tô An Ninh vừa chính lại vừa tà.

Nhưng loại khí chất mâu thuẫn này, lại chính là tính chất đặc biệt mà Thánh Nữ Vu tộc có sẵn trên người.

Chuyên gia tạo hình vừa lòng không thể vừa lòng hơn, đây chính là nữ vương Vu tộc trong cảm nhận của cô!

Khi thời điểm Tần Vũ và Đinh Giang bước vào vừa đúng lúc là Tô An Ninh đã tạo hình xong, trong mắt hai người cùng lúc hiện lên kinh diễm thoáng qua.

Đặc biệt là Đinh Giang, ánh mắt lần đầu tiên nhìn thấy Tô An Ninh chính là cảm thấy thật thích hợp, bây giờ nhìn thấy Tô An Ninh sau khi tạo hình lại càng có một loại kinh hi bất ngờ.

"Tốt! Tiểu Phuong, kỹ thuật hóa trang của cô càng ngày càng tốt." Đinh Giang vừa lòng nói.

Chuyên gia tạo hình cũng chính là Tiểu Phuong cười nói: "Là trụ cột của Tô tiểu thư tốt, mới có thể đem kỹ thuật của tôi phát huy đến tận cùng."

"Không nói nữa, cô cũng giúp Tần Vũ hóa trang một chút đi!" Đinh Giang lập tức giang phân phó nói.

Tiểu Phuong lập tức làm một thủ thế OK, rồi dẫn theo Tần Vũ đi chọn lựa trang phục.

Lúc đi ngang qua bên người Tô An Ninh, Tần Vũ cố ý tạm dừng một lát, nhìn lướt qua Tô An Ninh một cái rồi mới đi.

Nhìn một màn này, mí mắt Tả Lập giật giật.

Nhưng thật ra những người khác lại không chú ý, Đinh Giang thấy Tần Vũ đi đôi đồ, liền đưa mắt nhìn qua phía Tô An Ninh: "Đi, đi studio."

Nghe được lời Đinh Giang nói, Tả Lập lập tức đi đến bên cạnh Tô An Ninh, hỗ trợ cầm làn váy rồi nhanh chóng đi theo Tô An Ninh.

Đi vào studio, Đinh Giang phân phó nhân viên câng tác đem đạo cụ lên, sau khi tự mình chỉ huy xong, mới để Tô An Ninh đứng dưới đèn chiếu.

Ánh đèn flash chợt nháy, ánh mắt Tô An Ninh không chịu được nháy một cái, sau đó ánh mắt thoáng nhìn về phía nhiếp ảnh gia đang cầm máy ảnh.

"Nhìn vào máy ảnh, thoải mái chút, cứ như tự nhiên như bình thường là được." Nhiếp ảnh gia nhìn cơ thể có chút cứng ngắc của Tô An Ninh trong màn ảnh nói.

Tô An Ninh nghe vậy, chậm rãi thoải mái lên, nhìn thẳng vào máy ảnh, đem đầu thả lỏng, cơ thể theo bản năng cử động.

Nhiếp ảnh gia không nói nữa, chỉ là dùng máy ảnh nhắm ngay Tô An Ninh, tiếng răng rắc rắc rắc không ngừng mà vang lên ở trong phim trường.

Đến cuối cùng, động tác của Tô An Ninh càng ngày càng tự nhiên, tốc độ nhiếp ảnh gia nhấn nút càng lúc càng nhanh.

Đinh Giang đứng một bên nhìn vậy vừa lòng gật đầu, cảm nhận ống kính của người mới này không tồi, trừ bỏ lúc mới bắt đầu còn chưa thích ứng, đến lúc sau thì biểu hiện cũng được rồi, hải tuyến chọn lần này đúng là chọn được một hạt giống tốt.

Tả Lập nhìn biểu tình vừa lòng của Đinh Giang, trái tim dần dần dễ xuống.

Lại nhìn Tô An Ninh đứng dưới ánh đèn chiếu, ánh mắt Tả Lập cũng trở nên nhu hòa hơn, mặc kệ như thế nào, Tô An Ninh cô ấy cũng bước một bước đầu tiên vào giới giải trí!

...

Mấy ngày sau, dưới Weibo chính thức của giải trí Phong Thần đã tung ra tạo hình mới nhất của dàn diễn viên 《Tam Giới》.

Ảnh tạo hình vừa ra, ngay lập tức hấp dẫn không ít sự chú ý của mọi người và truyền thông!

Bạn đang đọc truyện *Ngôn Linh Sư Giới Giải Trí* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Bắt đầu gặp may

Editor: Cà ri

Bản thân giải trí Phong Thần chính là một trong những công ty đứng đầu giới giải trí, là công ty đại diện cho rất nhiều ngôi sao nổi tiếng, Weibo chính thức đã sớm đạt được trăm triệu lượt đăng ký, cho nên có thể thấy lưu lượng của cư dân mạng không phải bình thường, vì vậy Weibo chính thức luôn là công cụ tốt để Phong Thần tuyên truyền với bên ngoài.

Lúc này đây, 《Tam giới》còn chưa bắt đầu quay, Weibo chính thức đã bắt đầu tuyên truyền, còn có thể không làm cho mọi người chú ý sao?

Quan trọng hơn chính là, bọn họ nghe nói lần này ngoại trừ hai diễn viên nam nữ chính ra, tất cả những nhân vật khác đều dùng người mới, trong đó, vai Thánh Nữ Vu tộc được giải trí Phong Thần tiến hành tuyển chọn bên trong công ty không có kết quả, cuối cùng từ trong hải tuyển chọn ra đến.

Vì thế, dưới ảnh tạo hình không ít phóng viên và fans vì thần thượng nhà mình mà bắt đầu chú ý tới Tô An Ninh, người đóng vai Thánh Nữ Vu tộc.

Đến khi nhìn đến ảnh tạo hình, thật sự là không ít người đến xem náo nhiệt bị hấp dẫn bởi Tô An Ninh.

Chỉ riêng về vẻ đẹp mà nói, tuy rằng Tô An Ninh coi như xinh đẹp, những tuyệt đối không đến mức khiến người ta vừa thấy đã mê mẩn.

Nhưng kết hợp với khí chất trên người Tô An Ninh, cũng đủ làm không ít người vì cô mà mê muội.

Vì vậy, dưới Weibo chính thức của Phong Thần xuất hiện không ít bình luận liên quan đến Tô An Ninh.

"Đẹp! Đẹp làm tôi chỉ muốn nín thở liến hình! Không còn lời để nói, đăng thêm ảnh chụp đi!"

"Ngao ngao ngao, hải tuyển ra có khác quả thật không giống mà!"

"Tôi thích cô ấy, người mới này có Weibo không?"

"Hắc hắc, tôi công hiến Weibo của cô ấy một chút, mau đi nhìn một cái đi! Tôi chính là fan náo tần của cô ấy."

"....."

"Mẹ nó, Thánh Nữ Vu tộc quả thật rất vu mà! cô ấy thế mà lại đoán mệnh ở Weibo."

"Lầu trên, tôi bổ sung một câu, còn muốn mạng hơn là cô ấy còn tính rất chuẩn!"

"Thật sự rất chuẩn sao?"

"Chuẩn!"

"Chuẩn!"

"Chuẩn! Thuận tiện nói thêm một câu, căn cứ theo thống kê của tôi, mới trước mắt thôi, vị Đại sư này từ một chữ cũng không nói qua số mệnh giống nhau, không nói cái khác, bản lĩnh này thật sự gạch thẳng đánh dấu, dù sao tôi tin!"

"A a a, hôm nay, tôi tìm được nữ thần của mình rồi!"

"....."

Dựa vào một tấm ảnh tạo hình cùng với tin tức Weibo lúc trước, Tô An Ninh cái tên ba chữ này nhanh chóng đi vào tầm mắt của cư dân mạng, cùng

ngày hôm đó, #Tô An Ninh# ba chữ lập tức bước vào bảng hot search Weibo.

Tô An Ninh nổi tiếng không phải chỉ là vẻ đẹp của mình, quan trọng hơn chính là thân phận, một mặt khác của cô —— đoán mệnh sư!

Giới giải trí trên thực tế một người mới muốn xuất hiện ở giới giải trí lại chiếm lĩnh các trang báo lớn có vẻ như rất khó khăn, trừ khi người mới vừa mới xuất đạo đã có phim truyền hình làm người khác phải nhớ thật sâu, nhưng mà phần lớn người mới đều phải trải qua mấy bộ phim truyền hình mới có thể làm khán giả chậm rãi nhớ ở trong đầu.

Nhưng lúc này đây, Tô An Ninh ngoại lệ!

Bởi vì vô số cư dân mạng giúp vui và phóng viên sau khi vào Weibo của Tô An Ninh, hoàn toàn bị phong cách kỳ lạ bên trong làm cho hoảng sợ rồi.

Đại sư đoán mệnh là cái quý gì?

Đoán chữ miễn phí là cái quý gì?

Một đám người quý liếm Đại sư là cái quý gì?

Vốn bọn họ cho rằng sau khi vào nhìn đến sẽ là ảnh chụp xinh đẹp của Tô An Ninh, nhưng mà bọn họ nhìn đến lại là từng hàng đoán chữ miễn phí, lại kéo đến trước kia, chẳng qua cũng chỉ là video Tô An Ninh để lại.

Nếu không phải chủ nhân trên video ả ả có thể nhìn ra tới là Tô An Ninh, hơn nữa có chút fans kia xác nhận chính xác, thì thật sự bọn họ sẽ cho rằng mình vào Weibo của Thần côn nào đó.

Mặc kệ như thế nào, Tô An Ninh nhanh chóng gây ấn tượng với cư dân mạng với phong cách kỳ dị của mình.

Trong lúc không ít cộng đồng mạng ở dưới Weibo của Tần Vũ và Đồng Lâm chúc mừng phim mới xuất thế, thì dưới Weibo Tô An Ninh lại là một đồng lớn đủ loại kiểu đáng bình luận.

Bình luận tăng vọt như thế này cũng rất nhanh chóng bị người quản lý Weibo là Lục Tầm thấy được.

Nhìn một đồng bên dưới kia "Đại Sư, sao cô lại trộn lẫn vào giới giải trí?" "Đại Sư, tôi là fan nào tàn của cô, cô đóng phim truyền hình tôi nhất định sẽ xem" "Đại Sư....."

Trộn lẫn vào giới giải trí? Đóng phim truyền hình?

Lục Tầm đã bị mấy bình luận này làm lờ mờ rồi.

Chị Tô lúc nào thì vào giới giải trí? Sao hần lại không biết?

Lục Tầm lập tức nhìn một ít liên kết dưới bình luận, sau khi tìm được địa chỉ, rất nhanh chóng đã thấy được phía Weibo chính thức của giải trí Phong Thần tung ra ảnh tạo hình, quay đầu lại nhìn số Fan tăng vọt của Tô An Ninh, Lục Tầm cả người cả thấy cái thế giới này thật quá huyền diệu!

Chị Tô là Đại Sư đoán mệnh như vậy làm sao lại bỏ chạy tới giới giải trí đây?

Ngay lập tức trong đầu Lục Tầm nghĩ đến Tần Vũ, sau đó, trong lòng Lục Tầm lộp bộp một cái, sẽ không phải là anh Tần Vũ đem chị Tô vào giới giải trí đi?

Nghĩ đến đây, Lục Tầm bỗng trở nên lo lắng, không phải anh Tần Vũ lại có cái chủ ý xấu xa gì đi? Sau đó lập tức rút điện thoại ra gọi cho Tần Vũ.

"Lục Tầm?" Đầu bên kia điện thoại truyền đến giọng nói nghi hoặc của Tần Vũ.

"Anh Tần Vũ, có phải chị Tô bị anh mang vào giới giải trí hay không?" Lục Tầm khẩn trương hề hề hỏi.

"Xem như đi!" Tần Vũ ở đầu bên kia điện thoại không mặn không nhạt trả lời.

"Kia anh Tần Vũ, vậy thì anh ngàn vạn đừng có ý xấu với chị Tô a! Không nói cái khác, chị Tô tốt xấu gì cũng giúp anh một lần không phải sao?" Lục Tầm lập tức hỏi ngay, hần sợ bản thân chưa nói xong, Tô An Ninh ở giới giải trí liền xảy ra chuyện.

"A, nhưng thật ra cậu không cần lo lắng, chỉ cần cô ấy không đối với anh có ý xấu thì tốt!"

"Lời này của anh có ý...."

"Nếu không có việc gì, anh còn có chuyện, cúp đây!" Tần Vũ trực tiếp cúp điện thoại.

Mà Lục Tầm nghe tiếng tút tút trong điện thoại, vô thức sờ sờ đầu của mình, hần có chút nghe không hiểu lời anh họ nói, cái gì mà chị Tô không có ý xấu với hần thì tốt rồi?

Mà lúc này, sau khi Tần Vũ cúp điện thoại của Lục Tần xong, dựa lưng vào sau ghế sofa, trong mắt mang theo một chút ánh sáng kỳ lạ.

Nhắc di động ở bên cạnh, sau khi mở khóa, nhanh chóng vào Weibo, nhấp vào Weibo của Tô An Ninh, nhìn fan và một chút bình luận mới nhất về Weibo của Tô An Ninh, đôi mắt hẹp dài không khỏi nheo lại, hẳn thật sự không nghĩ tới, lần đầu Tô An Ninh xuất hiện trước mặt truyền thông lại suôn sẻ như vậy.

Duỗi tay, nhìn đường màu đen rõ ràng trên tay mình, về mặt Tần Vũ lại trở lên tối tăm, cứ theo tình huống như vậy đi, liệu có phải còn hơn hai tháng nữa là có thể lấy được thuốc giải lần đầu tiên rồi không?

Đúng lúc này, Phương Diệu đẩy cửa ra từ bên ngoài nhìn vào, thấy Tần Vũ ngồi gần như bất động, có chút kinh ngạc nhìn chằm chằm.

Tần Vũ nghe thấy động tĩnh, bình tĩnh ngừng lại động tác trong tay, ngẩng đầu nhìn về phía Phương Diệu: "Có việc?"

"Cậu xem Weibo chưa? Tô An Ninh kia là chuyện gì xảy ra?" Phương Diệu dò hỏi, Tô An Ninh bất ngờ lọt vào mắt nhiều người, bỗng chốc cướp đi phong thái của tất cả diễn viên 《Tam giới》 lần này.

Mà chuyện làm hẳn kinh ngạc nhất không phải cái khác, mà lại là thân phận đoán mệnh sư sau lưng Tô An Ninh. Lần đầu tiên hẳn thấy nghệ sĩ có thân phận kỳ lạ như vậy. Hơn nữa hẳn đột nhiên nhớ tới chuyện có một lần Tần Vũ đi đoán mệnh, vì vậy ấn tượng đối với Tô An Ninh càng thêm rõ ràng hơn.

"Đúng như những gì anh đang nghĩ!" Nhìn thần thái và ý nghĩ lúc này của Phương Diệu hoàn toàn biểu lộ hết trên mặt, Tần Vũ lạnh nhạt trả lời.

"Người trước kia đoán mệnh cho cậu chính là cô ấy?" Phương Diệu nghe vậy, nghĩ rằng phỏng đoán trong lòng mình đã được khẳng định, đột nhiên hiểu rõ.

"Đúng."

Phương Diệu nghe vậy, nhìn thoáng qua Tần Vũ, lúc trước hẳn còn không hiểu, vì cái gì mà Tần Vũ lại vô duyên vô cớ giúp đỡ một người mới không có bất kỳ quan hệ gì, bây giờ tất cả đã sáng tỏ rồi.

Nhưng mà, nhìn dáng vẻ của Tần Vũ, chẳng lẽ lúc trước Tô An Ninh tính mệnh chuẩn rồi sao? Đáy mắt nhìn không được xẹt qua một tia khiếp sợ.

Đối với sự khiếp sợ của Phương Diệu, Tần Vũ không nói gì, sự việc không có đơn giản như Phương Diệu nghĩ vậy, nhưng hẳn có thể cho Phương Diệu biết cũng chỉ có chút ít đó thôi.

Sau đó, Phương Diệu cũng lấy ra di động nhìn tình huống lúc này của Tô An Ninh, nhìn số fan ngày càng nhiều và vô số bình luận, trong lòng đối với Tô An Ninh khâm phục thêm một tầng, không nói cái khác, bản lĩnh mời chào fan của Tô An Ninh rất cao.

Nhưng mà, Tô An Ninh là một đoán mệnh sư như vậy lại vào giới giải trí, cuối cùng là muốn làm gì?

Mà bên kia, Tô An Ninh bị vô số người vương bạn nhớ thương lại đang ở trên Weibo theo dõi số lượng fan tăng lên, theo số lượng tăng lên không ngừng, linh lực mạnh mẽ tràn vào cơ thể càng nhiều, điều này làm cho cô không còn thời gian để nghĩ nhiều về việc khác, vẫn luôn ở trong phòng đem linh lực không ngừng tràn vào người tinh luyện.

Ở trong mắt Tô An Ninh, những fan đó một đám đều quý giá đòi mạng!

Sau khi tinh luyện một vòng linh lực mới vừa tràn vào người xong, Tô An Ninh thở nhẹ một hơi, mở to mắt nhìn thoáng qua Weibo.

Nhưng vào lúc này đây, lọt vào trong tầm mắt chỉ có một chữ đơn giản: Khốn!

Dấu hiệu không tốt!

Bốn chữ hiện lên rõ ràng trong lòng Tô An Ninh.

Theo suy nghĩ của cô, những gì liên quan đến cô bây giờ cũng chỉ đơn giản là Weibo này. Vậy thì dấu hiệu không tốt là đến từ đâu?

Ngay sau đó, Tô An Ninh đã đem điều suy đoán này ném ra sau đầu, bởi vì khi đối mặt với người có thực lực mạnh, các dấu hiệu xấu cũng không còn tốt nữa.

Tô An Ninh chưa bao giờ cho rằng những mệnh số vận mệnh này sẽ ảnh hưởng đến mình.

Đặt điện thoại sang một bên, Tô An Ninh từ trên bàn gần bên cạnh cầm kịch bản lên xem, luôn có một cảm giác "Bên ngoài sóng gió mịt mù, mà ta vẫn đồ sộ bất động"

Cứ như vậy, sau khi dưới sự cố gắng tìm kiếm của bên ngoài và công ty Phong Thần ở sau lưng giúp đỡ, Tô An Ninh người mới này lấy tốc sét đánh không kịp bưng tai lọt vào tầm mắt của mọi người, trở thành người mới nổi bật mạnh mẽ nhất trong tương lai.

Mà Tô An Ninh ngoài một tầm ảnh hưởng và một chút tin tức trên Weibo, cũng không có xuất hiện trước mặt người khác, có người đã từng nghĩ rằng, Tô An Ninh rất nhanh sẽ bị lãng quên, nhưng sự thật không phải như vậy, Tô An Ninh ngược lại càng trở lên thần bí, đám fan cũng càng thêm mong đợi,

không ít người ở trên Weibo gào khóc nói mình chờ đợi sự xuất hiện tiếp theo của Tô An Ninh.

Rất nhanh, nghi thức khởi động máy của 《 Tam giới 》bắt đầu.

Ngày hôm đó, từ sớm Tả Lập đã chờ Tô An Ninh tới công ty, sau khi trang điểm đơn giản, liền mang Tô An Ninh tới đoàn phim tụ họp.

Mà khi Tô An Ninh và Tả Lập xuất hiện trước mặt nhân viên đoàn phim, mỗi người đều nhin không được đem ánh mắt nhìn lên mặt Tô An Ninh.

Tô An Ninh, người mới này gần đây chính là người nổi bật nhất sân khấu a!

"Đình đạo." Dưới sự hướng dẫn của Tả Lập, Tô An Ninh chào hỏi Boss của cả đoàn đội.

"Ừ." Đình Giang gật đầu, coi như ôn hòa nhìn Tô An Ninh, bởi vì dù sao Tô AN Ninh cũng đem đến độ chú ý nhất định cho đoàn phim.

Nghĩ đến một thân phận khác của Tô An Ninh được mọi người say sưa bàn luận, đang lúc chuẩn bị để lát nữa tiến hành nghi thức bái thần, Đình Giang nhin không được tò mò mở miệng hỏi Tô An Ninh: "An Ninh à, có thể giúp tôi tính thử xem bộ phim này có thể hot hay không?"

Nghe được lời dò hỏi của Đình Giang, xoay một tiếng, có không ít người trong đoàn phim nghe thấy đều tầm mắt dừng trên người Tô An Ninh, bọn họ còn không có tận mắt nhìn thấy Tô An Ninh đoán chữ qua đâu!

Mà sau khi Tô An Ninh nghe được Đình Giang hỏi, duỗi tay ra, cứ như vậy trước mặt mọi người bấm tay bắt đầu tính.

Không lâu sau, Tô An Ninh đã ngừng động tác trong tay, nhìn Đình Giang chậm rãi mở miệng nói: "Thần nói, bộ phim này sẽ hot!"

Lúc này Tô An Ninh đứng ở chỗ đó, vẻ mặt lạnh nhạt, lời nói ra cũng bí mật mang theo một tia thanh lãnh, phảng phất giống như tiên tử không ăn khói lửa nhân gian, ở hiện trường không ít người bỗng chốc ngẩn ngơ, vì sao bọn họ lại có cảm giác Tô An Ninh là thần côn đây?

"Tốt!" Mặc kệ phản ứng của mọi người, Giang Đình nghe xong thì vẻ mặt luôn nghiêm túc lại hiện lên ý cười nhàn nhạt, sau đó đồng ý nhìn Tô An Ninh gật đầu, đoàn người chậm rãi ngồi trên xe bus bắt đầu xuất phát đến hiện trường Ảnh thị thành.

Hai người Tô An Ninh và Tả Lập ngồi ở vị trí phía trước, vừa ngồi xuống ổn định thì Đồng Lâm đứng lúc ngồi ngay đằng trước quay đầu lại, hỏi Tô An Ninh: "An Ninh, chị là Đồng Lâm, em có thể gọi chị là chị Đồng."

"Chị Đồng." Tô An Ninh nhìn thoáng qua mặt Đồng Lâm, xem như khách khí nói.

"An Ninh, nếu đã gặp mặt, không thì em cũng tính giúp chị đi." Đồng Lâm giống như quen thuộc, không nói hai câu đã muốn Tô An Ninh tính giúp mình.

"Tính cái gì?" Mặc dù Tô An Ninh bất ngờ, nhưng vẫn gật đầu nói.

Đồng Lâm nghe thấy vậy mặt đỏ lên, đối với Tô An Ninh ngoác ngón tay, sau khi Tô An Ninh ghé tới gần thì ở bên tai cô thì thầm nói: "Tính xem khi nào thì chị có thể mang thai?"

Tuy rằng tháng trước Đồng Lâm vừa mới kết hôn, nhưng mà cô cùng ông xã mình đều hy vọng có thể có con sớm một chút, trong đoạn thời gian hưởng tuần trăng mật bọn họ đều đang tiến hành kế hoạch tạo người, nhưng đến bây giờ cũng chưa có chút thành quả gì, cô ngược lại muốn thử xem, xem chuyện này có thể tính ra không.

"Loại chuyện này chúng tôi luôn không thể tính được." Tô An Ninh liếc mắt một cái nhìn Đồng Lâm nói.

"Không thể tính?" Đồng Lâm nói, trong giọng nói có hơi chút mất mát

"Đúng, không thể tính, nhưng mà...."

"Nhưng mà cái gì?"

"Nhưng mà từ tướng mạo bây giờ của chị nhìn ra, chị đã mang thai mấy ngày, còn là con trai." Tô An Ninh thấy Đồng Lâm đối với chuyện này coi trọng như vậy, nghĩ một lát, vẫn đem những gì mình nhìn ra được nói lại.

"Cái gì?" Đồng Lâm khiếp sợ nhìn Tô An Ninh, ý của cô ấy là cô đã mang thai....

"Bây giờ ngày còn ít nên không nhìn ra được, chị chờ thêm mấy ngày nữa đến... bệnh viện kiểm tra một chút thì biết, chị trong khoảng thời gian này vẫn lên chú ý một chút." Tô An Ninh trung thực nói, ánh mắt dừng lại trên bụng Đồng Lâm.

Nghe vậy, Đồng Lâm nhin không được đem tay đặt lên bụng của chính mình, ở trong này thật sự có đứa nhỏ sao?

Trên thực tế, nhìn vẻ mặt nghiêm túc của Tô An Ninh, Đồng Lâm không thể không tin được, sau đó, nhìn Tô An Ninh mỉm cười nói: "Cảm ơn em, sau khi xác nhận xong, sẽ cho em một phong bì đồ thật lớn."

"Được." Tô An Ninh không có khách khí, trực tiếp đồng ý.

Đồng Lâm thấy mặt Tô An Ninh nhẹ nhàng như thế, trên mặt cũng không nhịn được hiện lên một chút tươi cười, cô cảm thấy người mới này sẽ mang đến cho giới giải trí bọn họ một cỗ "Tươi mát"!

Chờ đến tới hiện trường khởi động máy, khi nhóm người Đinh Giang đi đi làm công tác chuẩn bị, Tô An Ninh sớm đã bị nhóm diễn viên của đoàn phim vây quanh lại, vừa nãy ở trên xe bọn họ thấy Đồng Lâm nhờ Tô An Ninh đoán chữ, hơn nữa đến cuối cùng về mặt lại còn thật vừa lòng, ngoài ra ở dưới Weibo của Tô An Ninh còn được không ít người đối với Tô An Ninh sùng bái, làm cho lòng bọn họ ngứa ngáy, cũng gấp không thể chờ được muốn kiến thức một chút bản lĩnh của Tô An Ninh.

"An Ninh, cô có thể giúp tôi đoán chữ được không? Lúc trước tôi xem qua dưới Weibo của cô đoán chữ miễn phí, bọn họ đều trả lời lại đều nói cô tính rất chuẩn." Một nữ diễn viên ghé vào bên người Tô An Ninh, hưng phấn nói.

"Tôi cũng muốn tính a!"

"Tôi cũng muốn!"

.....

"Từng người một đến!" Nhìn một đám người vây quanh bên cạnh mình, Tô An Ninh mở miệng nói, cô nghe lời Tả Lập dặn dò, cần phải ở chung cùng nhóm diễn viên trong đoàn phim thật tốt.

"Tốt lắm, tôi tới trước, tôi muốn tính chữ 'ý', cô giúp tôi tính vận thế tương lai nửa năm sau như thế nào?" Nữ diễn viên đầu tiên bắt đầu hưng phấn mở miệng nói.

Đầu tiên Tô An Ninh liếc mắt một cái quan sát đối phương, sau đó mở miệng nói: "Tất cả suông sẻ."

"Tôi muốn tính chữ 'an', cũng tính sự nghiệp."

"Cần phải thích ứng trong mọi tình cảnh, gần nhất cô nên nghe theo an bài của người khác sự nghiệp mới có thể thuận lợi, nếu chính mình tự tìm thì đến cuối cùng chỉ tự đâm vào tường mà thôi."

"A.... thật chuẩn." Nữ diễn viên tính chữ nghe xong lời Tô An Ninh nói, cả người đều bị chấn động, gần nhất thật sự có hai bộ kịch bản tìm cô, người đại diện chọn cho cô một bộ phim truyền hình, mà chính cô cũng đánh giá cao một bộ, theo ý cô, bộ mà mình chọn khá có tiềm năng, nhưng mà bây giờ nghe xong lời Tô An Ninh nói, cô đã quyết định nghe theo lời sắp xếp của người đại diện rồi.

Phản ứng của nữ diễn viên này bị mấy người diễn viên khác xem vào mắt, ngay lập tức, những diễn viên khác càng thêm kích động hơn.

Một người nối tiếp một người nói ra chữ muốn đoán, Tô An Ninh cũng đem từng cái kết quả nói ra, gấp một ít không thể tính được Tô An Ninh trực tiếp bỏ qua.

Có đôi khi Tô An Ninh nói ra kết quả, người đoán chữ sau khi được tính chuẩn, đều sẽ không nhịn được kinh ngạc mà kêu lên.

Lần này, về mặt các diễn viên cùng đoàn phim nhìn Tô An Ninh đều mang theo một chút khâm phục nhàn nhạt, ban đầu bọn họ còn có chút hâm mộ ghen tị Tô An Ninh có thể hấp dẫn nhiều sự chú ý như vậy, bây giờ những ghen tị dưới đáy lòng đã hoàn toàn biến mất.

Người ta lợi hại, bởi vì người ta là Đại sư thôi!

Mà Tả Lập đứng một bên nhìn Tô An Ninh bị một đám người vây ở giữa, cả người đã hoàn toàn không còn cảm giác gì, hẳn thật sự rất muốn hỏi Tô An Ninh một câu, cô đến cùng là nghệ sĩ hay là thần côn?

Bạn đang đọc truyện *Ngôn Linh Sư Giới Giải Trí* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 21: Đấu trường đấu võ

Editor: Cà ri

Bởi vì Tô An Ninh vì diễn viên trong đoàn phim đoán mệnh một chuyến, rất nhanh, Tô An Ninh liền hòa nhập vào bên trong tập thể.

Trong lúc tổ đạo cụ đang chuẩn bị, Tô An Ninh được một đám diễn viên vây quanh bên trong, cứ như vậy mà trò chuyện.

Cách đó không xa, Tần Vũ đang hưởng thụ trợ lý kỹ phục vụ nhìn về phía Tô An Ninh bên này, nhìn cô được được nhóm diễn viên nữ vây quanh bung trà đưa nước, khóe miệng không nhịn được run rẩy một trận, đây là lần đầu tiên hắn thấy được diễn viên nữ của đoàn phim có thể chung sống hòa

bình như Tô An Ninh các cô ấy vậy, đến cùng là hấn mù hay thể giới này thay đổi rồi?

Mà Tả Lập bên cạnh thấy Tô An Ninh cùng diễn viên cùng đoàn chung sống rất tốt, một lòng cũng buồn lòng xuống, hấn quan tâm nhất chính là lúc Tô An Ninh ở chung với diễn viên cùng đoàn, bọn họ đều là người mới, nhưng khởi điểm của Tô An Ninh lại cao hơn bọn họ, khó tránh khỏi sẽ làm người ghen ghét.

Bây giờ nhìn thấy Tô An Ninh thế nhưng dựa vào một tay đoán mệnh chi thuật của mình thu thập những diễn viên đó. Nghĩ vậy, Tả Lập cảm thấy Tô An Ninh biết đoán mệnh thật ra cũng không khó tin như lần đầu tiên biết vậy.

Một lát sau, sau khi xác định địa điểm và các đạo cụ liên quan xong, Đinh Giang liền yêu cầu các diễn viên có liên quan bắt đầu thay quần áo và trang điểm, Tô An Ninh là diễn viên sẽ xuất hiện trong cảnh thứ nhất trong danh sách của Đinh Giang, Tả Lập nhìn đám người Tô An Ninh còn đang trò chuyện khí thế ngất trời, lập tức đi qua.

"An Ninh, cô thật lợi hại a, bản lĩnh đoán mệnh đoán chữ này của cô bắt đầu học từ bao giờ vậy?"

"Bốn tuổi."

"Còn nhỏ như vậy! Thật giỏi a!"

"....."

Tả Lập đi tới gần, nhìn thấy mấy diễn viên nữ dùng ánh mắt sùng bái nhìn Tô An Ninh, mà Tô An Ninh ngồi bên trong, vẻ mặt bình thản, gọn sóng không sợ.

"Khụ khụ....." Thấy chính mình tới gần, mà mấy người bọn họ giống như là không thấy được, Tả Lập nhin không được ho khan một tiếng.

Nghe thấy tiếng, mấy người tạm dừng lại trò chuyện, từng đôi mắt xinh đẹp cứ như vậy nhìn về phía Tả Lập.

"Định đạo nói để An Ninh đi tạo hình, đợi lát nữa sẽ có cảnh quay." Dưới áp lực, Tả Lập mở miệng nói.

Nghe vậy, Tô An Ninh đang bị vây quanh ở giữa gật gật đầu, cùng mấy người tạm biệt, sau đó đi tới phòng trang điểm mà đoàn làm phim tạm thời dựng lên, một thoáng khi rời khỏi vòng vây, Tô An Ninh thở dài nhẹ nhõm một hơi, lú lú, cô cũng đau đầu.

Mà vừa vào phòng trang điểm, Tiểu Phương đã nhanh chóng đi tới, trong thoáng chót, đã giúp đỡ Tô An Ninh đánh phá xong.

Chờ Tô An Ninh vừa từ phòng trang điểm đi ra, lập tức có người lôi kéo cô chạy vội về phía phim trường.

"Mỗi người các khâu vào vị trí của mình!" Phó đạo diễn cầm loa hét lớn toàn trường.

Hấn vừa dứt lời, nhân viên công tác toàn trường lập tức hành động, không đến một lát, mọi thứ đã sẵn sàng.

Tô An Ninh và nhóm nghệ sĩ sẽ quay cảnh thứ nhất được đưa đến trước mặt Đinh Giang.

"An Ninh, nhớ kỹ lời thoại rồi sao?" Tầm mắt Đinh Giang dừng trên người Tô An Ninh quan tâm hỏi, một cảnh diễn lát nữa, có thể nói là cảnh quay hoàn toàn xoay quanh Tô An Ninh, nếu Tô An Ninh xảy ra ngoài ý muốn, cảnh diễn này sẽ không còn hoàn mỹ nữa, nếu như Tô An Ninh là diễn viên cũ có kinh nghiệm thì không có gì, nhưng Tô An Ninh lại là người mới, tuy rằng lúc thử vai biểu hiện rất tốt, nhưng hấn vẫn sợ thời điểm quay chụp ở hiện trường sẽ xảy ra tình huống sai sót.

"Rồi." Tô An Ninh gật đầu.

"Lát nữa đừng quá khấn trương."

"Tôi rõ rồi."

Nghe giọng nói lạnh nhạt của Tô An Ninh, lòng Đinh Giang tạm thời để xuống.

Lại hỏi thăm các diễn viên khác, dặn dò bọn họ nội dung cụ thể của cảnh diễn đầu tiên xong, sau đó Đinh Giang mở miệng nói với nhân viên công tác xung quanh: "Các khâu chuẩn bị, cảnh thứ nhất!"

Theo đạo diễn ra lệnh một tiếng, các camera lập tức nhắm ngay giữa sân, các diễn viên cũng bắt đầu chuyển động.

Thiên hạ phân chia, Nhân, Ma, Tiên, Vu Tứ giới Tứ tộc, Vu tộc tập hợp thiên địa hỗn độn Ngũ Hành thành linh, được trời cao phù hộ, trời sinh thân thể mạnh mẽ vô cùng, trong đó người mạnh nhất là Thập nhị Tả Vu, Tả Vu có thể cắn nuốt thiên địa, thao túng gió nước lôi điện, dời núi lấp biển, thay trời đổi đất.

Vu tộc lấy thực lực mạnh mẽ xưng bá Tứ Giới, làm Tam giới kiêng kỵ.

Thiên địa biến đổi, Thiên Địa Linh Bảo xuất thế, Nhân Ma Tiên tam giới chiếm được phần Thiên Địa Linh Bảo, mà Thiên Địa Linh Bảo công chính có đồ

có thể khắc chế Vu tộc, bởi vậy Tam giới kết thành liên minh đối phó Vu tộc, Vu tộc Thập Nhị Tổ Vu bị phong ấn trong lưới Thiên Lôi, thực lực Vu tộc thương tổn lớn, từng đứng đầu Tứ giới lại lưu lạc cuối cùng.

Nhân Ma Tiên Tam giới mượn cơ hội bắt đầu đối với Vu tộc cường thủ cướp đoạt, Vu tộc phản khởi phản kháng.

Tứ Giới đại chiến hết sức căng thẳng.

Vu tộc thế lực cường thịnh trở lại, dưới sự vây khốn của Tam giới địa vị rơi về phía sau, nhưng người của Vu tộc trời sinh thực lực cường đại, Tam giới căn bản không có các nào đuổi tận giết tuyệt đối với Vu tộc.

Vào lúc Vu tộc bị vây ở yếu kém là lúc, một đôi tân Thánh nữ Vu tộc xuất thế hoàn toàn thay đổi cục diện bị đánh rớt lại phía sau của Vu tộc.

Lúc Thánh nữ Vu tộc sinh ra, vu lực trên người có thể so với Tổ Vu, quan trọng hơn là, Thánh nữ Vu tộc nắm giữ Thượng Cổ bí thuật -- triệu hoán thuật.

Lấy máu của mình làm dẫn, có thể triệu hồi thần hồn của Thập Nhị Tổ Vu bị phong ấn trong lưới Thiên Lôi.

Cũng bởi vậy, Thánh Vu tộc phút chốc lại trở thành cái đình trong mắt Tam giới.

Cảnh quay đầu tiên của 《Tam giới》 chính là cảnh Thánh nữ Vu tộc Vu Nguyệt dẫn theo con dân Vu tộc chống đỡ công kích của Tam giới.

Tam giới các phái một tướng lĩnh Nhân tộc dẫn binh công kích dưới thành trì Vu tộc, tên lửa huu từ ngoài thành trì bay vào trong, đi đến chỗ nào, chỗ đó không còn một ngọn cỏ, tên lửa dùng nước dập không tắt, Vu tộc không chịu nổi địch.

Ngay tại lúc Vu tộc ngoan cường chống cự, một đám mây đen lay động theo chiều gió phía trên thành trì, mưa roi lửa tắt.

Tướng lĩnh Nhân tộc nhìn tên lửa bị nước mưa dập tắt, mắt lộ ra hung ý, nàng tới rồi?

Suy nghĩ rơi xuống, cùng với nước mưa, một đạo thân ảnh màu trắng từ giữa không trung phiêu nhiên hạ xuống.

"Thánh Nữ tới, Thánh Nữ tới....." Phía dưới người của Vu tộc nhìn đạo thân ảnh này, trên mặt đều lộ ra biểu tình mừng rỡ như điên.

Mà lúc này tất cả camera đều ngấm ngay bóng dáng màu trắng này.

Khuôn mặt thanh lệ lại không mất đi vẻ quyền rũ, ở trong hình ảnh phân giải cao lại càng hiện mỹ cảm.

"Đình đạo, người mới này biểu hiện rất tốt." Phó đạo diễn ở một bên hình cảnh tượng trong máy quay, nhìn không được mở miệng nói, tuy rằng trước đây biết Tô An Ninh là người do Đình Giang tự mình tuyển chọn ra, kỹ thuật diễn sẽ không kém, nhưng dù sao cũng là người mới, hẳn vẫn nghĩ rằng một màn diễn này của Tô An Ninh sẽ xảy ra vấn đề.

Nhưng cho tới lúc này, một chút sai lầm cũng không có. Nhìn Tô An Ninh trong màn ảnh, có cảm giác giống như Thánh nữ Vu tộc cao lãnh đạm mạc đang đứng trước mặt họ.

"Có Vu Nguyệt ta ở đây, ai dám xâm chiến Vu tộc ta?" Tô An Ninh mặc quần áo màu trắng trên người, hơn nữa cả người cô tản ra khí chất bề ngễ thiên hạ, khí tức thần bí mà thánh khiết, làm cho người ta nhìn thấy mà sợ.

Tướng lĩnh Tam giới nhìn nữ nhân trước mắt, thân thể không tự chủ được lui về phía sau một bước.

Khí thế quá mạnh mẽ rồi!

Vốn sau khi Thánh nữ Vu tộc khí thế ngất trời đến, lập tức đóng băng mọi nơi.

"Vạn dặm đóng băng, đóng!" Ngay khi tướng lĩnh Tam giới sợ hãi lui về phía sau, Thánh nữ Vu Tộc Vu Nguyệt lại hô lần nữa, sau một thủ thế, một cỗ hơi thở cường đại từ trong trời đất tản ra khắp nơi.

"Rắc rắc..." Mọi người phía dưới còn chưa kịp phản ứng, cả người đã bị đông lạnh thành người băng.

"Hừ." Một tiếng hừ lạnh từ mũi Tô An Ninh phát ra, thần sắc của cô, lời nói của cô, tất cả hành động cả cô đều biểu đạt một ý tứ: Những người này ở trước mặt nàng căn bản không đáng nhắc tới!

Màn hình dừng lại là lúc Tô An Ninh dùng ánh mắt lạnh như băng, xuyên qua ống kính, dường như có thể cảm thấy một luồng không khí lạnh như băng chạm rãi nở rộ trước màn hình.

"Cát!" Sau khi Đình Giang hoàn hồn xong lập tức kêu cát, trong ánh mắt nhìn Tô An Ninh lộ vẻ mừng rỡ.

Diễn quá giống, cũng quá có khí thế, trong mắt Đình Giang đều là hài lòng, vốn hẳn đối với Tô An Ninh ôm sáu phần hi vọng, còn bây giờ, hẳn tuyệt đối ôm mười phần hi vọng.

Làm Thánh nữ của bộ tộc, tu vi lại mạnh nhất trong tộc, ngao thị quần hùng, chỗ nào không có khí thế chứ!

Diễn xuất kiều ngao của Tô An Ninh là từng trong phát ra, nhìn cô, có thể làm cho người ta sinh ra một chút tâm lý thuyết phục.

Vừa rồi dưới khí thế của Tô An Ninh, nhóm diễn viên kia đều không nhận được lui về sau, tuy rằng trong kịch bản vốn là có hành động như vậy, nhưng mới vừa rồi nhìn qua màn hình, bộ dạng lùi lại kia của bộ họ thật sự là bị dọa sợ rồi.

Diễn chân thật như vậy, có thể không làm cho người ra xúc động sao?

Mang theo nụ cười vui vẻ đứng tại chỗ một lúc sau Đinh Giang mới gọi Tô An Ninh qua, ngay tại chỗ khen ngợi trực tiếp: "Diễn tốt lắm, tiếp tục cố gắng."

"Được." Tô An Ninh gật gật đầu.

"Nghỉ ngơi một lát đi, chút nữa còn có một màn diễn của cô." Đinh Giang thấy vậy, thái độ cảm thêm ôn hòa thêm.

Đợi đến khi Tô An Ninh từ bên người Đinh Giang đi về phía khu nghỉ ngơi, ở hiện trường ánh mắt một số nhân viên công tác cùng diễn viên nhìn Tô An Ninh đều thay đổi.

Tô An Ninh này là người mới lần đầu tiên quay phim đã nhận được khen ngợi của Đinh Giang đạo diễn, từ vẻ mặt của Đinh Giang đạo diễn là có thể thấy được hân đối với Tô An Ninh thật sự rất hài lòng, làm cho người bọn họ một đám nhân viên công tác thường xuyên đi theo Đinh Giang quay phim này cảm thấy cực kỳ ngạc nhiên.

Thật lòng mà nói thì Đinh đạo thật sự không phải là loại đạo diễn dễ dàng mở miệng khen ngợi diễn viên kia.

Lúc này, Tần Vũ ngồi ở khu nghỉ ngơi cách đó không xa nhìn Tô An Ninh đi về phía mình, trong ánh mắt cũng mang theo một chút đánh giá, biểu hiện vừa rồi của Tô An Ninh thật sự rất tốt, trong lúc đó giờ tay nhắc chân hoàn toàn không nhìn ra được cô là lần đầu tiên quay phim.

"Cô ấy diễn rất tốt đúng không? Xem ra chính là Trường Giang sống sau đê sống trước, đợi một thời gian, chỉ sợ cũng sẽ trở thành chiêu bài sống của công ty thôi!" Đồng Lâm quay đầu nói với Tần Vũ.

"Ừ." Tần Vũ đáp lại một câu, kỹ thuật diễn của Tô An Ninh lại được công nhận, về sau quả thực sẽ trở thành đối tượng bồi dưỡng quan trọng của công ty rồi.

Vừa kéo, đúng lúc Tần Vũ vừa dứt lời, hai người Tô An Ninh và Tả Lập đã đi tới khu nghỉ ngơi, mắt Tô An Ninh nhìn một vòng xung quanh, cuối cùng dừng lại bên cạnh Đồng Lâm, đối phó một người dù sao vẫn tốt hơn đối phó một đồng người.

Nghĩ vậy, Tô An Ninh đi đến vị trí bên cạnh Đồng Lâm ngồi xuống.

"Diễn rất tốt!" Tô An Ninh vừa ngồi xuống, Đồng Lâm mặt đầy tươi cười nói lời khen ngợi, không có chút nào che giấu thương thức của cô đối với Tô An Ninh.

"Cảm ơn." Tô An Ninh nói lời cảm ơn, đối với Đồng Lâm cũng lộ ra một nụ cười ấm đậm, cô có thể cảm giác được ý tốt của Đồng Lâm đối với cô, hơn nữa, Tả Lập cũng đã nói, giải quyết phiền toái lần này cũng là do Đồng Lâm giúp đỡ.

Nhìn nụ cười ấm đậm của Tô An Ninh, trong mắt Đồng Lâm chợt lóe một tia kinh diễm, đột nhiên trong lúc đó có cảm giác, có lẽ Tô An Ninh trời sinh chính là để ăn chén cơm liêu này!

Cùng lúc đó, biểu hiện của Tô An Ninh rất nhanh đã được người truyền về nội bộ công ty.

Nghe cấp dưới của mình tán thành kỹ thuật diễn của Tô An Ninh, khoe môi Cận Sầm khẽ cong gọi lên một chút ý cười như có như không, ngón trỏ ở trên bàn gỗ có quy luật.

"Có đem cảnh đó quay lại không?" Đôi mắt Cận Sầm thâm thúy nhếch lên, hỏi trợ lý của mình.

"Ồ hiện trường có người quay lại, Cận tổng muốn xem sao?" Trợ lý lập tức trả lời.

"Ừ." Cận Sầm đáp nhẹ.

Khi trợ lý đem video ở hiện trường tới trước mặt Cận Sầm, nhìn biểu hiện bên trong của Tô An Ninh, đôi mắt hơi nheo lại, biểu hiện thật sự rất tốt.

"Cận tổng, biểu hiện của Tô An Ninh cũng đủ để áp chế Thiệu Thi Nhã rồi." Trợ lý lập tức nói.

"Cứ như vậy mà lấy cô ấy đối phó với người mới của Kinh Khải, cảm thấy có chút không biết trọng nhân tài a!" Cận Sầm nói xong, ánh mắt trở lên sâu thẳm, làm cho người ta liếc mắt mà không thể thấy gì cả.

Ngay sau đó, bàn tay thon dài cầm lấy điều khiển từ xa trên bàn, ấn mở TV LCD trong phòng.

TV vừa mở lên, bóng dáng tươi mát lịch sự tao nhã của Thiệu Thi Nhã xuất hiện trong TV, ngũ quan xinh xắn, tự nhiên hào phóng mỉm cười....

Kính Khai mới đẩy ra người mới, tư chất thật sự rất không tồi a!

Chẳng qua, so với Tô An Ninh, cảm thấy cô ta vẫn còn kém hơn một chút!

Khóe môi cột nhà của Cận Sầm hơi cong lên, mang theo một chút không có ý tốt.

Bạn đang đọc truyện *Ngôn Linh Sư Giới Giải Trí* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.